

หนังสือที่ระลึก
พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
ประจำปี ๒๕๖๔

ณ วัดสุทธิวราราม (วัดช่องลม) ต.ท่าฉลอม อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร
วันพุธที่สุดที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

หนังสือที่ระลึก

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

ประจำปี ๒๕๖๔

ณ วัดสุทธิวราราม (วัดช่องลม) ต.ท่าฉลอม อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร
วันพุธที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ที่ ๙๖ ๐๓๖/๑๗๗/๑๗

กรมการศาสนา
๑๐ ถนนเทียนร่วมมิตร
เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๑๐

✓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอรับพระราชทานผ้าพระกฐิน ประจำปี ๒๕๖๔

เรียน กรมการศาสนาฯ ด้วยการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือ官公函 ที่ ๑๗๒๒๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีความประสงค์
จะขอรับพระราชทานผ้าพระกฐินเพื่อนำไปถวายพระสงฆ์จำพรรษา ประจำปี ๒๕๖๔ ณ วัดสุทธิวิหาราราม
ตำบลท่าฉลอม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการศาสนา จะได้ดำเนินการขอรับพระราชทานผ้าพระกฐินให้ตามความประสงค์และขอให้
ติดต่อประสานงานกับวัดสุทธิวิหาราราม เพื่อกำหนดวัน เวลา ในการถวายผ้าพระกฐิน ทั้งนี้ โปรดกำหนด
วันถวายผ้าพระกฐินหลังจากวันศุกร์ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ตรงกับวันแม่ ๘ ค่ำ เดือน ๑๑ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสำราญ นักการเรียน)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการศาสนา

กองศาสนพิธี

โทร. ๐ ๒๖๐๙ ๓๗๒๒

โทรสาร ๐ ๒๖๐๒ ๙๖๓๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : m-culture0300@saraban.mail.go.th

ที่ ๒๙ ๐๓๐๘/๑๗๗/๑๗

กรรมการศาสนา

๑๐ ถนนเทียมร่วมมิตร

เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอรับพระราชทานผ้าพระกฐิน ประจำปี ๒๕๖๔

นัยสารการ เจ้าอาวาสวัดสุทธิวิหาราราม

ด้วยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีความประสงค์จะขอรับพระราชทาน
ผ้าพระกฐินเพื่อนำมาถวายพระสงฆ์จำพรรษา ประจำปี ๒๕๖๔ ณ วัดสุทธิวิหาราราม ตำบลท่าฉลอม
อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

กรรมการศาสนาได้รับทราบแล้ว และจะได้ดำเนินการขอรับพระราชทานผ้าพระกฐินให้ตามความ
ประสงค์ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ โปรดกำหนดวันถวายผ้าพระกฐินหลังจาก
วันศุกร์ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ตรงกับวันแรง ๘ ค่ำ เดือน ๑๑ ต่อไป

จึงนัยสารการมาเพื่อโปรดทราบ

ขอนนัยสารการด้วยความเคารพอย่างสูง

(นายสำราญ นักการเรียน)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการศาสนา

กองศาสนาพิธี

โทร. ๐ ๒๒๐๙ ๓๗๗๒

โทรสาร ๐ ๒๒๐๒ ๙๖๓๒

อีเมลล์: m-culture0300@saraban.mail.go.th

ประวัติ วัดสุทธิวิหาราราม (วัดช่องลม)

วัดสุทธิวิหาราราม (วัดช่องลม) เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่เลขที่ ๕๑๗ ถนนสุทธิวิหาร ตำบลท่าฉลอม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เดิมเรียกว่า “วัดท้ายบ้าน” เพราะทำเลที่ตั้งอยู่ท้ายสุดของบ้านท่าฉลอม และตั้งอยู่บริเวณปากอ่าวแม่น้ำท่าจีน ซึ่งมีลมแรงพัดผ่านตลอดปี ต่อมาจึงเรียกว่า “วัดช่องลม” เมื่อปี ๒๕๑๙ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานนามวัดใหม่ว่า “วัดสุทธิวิหาราราม” ซึ่งมีความหมายว่า “วัดลมแท้ๆ”

วัดช่องลมเป็นวัดสำคัญคู่บ้านคู่เมืองสมุทรสาครที่มีอายุ ๒๐๐ ปี จากการสันนิษฐาน และเล่าสืบท่อันมา วัดนี้สร้างประมาณปี ๒๓๕๐ โดยพระภิกษุชุมชนที่ชื่อว่า “หลวงตาเอี่ยม” พยายເມາດีดอยู่บริเวณนี้ คุณปู่และคุณย่าอ้วม แซ่เล้า ผู้เป็นเจ้าของที่ดินบริเวณนี้ได้บริจาคที่ดินจำนวน ๖๐ ไร่ให้สร้างวัด และนิมนต์หลวงตาเอี่ยมเป็นเจ้าอาวาสรูปแรกของวัดนี้

วัดนี้ได้รับการพัฒนาจนเจริญรุ่งเรือง
ตั้งแต่สมัยหลวงปู่แก้ว (พระเทพสารามนີ)
เป็นเจ้าอาวาส โดยเริ่มก่อสร้างและ
ปฏิสังขรณ์บรรดาเสนาสนะต่าง ๆ ชึ่งทำวุต
ทุติโกรມให้กลับคืนสู่สภาพที่สวยงาม
พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน
พระบรมราชานุญาตให้ยกวัดขึ้งลงเป็นพระ
อารามหลวงแห่งแรกของจังหวัดสุพรรณบุรี
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๐๘ ต่อมาวันที่
๒๖ ตุลาคม ๒๕๐๘ ได้เสด็จพระราชดำเนิน
พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ สมเด็จพระเจ้าลูกເเชอทุกพระองค์ มาทรงบำเพ็ญพระราชกุศลธรรม
ผ้าพระกฐิน ณ วัดขึ้งลงแห่งนี้

อาณาเขตของวัด ทิศเหนือ ติดทางรถไฟสายแม่กลองและแม่น้ำท่าจีน ทิศใต้ ติดแม่น้ำท่าจีน ด้านภาคอิ่ว่ไทย ทิศตะวันออก ติดท้ายหมู่บ้านท่าฉลอม ทิศตะวันตก ติดวัดนักบุญอันนา และตำบลบางหญ้าแพรก

ภายในวัด ประกอบด้วย

- หลวงพ่อทินແಡง พระพุทธรูปปางมารวิชัยขนาดใหญ่ ศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย สร้างจากศิลาแลงทั้งองค์ และประดิษฐานอยู่ในโบสถ์ โดยมีลักษณะพิเศษอยู่ที่พระหัตถ์ข้างซ้าย มี ๖ นิ้ว จึงเป็นที่มาของชื่อ “หลวงพ่อทินແດง ๖ นิ้ว” เล่ากันว่านับตั้งแต่สร้างพระอุโบสถ หลังแรกเสร็จ ยังขาดพระประภาน มีข่าวเล่าลือเล่ากันว่า วัดซึ่งสะเดา ตำบลท่าทราย จังหวัดสมุทรสาคร ได้ร้างไป เหลือพระประภานอยู่ ซึ่งมีลักษณะสวยงามมาก จึงได้อารามนามาเป็นพระประภานในพระอุโบสถวัดช่องลม
- วิหารหลวงปู่แก้ว ประดิษฐานรูปหล่อเหมือนของหลวงปู่แก้ว (พระเทพสารมุนี) อดีตเจ้าอาวาสวัดช่องลม เมื่อมรณภาพแล้ว ผู้ครัวคลาทั้งหลายได้นำสังขารของท่านไว้ในโลงทอง และหล่อรูปเหมือนของท่านในท่านั่งสมาธิประดิษฐานไว้ภายในวิหาร ภายในวิหารมีรังนก และนกนางแอ่นนับพันตัวอาศัยอยู่ตามลดลายแกะสลักหนึ่งองค์ด้านหลังและซ่องเหนือผ้าเพดานของวิหารแห่งนี้ โดยยกน้ำหนักของวิหารไว้บนบุญและบาวนิ์ของหลวงปู่แก้ว ที่ปักป้อมคุ้มครองไม่ให้มีใครเข้ามารบกวนหรือทำร้ายได้

• พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อนุสรณ์สถานแห่งการเสด็จฯ พระราชนำเนินเยือนท่าฉลอม และเปิดสุขากิบาลแห่งแรกของประเทศไทยที่ตำบลท่าฉลอม เมื่อปี ๒๔๘๙

• พระโพธิสัตว์ (เจ้าแม่กวนอิม) สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จฯ พระบรมชนกาธิเบศรฯ มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี

นอกจากนี้ วัดซ่องลมยังมีจุดเด่นที่แตกต่างจากวัดไทยทั่วไปตรงที่มีศาลาเจ้าถึง ๒ แห่งอยู่ในบริเวนวัด ได้แก่ ศาลาเจ้าแม่กวนอิมอยู่ด้านหลังวัด และศาลาเจ้าแม่เมืองสมุทรอยู่ด้านหน้าวัด สะท้อนให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดีของชาวไทยและชาวจีนในชุมชนท่าฉลอม

ปัจจุบัน พระครูสุทธิธรรมภรณ์ เจ้าคณะอำเภอเมืองสมุทรสาคร เป็นรักษาการเจ้าอาวาสวัดซ่องลม

ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย

วิสัยทัศน์

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (อส.น.) กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาว
ในการขับเคลื่อนองค์กร ภายใต้ปี ๒๕๗๐ ดังนี้

“เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจชั้นนำระดับโลก (Global Export Credit Agency) ที่ยกระดับเศรษฐกิจไทยสู่นวัตกรรมยุคใหม่อย่างยั่งยืน”

ภารกิจ

เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ข้างต้น อส.น. มีภารกิจที่ต้องดำเนินการและให้ความสำคัญ ดังนี้

๑. สนับสนุนทางการเงินเพื่อนำสู่ประกอบการไทยเข้าสู่เวทีการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ
๒. สนับสนุนทางการเงินเพื่อการลงทุนสำหรับการพัฒนาในประเทศตามนโยบายรัฐบาล
๓. ลดความเสี่ยงการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการไทย
๔. พัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในเวทีการค้าและการลงทุน
ระหว่างประเทศ

ประวัติ รสน.

ในอดีตผู้ส่งออกไทยต้องเผชิญกับการแบ่งขันอย่างรุนแรงในตลาดการค้าโลก รัฐบาลจึงเล็งเห็นความจำเป็นของการจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อให้บริการทางการเงินแก่ธุรกิจส่งออกและธุรกิจที่นำมายังเงินตราต่างประเทศ จึงออกพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๓๖ จัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง

ธสน. เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออก การนำเข้า และการลงทุน โดยการให้สินเชื่อ ทั้งเงินทุนหมุนเวียนและสินเชื่อระยะยาวแก่ธุรกิจส่งออกและโครงการลงทุนของผู้ประกอบการไทยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ บริการประกันการส่งออกและประกันความเสี่ยงการลงทุน และบริการอื่น ๆ ที่ช่วยให้ผู้ประกอบการไทยแข่งขันในตลาดการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงเวลาที่ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤตจากภัยในหรือภัยนอกประเทศ อาทิ ภัยธรรมชาติ ภาระน้ำมันในตลาดโลก ความผันผวนของค่าเงิน และการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ธสน. ได้ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือทั้งทางการเงินและไม่ใช่การเงินแก่ผู้ประกอบการไทย และสังคมอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบัน ธสน. ทำหน้าที่ “เครื่องยนต์รุ่นใหม่” ผลักดันการพัฒนาประเทศไทยในมิติเศรษฐกิจ เนื่องจากมีตัวชี้วัดค่าเงินและสินค้าที่สำคัญอย่างมาก Dual-track Policy ทำหน้าที่ “ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย” ควบคู่กับการเป็น “ศูนย์บริการครบวงจรเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าระหว่างประเทศให้แก่ SMEs”

ในการเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยสู้วิกฤตโควิด-๑๙ ธสน. ดำเนินการกิจ

- “ซ้อม” โดยการพัฒนาระบบทั้งเงินทันและดอกเบี้ย เพื่อประกันประโยชน์ของธุรกิจและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการวิกฤตให้เติบโตต่อไปได้

- “สร้าง” อุตสาหกรรมที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในยุค New Normal ส่งเสริมการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างผู้ส่งออกรายใหม่ โดยเสริมสร้างความรู้ บ่มเพาะธุรกิจ SMEs ให้มีความพร้อมที่จะขยายตลาดไปยังต่างประเทศ ให้เงินทุนและบริการเพื่อผู้ส่งออก SMEs พัฒนา Platform การค้าออนไลน์ และส่งเสริมให้ SMEs เข้าไปอยู่ใน Supply Chain ของธุรกิจส่งออก

- “เสริม” ความสมดุลของการส่งออกไปยังตลาดเดิมและตลาดใหม่ โดยเฉพาะ CLMV (กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม) ซึ่ง ธสน. มีสำนักงานผู้แทนทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของไทยภายใต้ทีมประเทศไทย

ธสน. ทำหน้าที่กลไกทางการเงินของภาครัฐ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในภาวะวิกฤต รวมทั้งสร้างโอกาสใหม่ๆ ทางธุรกิจ ตามนโยบายของรัฐบาล ด้วยความมุ่งมั่นที่จะก้าวไปสู่การเป็นธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทยภายใต้หลักธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่ที่อาคารเอกซิม เลขที่ ๑๙๙ ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

สาขา ๙ แห่ง

- สาขาบางนา-ตราด กม. ๓
- สาขาพระราม ๒
- สาขาพระราม ๔
- สาขาเสรีไทย
- สาขารังสิต
- สาขาจียังใหม่
- สาขาอนแก่น
- สาขาแหลมฉบัง
- สาขาหาดใหญ่

สำนักงานผู้แทนในต่างประเทศ ๔ แห่ง

- สำนักงานผู้แทนในย่างกุ้ง เมียนมา
- สำนักงานผู้แทนในพนมเปญ กัมพูชา
- สำนักงานผู้แทนในเวียงจันทน์ สปป.ลาว
- สำนักงานผู้แทนในโขจิมินทร์ชีตี้ เวียดนาม

กิจกรรมเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ปี ๒๕๖๔

การให้ความรู้

- ศูนย์บริการครบวงจรเพื่อกำหนดความสะดวกด้านการค้าระหว่างประเทศให้แก่ SMEs
- โครงการเสริมสร้างความรู้ด้านการส่งออกและการลงทุนระหว่างประเทศ

การส่งเสริมสุขภาพชุมชน

- สนับสนุนภารกิจโรงพยาบาลสนาม เพื่อคุ้มครองโควิด-๑๙

- ตู้ EXIM บันสุข แบ่งปันอาหารแห้งและของใช้จำเป็นเพื่อการดำรงชีวิต อันเป็นส่วนหนึ่งของการเยี่ยวยาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย

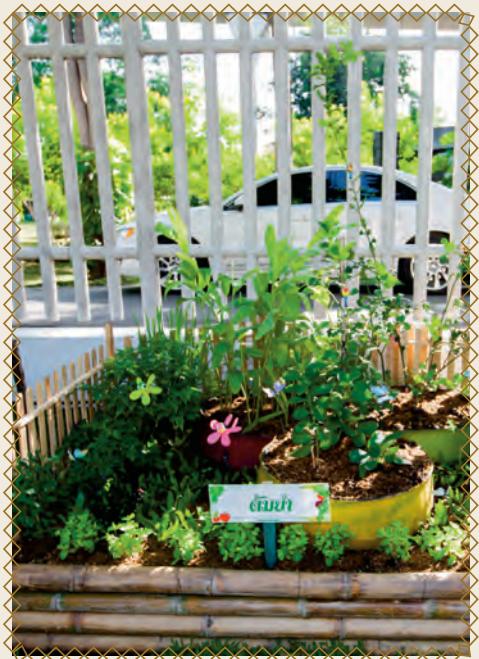
- ครัวกลางชุมชนคนอารีย์ by EXIM ส่งมอบอาหารปุงสุก ขنم เครื่องดื่ม ของใช้จำเป็น ให้แก่ผู้ได้รับความเดือดร้อนจากโควิด-๑๙ ในชุมชน และฝ่านมูลนิธิ ตลอดจนหน่วยงานที่ช่วยเหลือดูแลผู้ติดเชื้อและกักตัวในชุมชนต่าง ๆ

- สนับสนุนน้ำดื่มและเครื่องอุปโภคบริโภค เพื่อร่วมบรรเทาความเดือดร้อนผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙

- EXIM ปันสุข ให้น้อง ได้ยินเสียง มอบคอมพิวเตอร์ โน๊ตบุ๊ก ของเล่นสำหรับพัฒนาการเด็ก และเงินบริจาค แก่ มูลนิธิอนุเคราะห์คนพูดยาก ในพระบรมราชินีปัลเมร์

- สวนผักกรักษ์พอเพียง ส่งมอบสวนผักปลูกด้วยพิธีที่บุคลากร EXIM BANK ร่วมกันปลูกลงแปลงบริเวณที่กรร场ริมคลองสามเสน ด้านข้างสวนพญาไทวิริมย์ เขตพญาไท กรุงเทพฯ ให้ประชาชนในชุมชนใช้เป็นแหล่งอาหารที่ปลอดภัย

การส่งเสริมการศึกษาและการประกอบอาชีพ

- สนับสนุนทุนการศึกษา ค่าอาหาร และอุปกรณ์การศึกษา แก่เด็กด้อยโอกาสผ่านมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว (FORDEC) มากย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ถึงปัจจุบัน

- สนับสนุนทุนการศึกษาให้ผู้พิการได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรคอมพิวเตอร์เพื่อการประกอบอาชีพ ผ่านมูลนิธิส่งเสริมและพัฒนาคนพิการ จังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ ถึงปัจจุบัน

ประเพณี การทดสอบรูป

บทที่ ๑

กฐิน

ความหมาย

คำว่า “กฐิน” ตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔ คือ “ผ้าพิเศษที่พระพุทธเจ้าอนุญาตแก่ภิกษุสงฆ์เฉพาะกฐินกາล” มีความหมายที่เกี่ยวข้องกันอยู่หลายความหมาย ดังนี้

กฐินที่เป็นชื่อของกรอบไม้ หมายถึง กรอบไม้แม่แบบสำหรับทำจีวร ซึ่งอาจเรียกว่า “สะดึง” เนื่องจากในครั้งพุทธกาลการทำจีวรให้มีรูปลักษณะ ตามที่กำหนดกระทำได้โดยยาก จึงต้องทำกรอบไม้สำเร็จรูปไว้ พระภิกษุจึง ต้องวัด ตัดและเย็บเอง โดยช่วยกันหลายคน ๆ รูป และใช้มีสะดึงขึงผ้าเพื่อกะ ตัด เย็บ และเป็นอุปกรณ์สำคัญในการทำเป็นผ้าผู้หรือผ้าห่ม หรือผ้าห่มซ้อน ที่เรียกว่าจีวรเป็นส่วนรวมผืนใดผืนหนึ่งก็ได้ ในภาษาไทยเรียก ผ้านุ่ง ว่า “สบง” ผ้าห่ม ว่า “จีวร” และ ผ้าห่มซ้อน ว่า “สังขภูมิ”

การทำผ้าโดยอาศัยแม่แบบเช่นนี้ คือ ทางผ้าลงไปกับแม่แบบแล้ว ตัด เย็บและย้อม ทำให้เสร็จในวันนั้นด้วยความสามัคคีของสงฆ์ เป็นการ ร่วมใจกันทำกิจที่เกิดขึ้น เมื่อทำเสร็จหรือพ้นกำหนดกาลแล้ว แม่แบบ หรือกฐินนั้นก็รื้อเก็บไว้ใช้ในการทำผ้าเช่นนั้นในปีต่อ ๆ ไป การรื้อแบบไม่นิ่น เรียกว่า เดาะ ฉะนั้น คำว่า กฐินเดาะ หรือ เดาะกฐิน จึงหมายถึงการรื้อไม้ แม่แบบเพื่อเก็บไว้ใช้ในโอกาสหน้า

กฐินที่เป็นชื่อของผ้า หมายถึง ผ้าที่ถวายให้เป็นกฐินภายในกำหนดกาล ๑ เดือน นับตั้งแต่วันแรก ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ กลางเดือน ๑๒ มีกำหนด ๑ เดือนภายในหลังจากออกพรรษาแล้ว จะทอดก่อนหรือภายหลัง ที่กำหนดนี้ไม่ได้ ผ้าที่จะถวายนั้นจะเป็นผ้าใหม่ หรือผ้าเทียมใหม่ เช่น ผ้าฟอกสะอาด หรือผ้าเก่า หรือผ้าบังสุกุล คือผ้าที่ขาวทึบแล้ว และเป็นผ้าเปื้อนผุนหรือผ้าตกตามร้านก็ได้ ผู้ถวายจะเป็นครุฑ์สักก์ได้ เป็นภิกษุหรือสามเณรก็ได้ ถวายแก่สงฆ์แล้วก็เป็นอันใช้ได้

กฐินที่เป็นชื่อของบุญกิริยา คือ การทำบุญ หมายถึง การถวายผ้ากฐิน เป็นทานแก่พระสงฆ์จำพรรษาอยู่ในวัดใดวัดหนึ่งครบ ๓ เดือน เพื่อแสดงเคราะห์ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบให้มีผ้านุ่งหรือผ้าห่มใหม่ จะได้ให้ผลดีเปลี่ยนของเก่าที่จะขาดหรือชำรุด การทำบุญถวายผ้ากฐิน หรือที่เรียกว่า ทอดกฐิน คือ ทอดหรือวางผ้าลงไปแล้วกล่าวคำว่าถวายในท่ามกลางสงฆ์ เรียกได้ว่าเป็นกาลทาน การถวายผ้าก่อนหน้านั้น หรือหลังกาล (คือหลังวันแรก ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ กลางเดือน ๑๒) ไม่เป็นกฐิน

กฐินที่เป็นชื่อของสังฆกรรม หมายถึง กิจกรรมของสงฆ์จะต้องมีการสาดประภาศขอรับความเห็นชอบจากที่ประชุมสงฆ์ในการมอบผ้ากฐินให้แก่ภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง เมื่อทำจีรสำเร็จแล้วด้วยความร่วมมือของภิกษุทั้งหลายก็จะได้เป็นโอกาสให้ได้ช่วยกันทำจีรของภิกษุรูปอื่น ขยายเวลาทำจีรได้อีก ๔ เดือน ทั้งนี้เพราะในสมัยพุทธกาล การหาผ้า การทำจีร ทำได้โดยยาก ไม่ทรงอนุญาตให้เก็บสะสมผ้าไว้เกิน ๑๐ วัน แต่เมื่อได้ช่วยกันทำสังฆกรรมเรื่องกฐินแล้ว อนุญาตให้แสวงหาผ้าและเก็บไว้ทำเป็นจีรได้จนตลอดฤดูหนาวคือจนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔

จากความหมายข้างต้นจะเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกัน ๔ ประการ เมื่อทรงทำสังฆกรรมเรื่องกรุงศรีแล้ว และประชุมกันอนุโมทนากรกูรคือแสดงความพอใจว่าได้กรากรกูรแล้วก็เป็นอันเสร็จพิธี คำว่า กรากรกูร คือการลาดผ้าหรือทابผ้าลงไปกับกรอบไม้แม่แบบเพื่อตัด เย็บ ย้อม ทำเป็นจีวรผืนใดผืนหนึ่ง

คำอีกคำหนึ่งที่ได้ยินกันก่อนจะมีการทำบุญกรูร คือ การจองกรูร หมายถึง การแสดงความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจาต่อทางวัดว่าจะนำกรูรมาถวาย เมื่อใดนั้นแล้วแต่จะตกลงกัน แต่จะต้องภายในเขตเวลา ๑ เดือน ตามที่กำหนดในพระวินัย (ตั้งแต่วันแรก ๑ คำ เดือน ๑๑ ถึงวันขึ้น ๑๕ คำ เดือน ๑๒)

อีกคำหนึ่งที่จะได้ยินในขณะที่มีพิธีการทำบุญกรูร คือคำว่า อปโลกน์ กรูร หมายถึงการที่กิษรูปได้รูปหนึ่งเสนอขึ้นในที่ประชุมสงฆ์ ตามความเห็นชอบว่าคราวมีการกรากรกูรหรือไม่ เมื่อเห็นชอบร่วมกันแล้วจึงหารือกันต่อไปว่า ผ้าที่ทำสำเร็จแล้วควรถวายแก่กิษรูปใด การบรึกษาหารือ การเสนอความเห็นเช่นนี้เรียกว่า อปโลกน์ (อ่านว่า อะ-ປะ-ໂหลก) หมายถึง การช่วยกันมองดูว่าจะสมควรอย่างไร เพียงเท่านี้ก็ยังใช้ไม่ได้ เมื่ออปโลกน์เสร็จแล้ว ต้องสวดประการศเป็นการสงฆ์ จึงนับว่าเป็นสังฆกรรมเรื่องกรูร

ในปัจจุบัน มีผู้ถวายผ้ากรูรมากขึ้น มีผู้สามารถตัดเย็บย้อมผ้าที่จะทำเป็นจีวรได้แพร่หลายขึ้น การใช้มีแม่แบบอย่างเก่าจึงเลิกไป เพียงแต่รักษาชื่อและประเพณีไว้โดยไม่ต้องใช้กรอบไม้แม่แบบ เพียงถวายผ้าขาวให้ตัดเย็บย้อมให้เสร็จในวันนั้น หรืออีกอย่างหนึ่งนำผ้าสำเร็จรูปมาถวายก็เรียกว่าถวายผ้ากรูรเหมือนกัน เนื่องจากยังมีประเพณีนิยมถวายผ้ากรูร กันแพร่หลายไปทั่วประเทศไทย จึงนับว่าเป็นประเพณีนิยมในการบำเพ็ญกุศลเรื่องกรูรนี้ยังเป็นการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ร่วมกัน เป็นการบูรณปฏิสังขรณ์ วัดวาอาราม

บทที่ ๒

ความเป็นมาของ การทอดกฐิน

ในคัมภีร์พระไตรปิฎก กฐินขันธะ กล่าวว่า ในสมัยนั้น พระผู้มีประภาครเจ้าประทับอยู่ ณ เชตวันมหาวิหาร กรุงสาวัตถี แคว้นโกศล ภิกษุชาวเมืองปาฐุรยยะ (ปาฐา) ประมาณ ๓๐ รูป ซึ่งเป็นผู้ถือการอยู่ป่า การเที่ยวบินทบทາต นุ่งห่มผ้าบังสุกุล (ผ้าเก็บตามภาคติดปะติดปะต่อทำเป็นจีวร) และใช้จีวร ๓ ผืนเป็นวัตร เดินทางมาเฝ้าพระผู้มีประภาครเจ้า เหลือระยะทางอีก ๖ โยชน์ (๙๖ กิโลเมตร) ถึงวันเข้าพรรษา ต้องจำใจจาพระยาอยู่ในเมืองสาเกต มีความระลึกถึงพระบรมศาสดา เมื่อออกราชแล้วฝันยังตกอยู่ แผ่นดินยังชุ่มชื้นด้วยน้ำ เป็นหล่มเลน พากพระเหล่านั้นได้เดินทางมาเข้าเฝ้าด้วยจีวรที่ชุ่มชื้นด้วยน้ำ เหน็ดเหนื่อย ต้องบุก ต้องลุยมานานกระทั้งถึงกรุงสาวัตถี ได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าสมความประسنก

พระพุทธเจ้าทรงมีปฏิสันทรรษากับภิกษุเหล่านี้เรื่องการจำพรรษาอยู่ ณ เมืองสาเกต และการเดินทาง ภิกษุเหล่านั้นจึงกราบทูลถึงความตั้งใจ ความร้อนรนกระบวนการราย และการเดินทางที่ลำบากให้ทรงทราบทุกประการ

พระพุทธเจ้าทรงทราบ และเห็นความลำบากของภิกษุ จึงทรงยกเป็นเหตุและมีพระพุทธฐานุญาตให้พระภิกษุผู้จำพรรษาครบถ้วนแล้วกราบ กฐินได้ และเมื่อกรานกฐินแล้ว จะได้รับอนิสังส์ตามที่กำหนดในพระวินัย ๕ ประการคือ

๑. เที่ยวจาริกไปไม่ต้องบอกตามสิกขาบทที่ ๖ แห่งอโจลกวรรณค
๒. เที่ยวจาริกไปโดยไม่ต้องถือไตรจีวรไปครอบสำรับ

๓. ฉันคนโภชນ์และปรัมปรโภชน์ได้
๔. เก็บอุติเกรจิวรไว้ได้
๕. จิวรอันเกิดขึ้นในที่นั้นเป็นของพวกรero¹
และพระภิกษุทั้งหลายได้อcasuchaya เขตจิวรกาลให้ya ออกไปอีก
จนถึงกลางเดือน ๔

ข้อกำหนดเกี่ยวกับกฐิน

๑. จำนวนพระสงฆ์ในวัดที่จะทอดกฐิน พระสงฆ์ผู้จะรับผ้ากฐินนั้น จะต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ รูป เป็นผู้รับผ้ากฐิน ๑ รูป อีก ๔ รูป เป็นองค์คณะ (องค์สงฆ์)

๒. คุณสมบัติของพระสงฆ์ที่มีสิทธิรับกฐิน คือ พระสงฆ์ที่จำพรรษา ในวัดนั้นครบ ๓ เดือน

๓. กำหนดกาลที่จะทอดกฐิน การทอดกฐินนั้นทำได้ภายในเวลา กำหนด คือ ตั้งแต่วันแรก ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๗ ก่อนหรือหลังจากนั้นไม่นับเป็นกฐิน*

๔. กฐินไม่เป็นอันทอดหรือเป็นโมฆะ การที่พระสงฆ์ในวัดเที่ยวขอ กฐินโดยตรงหรือโดยอ้อมด้วยวาราจาบ้าง ด้วยหนังสือบ้าง เชิญชวนให้ไป ทอดกฐินในวัดของตน การทำเช่นนั้นผิดพระวินัย กฐินไม่เป็นอันกราน นับเป็นโมฆะ การทอดก็ไม่เป็นการทอดกฐิน พระผู้รับก็ไม่ได้อานิสงส์

* การเข้าพรรษาจะมี ๒ ครั้ง เรียกว่าเข้าพรรษาแรกและเข้าพรรษาหลัง เข้าพรรษาแรกกำหนดแรก ๑ ค่ำ เดือน ๘ จะครบ ๓ เดือน ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เข้าพรรษาหลังกำหนดแรก ๑ ค่ำ เดือน ๙ จะครบ ๓ เดือน ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒ ดังนั้น พระสงฆ์ที่เข้าพรรษาแรกจะมีเวลารับผ้ากฐิน ๑ เดือน คือเริ่มแรก ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒ ส่วนพระสงฆ์ที่เข้าพรรษาหลังไม่สามารถรับกฐินได้ เพราะเมื่อก่อพรรษาเกือบกฐินพอตี

ประเภทของกฐิน

กฐินมีหลายประเภท ซึ่งล้วนแต่มีข้อกำหนด กระบวนการ และขั้นตอนของพิธีกรรมที่แตกต่างกัน ดังจะได้กล่าวถึงกฐินหลายประเภท การทอดกฐินที่ปฏิบัติกันในประเทศไทยตั้งแต่อดิจันถึงปัจจุบันแยกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ ๒ ประเภท คือ พระกฐินหลวง และ กฐินราษฎร์

พระกฐินหลวง

มีประวัติเล่าไว้ เมื่อพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้ามาอย่างสุวรรณภูมิ และประดิษฐานอยู่บนผืนแผ่นดินนี้ และประชาชนคนไทยที่ตั้งหลักแหล่งอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ได้ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาว่าเป็นศาสนาประจำชาติแล้ว การทอดกฐินก็ได้กลายเป็นประเพณีสืบทอดกันมา พระเจ้าแผ่นดินผู้ปกครองบ้านเมืองทรงรับเรื่องกฐินขึ้นเป็นพระราชพิธีอย่างหนึ่งซึ่งทรงบำเพ็ญเป็นการประจำทุกปี เมื่อถึงเทศกาลทอดกฐิน การที่พระเจ้าแผ่นดินทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเกี่ยวกับกฐินดังกล่าวนี้ เป็นเหตุให้เรียกว่า พระกฐินหลวง วัดใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นวัดหลวงหรือวัดราษฎร์ หากพระเจ้าแผ่นดินเสด็จพระราชดำเนินไปทรงวายผ้าพระกฐินด้วยพระองค์เอง เรียกว่า พระกฐินหลวง ทั้งสิ้น มิใช่กำหนดว่าทอดที่วัดหลวงเท่านั้น จึงเรียกว่าพระกฐินหลวง ในปัจจุบัน ดังนี้

แต่สมัยต่อมา เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้น เรื่องของพระกฐินหลวงได้เปลี่ยนไปตามภาระการณ์ของบ้านเมือง เช่น ประชาชนมีศรัทธาเจริญรอยตามพระราชศรัทธาของพระเจ้าแผ่นดิน ได้รับพระมหากรุณาพระราชทานให้บุคคล หรือหน่วยงานต่าง ๆ น้อมนำไปทอดถวายผ้าพระกฐินได้ตามสมควรแก่ภูฐานะ เป็นต้น เป็นเหตุให้เบ่งพระกฐินหลวงออกเป็นประเภทตามที่ปรากฏในปัจจุบัน ดังนี้

๑. พระภูมิที่กำหนดเป็นพระราชพิธี
๒. พระภูมิต้น
๓. พระภูมิพระราชทาน

พระภูมิที่กำหนดเป็นพระราชพิธี

พระเจ้าแผ่นดินเด็ดจพระราชนำเนินถวายผ้าพระภูมิเป็นพระราช
กรณียกิจของพระมหากษัตริย์โดยตรง ซึ่งในปีหนึ่ง ๆ เมื่อถึงเทศกาลออก
พระราชแแล้ว ราชภูมิจะพากันไปถวายผ้าภูมิตามวัดต่าง ๆ ตามที่ได้จงไว
พระมหากษัตริย์จะเสด็จฯ ไปถวายผ้าภูมิเช่นเดียวกัน ณ พระราชวัง
หลวง เพราะพระองค์ทรงเป็นพุทธมามกและเอกอัครพุทธศาสนูปถัมภก
เสด็จพระราชดำเนินไปถวายผ้าภูมิตัวเองพระองค์เอง หรือทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระราชนี พระราชนอรส พระราชนิดา เสด็จพระราช
ดำเนินทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ รวมทั้งพระภูมิที่ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้พระบรมวงศานุวงศ์ ราชสกุล
องค์นัตรีหรือผู้ที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรให้นำไปถวายพระราชวังหลวง
สำคัญ ๑๙ พระราชวัง ที่ส่วนไว้ไม่ให้มีการขอพระราชทาน คือ

พระราชวังในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๓ พระราชวัง

๑. วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร พระราชวังชั้นเอก(พิเศษ)
๒. วัดอรุณราชวราราม ราชวรมหาวิหาร พระราชวังชั้นเอก
(พิเศษ)
๓. วัดราชโอรสาราม ราชวรวิหาร พระราชวังชั้นเอก
๔. วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม ราชวรวิหาร พระราชวังชั้นเอก
๕. วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ราชวรวิหาร พระราชวังชั้นเอก

๖. วัดบวรนิเวศวิหาร (วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร) พระอารามหลวงชั้นเอก

๗. วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ราชวรวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก

๘. วัดสุทัศนเทพวราราม ราชวรมหาวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก (พิเศษ)

๙. วัดเทศาธิรนทรavaส ราชวรวิหาร พระอารามหลวงชั้นโท

๑๐. วัดมหาธาตุยุราธงสุทัษฐ์ ราชวรมหาวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก(พิเศษ)

๑๑. วัดราชากิจวิหาร (วัดราชากิจวาราชวรวิหาร) พระอารามหลวงชั้นโท

๑๒. วัดภูมิคุณกษัตริยาราม ราชวรวิหาร พระอารามหลวงชั้นโท

๑๓. วัดโสมนัสวิหาร (วัดโสมนัสราชวรวิหาร) พระอารามหลวงชั้นโท

พระอารามหลวงในต่างจังหวัด จำนวน ๕ พระอาราม

๑๔. วัดพระปฐมเจดีย์ ราชวรมมหาวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก (พิเศษ) จังหวัดนครปฐม

๑๕. วัดนิเวศธรรมประวัติ ราชวรวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๖. วัดสุวรรณดาราราม ราชวรวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๗. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก จังหวัดพิษณุโลก

๑๘. วัดพระพุทธบาท ราชวรมมหาวิหาร พระอารามหลวงชั้นเอก (พิเศษ) จังหวัดสระบุรี

การถวายผ้าพระภูมิทั้ง ๑๙ พระอารามนี้ พระมหากษัตริย์มิได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงถวายทุกพระอาราม จะเสด็จพระราชดำเนินไปทรงถวายเพียง ๑ - ๒ พระอารามเท่านั้น ส่วนพระอารามที่เหลือ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์เสด็จไปถวายผ้าพระภูมิแทนพระองค์ โดยสำนักพระราชวังจะออกหมายกำหนดการว่า พระมหากษัตริย์จะเสด็จพระราชดำเนินไปถวายผ้าพระภูมิที่พระอารามใดเป็นพระอารามแรก

แนวปฏิบัติ

การฝ่ารับเสด็จพระราชดำเนินงานถวายผ้าพระภูมิหลวงประจำปีที่สำนักพระราชวังออกเป็นหมายกำหนดการและกำหนดการแต่งกายฝ่ารับเสด็จฯ

ผู้ที่มาฝ่ารับเสด็จฯ ตามหมายกำหนดการ เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังจะได้รับรองเชิญให้นั่งพัก ณ ที่ซึ่งจัดไว้ในและนอกพระ奥ุโบสถตามลำดับชั้นยศและตำแหน่ง

งานเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระภูมิตามราชประเพณีประจำปีที่สำนักพระราชวังออกเป็นหมายกำหนดการ แต่งเครื่องแบบเต็มยศ จะมีกองเกียรติยศทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ พร้อมทั้งตำรวจประจำกองและทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ฯ ตั้งแฉรับเสด็จฯ

เมื่อใกล้เวลาเสด็จฯ ประมาณ ๕ หรือ ๑๐ นาที เจ้าหน้าที่ผู้รับรองของสำนักพระราชวัง จะได้เขียนข้าราชการผู้มีเกียรติที่มาฝ่าไปยืนเรียงแถวรอรับเสด็จฯ ตามแนวทางลาดพระบาท (ถ้าสถานที่ไม่พอดีจะเข้าแถว ให้รอฝ่าฯ ณ ที่ซึ่งจัดไว้แน่น)

ได้เวลาเสด็จฯ มีวงดุริยางค์กองทหารเกียรติยศบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี ผู้มาฝ่าฯ ที่นั่งพักยืนถวายความเคารพ ผู้มาฝ่าที่เข้าແวรับเสด็จฯ

ถ้าส่วนมากทำวันหยุดทั้งหมด เสียงเพลงบรรเลงเสริมพระราชบารมี และถวายความเคารพเมื่อเสด็จฯ ผ่านเข้าสู่พระอุโบสถ เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังจะได้เชิญและนำเฉพาะข้าราชการผู้ใหญ่เข้าไปฝ่าฯ ในพระอุโบสถ เมื่อเข้าไปจะต้องถวายคำนับ แล้วยืนอยู่ ณ เก้าอี้ที่จะนั่งฝ่าฯ ตามยศและตำแหน่ง เมื่อทรงปฏิบัติในการถวายพระกฐิน เมื่อเสด็จพระราชดำเนินกลับก็ปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

พระกฐินเสด็จพระราชดำเนิน มีรูปแบบพิธีการถวาย ดังนี้

- เสด็จพระราชดำเนินเข้าสู่พระอุโบสถ ทรงรับผ้าพระกฐินจากเจ้าพนักงานศุภารัต ซึ่งค่อยทูลถวายด้านข้างประตูในพระอุโบสถ เจ้าพนักงานกรมศิลปากรบรรเลงเพลงช้า เสด็จฯ ไปทรงวางผ้าพระกฐินที่พานแวนฟ้าด้านหน้าพระสงฆ์รูปที่ ๒
- ทรงจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย ทรงกราบพระปะประชานในพระอุโบสถ
- เจ้าพนักงานกรมการศาสนาลั่นเงยสดาล เพื่อให้เจ้าพนักงานกรมศิลปากรหยุดบรรเลงเพลงช้า
- ทรงจับนำผ้าห่มพระปะประชานพระราชทานแก่เจ้าพนักงานภูษา มาลา ประทับยืน
- อธิบดีกรมการศาสนา กราบทูลถวายรายงานจำนวนพระสงฆ์ จำพรรษา ซึ่งได้เล่าเรียนพระธรรมวินัย เพื่อถวายพระราชกุศลจบแล้ว
- ทรงอุ้มพระคงผ้าไตร ผินพระพักตร์สู่พระปะประชานในพระอุโบสถ ทรงกล่าว นะโม ๓ จบ ทรงผินพระพักตร์มาทางที่ชุมนุมสงฆ์ ทรงกล่าวคำถวายผ้าพระกฐิน พระสงฆ์รับ “สาธุ” จบ ทรงวางผ้าพระกฐินที่พานแวนฟ้า และยกประเคนพระสงฆ์รูปที่ ๒ พร้อมพานเทียนพระปะปฏิโมกข์ เสด็จกลับมาประทับ ณ พระราชอาสน์

- พระองค์ทรงทำบุญกรรมจบ เจ้าพนักงานกรมการศาสนา ลั่นกังสดาล เจ้าพนักงานกรมศิลปากรบรรเลงเพลงสรรเสริญ พระองค์ลับไปครองผ้า พระองค์ทรงผ้าเสร็จแล้ว เจ้าพนักงานกรมการศาสนา ลั่นกังสดาล เจ้าพนักงานกรมศิลปากรหยุดบรรเลงเพลงสรรเสริญ พระองค์ขึ้นมานั่งบนอาสนะสองที่

- เสด็จฯ ไปทรงถวายบริวารพระภูมิแด่พระองค์
- พระองค์ถวายอนุโมทนา
- ทรงหล่อทักษิณหทัย
- ประทานทรงถวายอดิเรก
- ทรงกราบลาพระประราชนพระอุโบสถ ทรงกราบลาพระองค์ เสด็จพระราชดำเนินออกจากพระอุโบสถ เป็นเสร็จพิธี เจ้าพนักงานกรมศิลปากรบรรเลงกร่าวรำ

พระภูมิต้น

ภูมิดังกล่าวเป็นเกิดขึ้นในพระเจ้าแผ่นดินเด็ดจพระราชนำเนินไปถวายผ้าพระภูมิ ณ วัดที่มิใช่วัดหลวง และมิได้เด็ดจไปอย่างเป็นทางการ หรืออย่างเป็นพระราชพิธี แต่เป็นการบำเพ็ญพระราชกุศลส่วนพระองค์ พลตรี หม่อมทวีวงศ์ถวายศักดิ์ (หม่อมราชวงศ์เฉลิมลาภ ทวีวงศ์) อธิบดีกรมศิลปากร ได้เล่าประวัติเรื่องการเกิดขึ้นของพระภูมิต้นนี้ ไว้ว่า

“ภูมิส่วนพระองค์นี้ ในสมัยก่อนรัชกาลที่ ๕ เรียกว่าอย่างไรนั้น ยังไม่พบหลักฐาน มาเรียกกันว่า พระภูมิต้น ในรัชกาลที่ ๕ ภายหลังที่ได้มีการเด็ดจประพาสรหัสเมืองต่าง ๆ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ การเด็ดจประพาสครั้งนั้นโปรดเกล้าฯ ให้จัดแบบเรียงง่ายเพื่อความสำราญพระราชอิริยาบถ อย่างสามัญ คือ โปรดเกล้าฯ ไม่ให้มีห้องตราสั่งหัวเมืองให้จัดทำที่ประทับremain ที่ได ๆ พอพระราชหฤทัยจะประทับที่ไหนก็ประทับที่นั่น บางคราวก็ทรงเรือเล็กหรือเด็ดจรถไฟไปโดยมิให้ใครรู้ การเด็ดจประพาสครั้งนั้นเรียกว่า เสด็จประพาสต้น”

เหตุที่เรียกว่าประพาสตันก็ เพราะเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฏาคม ๒๔๔๗ เสด็จทรงเรือมาด ๔ แจว ประพาสในแม่น้ำอ้อม ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชื่อเรือมาด ๔ แจว เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งลำสำหรับเจวตามเรือพระที่นั่งเวลา มี พระราชประสงค์ที่จะเสด็จพระราชดำเนินโดยมิให้ครรภ์จักรองค์ เมื่อชื่อเรือมาดได้ดังพระราชประสงค์แล้วพระราชทานชื่อเรือคำนี้ว่า เรือตัน ในวันนั้นกว่าจะเสด็จพระราชดำเนินกลับถึงที่ประทับแรมที่เมืองราชบูรี เกี๊ยบ ๓ ทุ่ม เพราะน้ำเขียว ผู้คนในบวนเสด็จเหนื่อยหอบตามกัน

ประพาสตัน จึงเป็นมูลเหตุให้เรียกการเสด็จประพาสอย่างในวันนี้ว่า ประพาสตัน และยังเป็นมูลเหตุให้เรียกการเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐินเป็นการส่วนพระองค์ว่า พระกฐินตัน เรียกแบบเรือนไทยที่ทรงสร้างสำหรับประทับอย่างชาวบ้านว่า เรือนตัน ต่อมาก็จะเสด็จพระราชดำเนินไปถวายผ้าพระกฐินตันที่วัดใหม่หลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. เป็นวัดที่ยังไม่เคยเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐินมาก่อน
๒. ประชาชนมีความเลื่อมใสในวัดนั้นมาก
๓. ประชาชนในท้องถิ่นนั้นไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝ่าทูลกระองธุลีพระบาท เมื่อเสด็จพระราชดำเนินไปจะได้มีโอกาสเข้าเฝ่าทูลกระองธุลีพระบาทอย่างใกล้ชิดด้วย

แนวปฏิบัติ

ในกรณีที่เสด็จพระราชดำเนินไปถวายผ้าพระกฐินเป็นการส่วนพระองค์ เรียกกันว่า พระกฐินตัน ส่วนมากจะเป็นวัดในต่างจังหวัด สำนักพระราชวัง จะออกเป็นหมายรับสั่ง เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่มาฝ่ารับเสด็จพระราชดำเนิน แต่งเครื่องแบบปกติขาว เจ้าหน้าที่อื่นหรือข้าราชการในท้องถิ่นแต่งกาย เครื่องแบบสีภายใน

การฝ่าทูลละของธุลีพระบาทรับเสด็จ เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวัง จะรับรองข้าราชการและผู้มีเกียรติ ณ ที่ซึ่งจัดไว้ก่อนพระอุโบสถ

การเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระภูมิในต่างจังหวัดนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องจัดข้าราชการเข้าเฝ้ารับเสด็จ ณ ที่ซึ่งรถยนต์พระที่นั่งเที่ยบ เมื่อเสด็จพระราชดำเนินลงจากรถยนต์พระที่นั่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเข้าไปฝ่าทูลละของธุลีพระบาท ถวายคำนับ (ถ้าส่วนมากทำวันที่หัตถ์) แล้วกราบบังคมทูลรายงานตนเองและเบิกข้าราชการผู้ใหญ่ที่ฝ่าทูลละของธุลีพระบาท

แบบคำกราบบังคมทูลถวายรายงาน

ขอเดชะฝ่าละของธุลีพระบาทปกเกล้าฯ ปกกระหม่อม ข้าพระพุทธเจ้า
.....ผู้ว่าราชการจังหวัด.....ขอพระราชทาน
พระบรมราชโวราสถานเบิกผู้ฝ่าทูลละของธุลีพระบาท (ในกรณีที่ภริยาฝ่าฯ
อยู่ด้วย) นาง.....ภริยาข้าพระพุทธเจ้า (จะทูลเกล้าถวาย
ดอกรไม่ด้วยก็ได้) แล้วต่อไปคราวจะกราบบังคมทูลเฉพาะข้าราชการผู้ใหญ่
ระดับสูง เช่น รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้พิพากษา หัวหน้าศาลจังหวัด
นายอำเภอของท้องที่ เท่านั้น

พระภูมิในพระราชทาน

พระภูมิในพระราชทาน คือ ภูมิที่พระเจ้าแผ่นดินพระราชทานผ้าของหลวงแก่ผู้กราบบังคมทูลขอพระราชทาน เพื่อน้อมนำไปถวายยังวัดหลวงนอกจากวัดสำคัญที่ทรงกำหนดไว้เพื่อจะเสด็จพระราชดำเนินด้วยพระองค์เอง หรือทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระราชินี พระราชโอรส พระราชธิดาเสด็จพระราชดำเนินทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ รวมทั้งพระภูมิ

ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้พระบรมวงศานุวงศ์ ราชสกุล
องค์มนตรี หรือผู้ที่ทรงพระราชนิรันดร์ให้สมควรนำไปถวายยังพระอารามหลวง
หรืออาราม นอกจักราชารามหลวงสำคัญ ๑๙ พระอาราม ที่ส่วนไว้ไม่ให้
มีการขอพระราชทาน ดังที่กล่าวมาแล้ว เหตุที่เกิดกฐินพระราชทาน เพราะว่า
ปัจจุบันพระอารามหลวงมีจำนวนมาก จึงเปิดโอกาสให้กราบทรัส กรมต่างๆ
ตลอดจนคณะบุคคลหรือบุคคลที่สมควรรับพระราชทานผ้ากฐินไปถวายได้
และผู้ที่ได้รับพระราชทานจะเพิ่มไทยธรรมเป็นส่วนตัวเพื่อถวายพระราชกุศล
ตามกำลังศรัทธาของตนก็ได้

ปัจจุบัน กราบทรัส กรม คณะบุคคลหรือบุคคลใดมีความประสงค์
จะขอรับพระราชทานผ้าพระกฐินไปถวาย ณ พระอารามหลวงใด โปรดติดต่อ
ไปยังกรมการศาสนา กราบทรัสวัฒนธรรม ซึ่งกรมการศาสนาจะได้ดำเนินการ
ขอพระราชทานให้ตามความประสงค์ต่อไป

แนวปฏิบัติและขั้นตอนของกฐินพระราชทาน

๑. เมื่อได้รับผ้าพระกฐินพระราชทานจากการศาสนากล่าว นำไป
รักษาไว้ ณ สถานที่เหมาะสม คราวกำหนดวันถวายหลังวันแรง ๖ ค่ำ เดือน
๑๑ หรือเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินถวายพระกฐิน
วันแรกแล้ว ๑ วัน

๒. ให้ติดต่อกับวัดโดยตรง เพื่อกำหนดวัน เวลา และขอให้เจ้าอาวาส
สั่งไวยาวัจกรเตรียมสถานที่และสิ่งจำเป็น เช่น ที่บูชาพระราชทานตรัยมีเครื่องบูชา
พร้อมอาสนะสังฆสำหรับพระสงฆ์ลงอนุโมทนาพระกฐิน ต้องขนาดกว้าง
พอสมควร สำหรับวางพานแวนฟ้า ผ้าไตรพระกฐินและพานเทียนพระปติโภกษ์
ต้องวางเครื่องบิขารพระกฐินและเครื่องไทยธรรม ต้องเก้าอี้สำหรับผู้เป็น
ประธานและผู้ปริ่มพิธีตามสมควร

๓. เมื่อถึงวันตามที่กำหนด ก่อนผู้เป็นประธานจะไปถึงหรือก่อนเริ่มพิธี ให้เจ้าหน้าที่เชิญผ้าพระกฐินจัดวางไว้บนโต๊ะหมู่ซึ่งประดิษฐานพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๔. ประธานถวายความเคารพ เปิดกรวยกระทรงดอกไม้บันธูปเทียนແผลวยสักการะเบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถวายความเคารพ และเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานประคงไว้ระหว่างมือทั้งสองข้าง ดนตรีบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมีจีบแล้ว ถวายความเคารพแล้วจึงเข้าสู่พระอุโบสถ ตรงไปทางผ้าพระกฐินไว้ที่พานแ่วนฟ้า ซึ่งตั้งอยู่หน้าอาสนะสงฆ์ (ถ้ามีปีพิทักษ์หรือเครื่องดนตรีให้บรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมีต่อจากนั้นจึงบรรเลงเพลงช้า) ขณะประธานเข้าสู่สถานที่ประกอบพิธีจันถิ่น เวลาจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย และจังหวะที่ต้องให้สัญญาณเวลาให้เริ่มบรรเลงหรือให้หยุดบรรเลง

๕. เมื่อวางแผนผ้าพระกฐินแล้ว จุดธูปเทียนเครื่องสักการะบูชาพระรัตนตรัยแล้วกราบ ๓ หน

๖. เมื่อกราบพระรัตนตรัยแล้ว ไปที่พานแ่วนฟ้าหยิบผ้าห่มพระประธาน ส่งให้เจ้าหน้าที่นำไปมอบแก่ไวยาวัจกร และยกผ้าพระกฐินขึ้นประคง ประมาณมือ หันหน้าไปทางพระประธานกล่าว นะโม ๓ จบ ต่อจากนั้นหันหน้าไปทางพระสงฆ์ กล่าว “คำถวายผ้าพระกฐิน” ดังนี้

“ผ้าพระกฐินทานกับทั้งผ้าอานิสังสบริหารทั้งปวงนี้ ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภิบดีคริสตินทร์มหาวชิราลงกรณ มหิศรรภุมิพล ราชวรวงกูร กิตติสิริสมบูรณ์อุดมลิยเดช สยามนิทรรธิเบศรราชวโรดม บรรณาบทพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ กอปรด้วย พระราชนครทรา โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชนาให้ (.....)*

* ชื่อผู้ขอรับพระราชนาผ้าพระกฐิน หรือชื่อหน่วยงานที่ขอรับพระราชนาผ้าพระกฐิน

น้อมนำมาถวายแด่พระองค์ที่ทรงเป็นประมุขสูงสุดแห่งชาติไทย ให้เป็นเครื่องเตือนภัยแก่ราษฎร ให้ได้รับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการอนุรักษ์ความงามของสถาปัตยกรรมไทย ให้คงอยู่เป็นมรดกโลก

ກລ່າວຄໍາຄວາຍຝ້າພະກົດນິຈບແລ້ວ (ພຣະສົງຮັບວ່າ “ສາຫຼຸ” ພຣ້ອມກັນ) ປະເທດໃນພີເຮົາວັນຝ້າພະກົດນິຈບພານແວ່ນຝ້າ ແລ້ວປະເທດຝ້າພະກົດນິຈບ ພຣະຮາຊທານພຣ້ອມດ້ວຍເຖິງພຣະປາຕີໂມກົງ ເສົ່ງແລ້ວໄປນັ້ນ ທີ່ຈຶ່ງຈັດໄວ້ ຂອນທີ່ຜູ້ເປັນປະເທດປະກົດນິຈບເຂົ້າສູ່ສານທີ່ປະກອບພີເຮົາ ຜູ້ອູ້ໃນພີເຮົາທີ່ໜີ້ມີຢືນແສດງຄວາມເຄີຍພົດຕ່ອງສິ່ງຂອງພຣະຮາຊທານຈົນກວ່າປະເທດຈະນັ້ນລົງ ແລ້ວຈຶ່ງນັ້ນລົງພຣ້ອມກັນ

๗. พระสงฆ์ทำพิธีกรรม เมื่อพระสงฆ์ทำพิธีกรรมเสร็จ ลงไปครองผ้าป่าท้ายบรรลุเพลงสารัคการ (ถ้ามี) พระสงฆ์ครองผ้าเสร็จ กลับเข้านั่งยังอาสนะสงฆ์ (ปีพاثย์หยุดบรรลุ) ผู้เป็นประธานถวายเครื่องบริวารพระภิกขินได้พระสงฆ์รูปที่ครองผ้าเริ่มตั้งแต่ป่าตร ชุดเครื่องนون ชุดสำรับอาหาร ชุดเครื่องใช้ไฟฟ้า ชุดเครื่องมือโยธา [พัดรอง และเครื่องไทยธรรมต่าง ๆ ควรถวายภายหลังเครื่องพระภิกขินหลวง (ถ้ามี)]

๘. ถ้ามีผู้ร่วมทำบุญเพื่อถวายพระราชกุศล ควรประกาศให้ที่ประชุมทราบ

๙. พระสงฆ์อนุโมทนา(พัดยศ) ผู้เป็นประธานกราดน้ำ พระสงฆ์
ถวายอดิเรก (ขณะประธานสงฆ์ ถวายอดิเรก ประธานและผู้ร่วมพิธีล้มมือ^{น้ำ}
ที่ประธานลงและเมื่อพระสงฆ์รูปที่ ๒ รับ ภาตุ สัพ จังประนมมือ) จบ ประธาน
กราบพระประธานประจำพระอุโบสถ กราบลาพระสงฆ์และรับวัตถุมงคล
ที่รัฐลึก

๑๐. ประธานในพิธีมอบทุนการศึกษาหรือสิ่งของ เพื่อสาธารณะ
ประโยชน์ให้แก่น่วยงานหรือสถานศึกษา (ถ้ามี) [ปีพาทัยบรรเลงเพลงกราวรำ
(ถ้ามี)]

๑๑. ประธานพิธีเดินไปถวายความเคารพพระบรมฉายาลักษณ์ที่
ใต้หมู่ เป็นเสรีจพิธี

๑๒. ผู้ขอรับพระราชทานผ้าพระกฐิน หรือหน่วยงานที่ขอรับ
พระราชทานผ้าพระกฐินต้องรายงานบัญชีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน
และรูปภาพ จำนวน ๕ ภาพ นายักรรมศาสตร์ หลังจากถวายผ้าพระกฐิน
พระราชทานเสร็จแล้ว ภายใน ๑๕ วัน เพื่อร่วบรวมข้อมูลจัดทำเป็นหนังสือ
และนำความขึ้นกราบบังคมทูลทราบฝ่ายใน ๑๕ วัน เพื่อร่วบรวมข้อมูลจัดทำเป็นหนังสือ
และนำความขึ้นกราบบังคมทูลทราบฝ่ายใน ๑๕ วัน เพื่อร่วบรวมข้อมูลจัดทำเป็นหนังสือ

ถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน

(ผู้ขอรับพระราชทานหันหน้าไปทางพระประธานในพระอุโบสถ กล่าว)

นะโม ตัสสะ ภะคะວะโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะວะโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะວะโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(หันหน้าไปทางพระสงฆ์ กล่าว)

“ผ้าพระกฐินทานกับทั้งผ้าอานิสงส์บริหารทั้งปวงนี้ ของพระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมาราชบดีศรีสินธรรมหาวชิราลงกรณ มหาศรรภุมิพล
ราชวรางกูร กิตติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม
บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ กอปรด้วย
พระราชครัทฯ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานให้ (.....
.....) น้อมนำมานถวายแด่พระสงฆ์ ซึ่งจำพรรษากาลถ้วนไตรมาส
ในอาวาสวิหารนี้ ขอพระสงฆ์จงรับผ้าพระกฐินทานนี้ กระทำกฐินตัตการกิจ
ตามพระบรมพุทธฐานนุญาต นั้น เทอญ”

กฐินราชภูร்

เป็นกฐินที่ราชภูร หรือประชาชน ผู้มีศรัทธานำผ้ากฐินของตนไปทอด
ณ วัดต่าง ๆ เว้นไว้แต่รัดที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องกฐินหลวง การทอดกฐิน
ของราชภูรตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นต้นมาจนกระทั่งปัจจุบันมีเชื้อเรียก
แตกต่างกันตามลักษณะของวิธีการทอด

การทอดกฐินราชภูร

การถวายกฐินราชภูร มีขั้นตอน พิธีการ พอสรุปได้ ดังนี้

๑. จองกฐิน คือแจ้งให้ทางวัดทราบว่า จะนำผ้ากฐินมาทอดกฐินที่วัดนี้
นัดวัน เวลา ที่จะทำการถวายกฐินกับเจ้าอาวาสหรือผู้ที่เจ้าอาวาสมอบหมาย
หน้าที่ให้เป็นผู้รับผิดชอบ
๒. จัดพิธีฉลองกฐิน โดยจัดแบบงานมงคล (จะจัดหรือไม่ก็ได้)
๓. จัดสถานที่วางเครื่องบริวารกฐินในอุโบสถ ด้านท้ายอาสนะสงฆ์
หรือตามประเพณีของอาราม

๔. จัดโต๊ะตั้งพานแ่วนฟ้าวางผ้ากฐิน และจัดพานเทียนปาติโมกข์
วางไว้หน้าอาสนะสงฆ์ตรงด้านหน้าพระสงฆ์

๕. จัดเตรียมธูป เทียน สำหรับจุดบูชาพระราชตันตรัย
๖. จัดเตรียมเทียนชานวน ไฟเช็ค ที่กรุดน้ำ ไว้ด้านท้ายอาสนะสงฆ์
ให้พร้อม เมื่อถึงเวลาที่จะทอดกฐิน พระสงฆ์ลงมาพร้อม เจ้าภาพและญาติมิตร
มาพร้อมกันในอุโบสถ หรือสถานที่ที่จะทำพิธีถวายกฐิน เริ่มพิธีดังนี้
๗. เจ้าภาพจุดธูปเทียนบูชาพระราชตันตรัย
๘. ศาสนพิธีกราราธนาศีล ทุกคนรับศีล จบ
๙. เจ้าภาพถูกจากเก้าอี้มาที่หน้าอาสนะสงฆ์ หยิบผ้าห่มพระประ不然
มอบให้ศาสนพิธีกรหรือไวยาวัจกรแล้วอุปประคงผ้ากฐิน ประธานมือหันหน้า

ไปทางพระประทาน ก่อวาระ นะโม ๓ จบ

๑๐. หันมาทางชุมนุมสงฆ์ ก่อวาระคำถวายกฐิน (การถวายกฐินราษฎร์
นิยมให้เจ้าภาพกล่าวนำผู้ร่วมพิธีก่อวาระตาม เพราะส่วนใหญ่เป็นกฐินสามัคคี)
คำถวายกฐินควรพิมพ์ติดไว้ที่ผ้ากฐิน เวลา ก่อวาระจะได้อ่านสะดวก

๑๑. จบแล้ว วางผ้ากฐินบนพานแหวนฟ้า ยกพานประเคนพระสงฆ์
และประเคนพานเทียนปาติโมกข์แล้ว ไปนั่งที่เก้าอี้ (เหตุที่เรียกว่า เทียน
ปาติโมกข์ เพราะพระสงฆ์จะใช้เทียนนีจุดในเวลาที่ทำสังฆกรรมสวดปาติโมกข์)

๑๒. ในระหว่างนี้พระสงฆ์จะทำอปโลกนกรรม ลงไปครอบผ้า
กลับขึ้นมาอีกบั้งยังอาสนะสงฆ์เรียบร้อย

๑๓. เจ้าภาพลุกไปนั่งหรือยืนที่ด้านหน้าประทานสงฆ์ รับบาทร
และสิ่งของบริวารอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่เชิญมาถวายแด่ประทานสงฆ์

๑๔. ผู้มาร่วมงานถวายจตุปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์

๑๕. ปوارณาปัจจัยบำรุงวัด ถวายองค์ครอง คุ้สวด และพระสงฆ์
แล้วถวายใบรายการที่ปوارณาแด่ประทานสงฆ์

๑๖. พระสงฆ์อนุโมทนา เจ้าภาพกรวดน้ำ รับพร

๑๗. กราบลาพระประทานอุโบสถ กราบลาพระสงฆ์ เป็นเสร็จพิธี
ถ้ามีการบริจาคเงินบำรุงการศึกษา บริจาคเป็นอุปกรณ์การศึกษา หรือเครื่องใช้
 เช่น สมุด ดินสอ หนังสือ ถังน้ำดื่ม ตู้เอกสาร เป็นต้น ควรทำพิธีมอบตอนนี้

คำถวายผ้าพระภรรภูน

สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แบบที่ ๑ ใช้ถวายวัดมหานิกาย

อิม スピริวาร์ ภูนจิวรทุสส์ สงฆสส โวโนชยาม

ทุติยมปิอิม สปิริวาร์ ภูนจิวรทุสส์ สงฆสส โวโนชยาม

ตติยมปิอิม สปิริวาร์ ภูนจิวรทุสส์ สงฆสส โวโนชยาม

สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แบบที่ ๒ ใช้ถวายวัดธรรมยุติ

อิม ภนูเต สปิริวาร์ ภูนทุสส์ สงฆสส โวโนชยาม สาธุ โน ภนูเต

สงโข อิม สปิริวาร์ ภูนทุสส์ ปฏิคคณหาตุ ปฏิคคเหตุว่า

จ อิมินา ทุสเสน ภูนิ อตตรตุ อມหาก ทีฆรตต์ ทิตาย สุขาย

สำหรับพระบรมวงศานุวงศ์ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ถวายแทน
พระองค์

ผ้าพระภรรภูนทานกับทั้งผ้าอันนิสสบริวารทั้งปวงนี้ ของพระบาทสมเด็จ
พระปรมินทรมาริบดีศรีสินธรรมหาวชิราลงกรณ มหาศรภูมิพลราชวงศ์
กิตติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราริเบศรราชวโรดม บรรมนาถบพิตร
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ กอประด้วยพระราชนรรค
โปรดเกล้าฯ ให้ข้าพเจ้า น้อมนำมาถวายแด่พระองค์ ซึ่งจำพรรษากาลถ้วน
ไตรมาสในอาวาสวิหารนี้ ขอพระองค์จงรับผ้าพระภรรภูนทานนี้ กระทำภูนต์
ถาวร กิจ ตามพระบรมพุทธานุญาตนั้น เทอญ

สำหรับประธานถวายผ้าพระภูมิในพระราชทาน

ผ้าพระภูมิกับทั้งผ้าอานิสงส์บริหารทั้งปวงนี้ ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมาราชบดีศรีสินธรรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวงศ์กุรุกิตติสิริสมบูรณ์ดุลยเดช สมยามินทราริเบศราชาโวรม บรรมนาถบพิตรพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ กอปรด้วยพระราชศรัทธาโปรดเกล้าฯ ให้.....น้อมนำมาถวายแด่พระองค์ ซึ่ง
จำพรรษากาลถ้วนได้รมาสในอาวาสวิหารนี้ ขอพระองค์ทรงรับผ้าพระภูมิทานนี้ กระทำภูมิใจนั้นๆ ตามพระบรมพุทธานุญาตนั้น เทอญ

การทอดภูมิ

การทอดภูมิของราษฎรตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีการเรียกชื่อแตกต่างกัน
ออกไปตามลักษณะวิธีการทอดถึง ๔ รูปแบบ คือ

๑. ภูมิ หรือมหาภูมิ
๒. จุลภูมิ หรือภูมิแล่น
๓. ภูมิสามัคคี
๔. ภูมิตกค้าง

ภูมิ หรือมหาภูมิ

ภูมิประเภทนี้เป็นภูมิที่ราษฎรนำไปทอด ณ วัดใดวัดหนึ่ง ซึ่งตนมีศรัทธาเป็นการเฉพาะ กล่าวคือ ท่านผู้ใดมีศรัทธาจะทอดภูมิ ณ วัดใดก็ให้ทำไปบารณาของภูมิติดใบบอกไปติดไว้ ณ เขตวัดนั้นๆ เมื่อถึงเวลากำหนด ก็นำผ้าภูมิ บางครั้งเรียกว่า ผ้าที่เป็นองค์ภูมิ ซึ่งจะเป็นผืนเดียว ก็ได้ หลายผืนก็ได้ เป็นผ้าขาวซึ่งยังไม่ได้ตัดก็ได้หรือตัดออกเป็นชิ้นๆ พอที่จะประกอบเข้าเป็นจีวรผืนใดผืนหนึ่งก็ได้ ทำเสร็จแล้วยังมิได้ย้อมหรือย้อมแล้ว

ก็ได้ อย่างโดยย่างหนึ่งจัดเป็นองค์กฐิน นำไปทอด ณ วัดที่ได้จองไว้ในนั้น

นอกจากองค์กฐินแล้ว เจ้าภาพบางรายอาจศรัทธาถวายของอื่นๆ

ไปพร้อมกับองค์กฐิน เรียกว่า บริวารกฐิน ตามที่นิยมกันประกอบด้วย

๑. เครื่องอาศัยของพระภิกษุสามเณร เช่น ไตรจีวร บริขารอื่นๆ ที่จำเป็น

๒. เครื่องใช้ประจำ เช่น มุ้ง หมอน กลด เตียง ตั้ง โต๊ะ เก้าอี้ โถงน้ำ กระถาง กระทะ กะโนน เตา

๓. ภาชนะสำหรับใส่อาหารคาวหวาน

๔. เครื่องซ่อมเสนาสนะ เช่น มีด ขวน สิ่ว เลือย ไม้กวาด จบ เสียม ที่เรียกว่าเครื่องมือโยธา

๕. เครื่องคิลานเภสัช เช่น ยาธาร์กษาโรค ยาสีฟัน แปรงสีฟัน อุปกรณ์ซักล้าง เป็นต้น

ทั้งนี้จะมีอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ขอให้เป็นของที่สมควรแก่พระภิกษุ สามเณร จะใช้อุปโภคบริโภคเท่านั้น หากจะมีของที่รำลึกสำหรับแจกจ่ายแก่คนที่อยู่ในวัดหรือคนที่มาร่วมงานกฐินด้วยก็ได้ สุดแต่กำลังศรัทธาและอธิษฐานไม่ต้องเจ้าภาพ

นอกจากนั้นยังมีธรรมเนียมที่เจ้าภาพผู้ทอดกฐินจะต้องมีผ้าห่มพระประบานอีกหนึ่งผืน เทียนสำหรับจุดในเวลาที่พระภิกษุสาวดปาติโมกข์ที่เรียกว่า เทียนปาติโมกข์ จำนวน ๒๔ เล่ม และมีธงผ้าขาวเขียนรูปจะเขี้ยวหรือสัตว์น้ำอย่างอื่น เช่น ปลา นางเงือก สำหรับปักหน้าวัดที่อยู่ต่ำริมน้ำ เมื่อทอดกฐินเสร็จแล้ว (ถ้าเป็นวัดที่อยู่ใกล้แม่น้ำให้มีธงผ้าขาวเขียนรูปตัวสัตว์น้ำที่สำคัญ เช่น ช้าง เสือ ฯ) การปักธงนี้เป็นเครื่องหมายให้ทราบว่าวัดนั้น ๆ ได้รับกฐินแล้ว และอนุโมทนาร่วมกุศลด้วยได้

ปัญหาที่ว่า เพราะเหตุไรจึงมีรังจระเข้ยกขึ้นในวัดที่ทอดกฐินแล้ว
ยังไม่ปราบภัยหลักฐานชัดเจนแต่มีเรื่องเล่าสืบต่อ กันมาเป็น ๒ มติ คือ

๑. ในโบราณสมัย การจะเดินทางต้องอาศัยดาวซ่อนประกอบ
เมื่อนักบุญกับการยกทัพเคลื่อนขบวนในตอนจันทร์สว่างต้องอาศัยดาวจะระเจี้ยน
 เพราะดาวจะระเจี้ยนในจันทร์สว่าง การทอดกฐินมีภาระมาก บางทีต้องไปทอด
 ณ วัดซึ่งอยู่ไกลบ้าน ฉะนั้น การดูเวลาจึงต้องอาศัยดาว พอดาวจะระเจี้ยน
 ก็เคลื่อนองค์กฐินไปสว่างเอาราทีวัดพอดี และต่อมาก็คงมีผู้คิดทำธงในงานกฐิน
 ในชั้นต้น ก็คงทำธงทิวประดับประดาให้สวยงาม ทั้งท่ององค์กฐิน ทั้งที่บริเวณ
 วัดและภายนอก คงจะให้เป็นเครื่องหมาย เนื่องด้วยการกฐิน ดังนั้น จึงคิด
 ทำธงรูปประจำ เสนื่อนประกาศให้รู้ว่าทอดกฐินแล้ว

๒. อิกมติหนึ่งเล่าเป็นนิทานโบราณว่า ใน การแห่กฐินในทางเรือของ
 อุบาสกผู้หนึ่ง มีรังเข้ตัวหนึ่งอยากได้บุญจึงอุตส่าห์ว่ายตามเรือไปด้วย แต่
 ยังไม่ทันถึงวัดก็หมดกำลังว่ายตามต่อไปอิกไม่ไหว จึงร้องบอกอุบาสกว่า
 เห็นอย่างมากแล้ว ไม่สามารถจะว่ายตามไปร่วมกองการกุศลจึงให้ท่านเขียน
 รูปต้นเอง เพื่อเป็นสักขีพยานว่าได้ไปร่วมการกุศลด้วยแล้ว อุบาสกผู้นั้นจึง
 ได้เขียนรูปประจำยกเป็นธงขึ้นในวัด

นอกจากนี้ยังมีประเพณีนิยมอิกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับเวลาของการ
 ทอดกฐิน คือ ถ้าเป็นเวลาเช้าจะมีการทำบุญถวายอาหารเพลแด่พระภิกษุ
 สามเณร ในวัดด้วย

กฐินที่ราชภูมเป็นเจ้าภาพนำองค์กฐินและบริวารกฐินไปทอดยัง
 วัดต่าง ๆ นี้เรียกว่า กฐิน หรือ มหากฐิน เหตุที่เรียกว่ามหากฐินอาจเป็นเพราะ
 จะให้เห็นความแตกต่างจากกฐินอิกชนิดหนึ่ง คือ จุลกฐิน ก็ได้

จุลกฐิน หรือกฐินแล่น

จุลกฐินเป็นกฐินที่ต้องอาศัยความร่วมมือของคนหมู่มาก ต้องเร่งรีบ ทำให้เสร็จ เลยเรียกว่า กฐินแล่น (ความหมาย คือ เร่งรีบ ต้องแล่น (ริง) จึงจะเสร็จทันกาล) เจ้าภาพผู้ที่จะคิดทำจุลกฐินเพื่อทอดถวาย ณ วัดใดวัดหนึ่ง จะต้องมีบารมี มีพวกพ้องคอยช่วยเหลือ เพราะต้องเริ่มจากการนำฝ่ายที่แก่ใช้เดี้ล้วแต่ยังอยู่ในฝักมีปริมาณมากพอที่จะทำเป็นจีวรผืนได้ฝืนหนึ่งได้แล้ว ทำพิธีสมมติว่าฝ่ายจำนวนนั้นได้มีการห่ว่าน แต่งอก ออกตัน เติบโต ผลิตอก ออกฝักแก่สุก-แล้วเก็บมาอ้วเยาเม็ดดอก ดีดเป็นผง ทำเป็นเส้นด้าย เปียออกเป็นใจ กรอกออกเป็นเข็ด แล้วผ่าด้วยน้ำข้าว ตากให้แห้ง ใส่กงปั่น เส้นหลอดใส่กระสายเครื่อแล้วห้อยเป็นแผ่นผ้าตามขนาดที่ต้องการนำไปหด เป็นผ้ากฐิน

เมื่อพระสงฆ์รับผ้านั้นแล้ว มอบแก่พระภิกษุผู้เป็นองค์ครอง ซึ่งพระภิกษุองค์ครองจะจัดการต่อไปตามพระวินัย หลังจากนั้นผู้หดต้องช่วยทำต่อ คือ นำผ้านั้นมาขยำ ทุบ ซัก แล้วไปทาให้แห้ง นำมาตัดเป็นจีวรผืนได้ฝืนหนึ่ง แล้วเย็บย้อม ตากแห้ง พับ หับรีดเสร็จเรียบร้อยนำไปถวายพระภิกษุ องค์ครองอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ท่านทำพินทุอิษฐาน เสร็จการพินทุอิษฐาน แล้วจะมีการประชุมสงฆ์แจ้งให้ทราบ พระภิกษุสงฆ์ทั้งหมดจะอนุโมทนาเป็นเสรีจพิธีจุลกฐิน

ส่วนบริหารของจุลกฐิน ผ้าทั่มพระประธาน และเทียนปาติโมกข์ ตลอดจนธงประจำ ตัวชาบ กีคงเป็นเช่นที่กล่าวมาในเรื่องของกฐินหรือ มหากฐินนั้นเอง

กฐินสามัคคี

กฐินสามัคคีเป็นกฐินที่มีเจ้าภาพหลายคนร่วมกัน จะบริจามากน้อยอย่างไรไม่กำหนด เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินการมักจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะกรรมการนี้เป็นผู้ดำเนินการ ตั้งแต่มีหนังสือมอบบัญญไปยังผู้อื่น เมื่อได้ปัจจัยมาก็นำมาจัดหาผ้าอันเป็นองค์กฐินรวมทั้งบริวารต่าง ๆ เมื่อมีปัจจัยเหลือก็นำawayวัดเพื่อช่วยเป็นค่าใช้จ่ายในการบูรณะภูสังขรณ์ กุฎี โบสถ์ เจดีย์ เป็นต้น กฐินสามัคคีนี้มักจะนำไปทอดยังวัดที่กำลังมีการก่อสร้างหรือปฏิสังขรณ์ เพื่อเป็นการสมบทบุญให้สิ่งอันพึงประสงค์ของวัดสำเร็จเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

เรื่องของกฐินสามัคคีเป็นที่นิยมแพร่หลายกันมาก เพราะนอกจากจะถือกันว่าเป็นบุญเป็นกุศลแล้ว ยังเป็นการช่วยทำนุบำรุงวัด ตลอดจนเป็นการสร้างความสมานสามัคคีของชุมชนให้มีความรักมั่นคงเลี้ยงอันเนื่องมาจากอานิสงส์ของกฐินสามัคคีนั่นเอง

กฐินตกค้าง

ในวันก่อนวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ มักจะมีผู้รักธรรมยาจสังเคราะห์ กิษุสหสีให้ได้อานิสงส์กฐิน ไปสืบเสาะหาวัดที่ตกค้างไม่มีใครทอดกฐิน เมื่อพบก็จะทอดกฐินทันที การทอดกฐินอย่างนี้เรียกว่า **กฐินตกค้าง** หรือเรียกว่า **กฐินตก** บางท้องถิ่นเรียกว่า **กฐินโร** เพราะกิริยาอาการที่ไปทอดกฐินอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว จู่ ๆ ก็ไปทอดกฐินโดยไม่บอกกล่าวเล่าสิบล่วงหน้าให้วัดรู้ตัว การทอดกฐินตกถือว่าได้บุญอานิสงส์แรงกว่าทอดกฐินตามธรรมดากางคนเตรียมข้าวของไปทอดกฐินหลาย ๆ วัด แต่ได้ทอดน้อยวัด เครื่องไทยธรรมที่ตระเตรียมเอาไปทอดกฐินยังมีเหลืออยู่ หรือบางวัดทอดกฐินไม่ได้ (อาจเป็นที่ไม่ครบองค์สหสี) ก็เอาเครื่องไทยธรรมเหล่านั้นจัดทำเป็นผ้าป่า เรียกว่า **ผ้าป่าแणกฐิน**

องค์กรธิน บริหารกฐิน ยังคงเป็นเช่นเดิมกับกฐินอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ส่วนข้อแตกต่างที่สำคัญคือ ไม่มีการจงวัดล่วงหน้า การทอดกฐินได้เฉพาะวัดที่ยังไม่มีครอทอด และเจ้าภาพเดียวอาจจะทอดหลายวัดก็ได้ ตลอดจนสามารถนำเอาของไทยธรรมที่เหลือทำเป็นการบุญชนิดหนึ่งที่เรียกว่า ผ้าป่า แणกฐินได้อีก

การแก้ปัญหาเรื่องกฐินตกค้าง

ในการณ์ที่วัดใดวัดหนึ่งไม่มีผู้จองกฐิน หรือที่เรียกว่า กฐินตกค้างนั้น ถ้าเข้าใจความมุ่งหมายของการทอดกฐินแล้วแก้ปัญหาได้ง่าย เพราะคนส่วนใหญ่ เข้าใจผิดคิดว่าการทอดกฐินนั้นต้องใช้จ่ายสิ่งเปลืองมาก ถ้าไม่มีกำลังทรัพย์ พอก็ไม่ค่อยกล้าแสดงความจำنجจงกฐิน

ความจริงการทอดกฐินนั้นมีเพียงผ้าฝืนเดียว ซึ่งอาจตัดเย็บย้อมเป็นผ้านุ่งหรือผ้าห่มช้อนอย่างโดยย่างหนึ่งก็ได้ หรืออาจถาวรผ้าสำเร็จรูปฝืนได้ฝืนหนึ่งก็ได้ นับเป็นการทอดกฐินแล้ว ที่สิ่งเปลืองกันมากันนั้นเป็นการไปเพิ่มขึ้น ตามกำลังศรัทธาเพื่อให้มีองค์ประกอบสวยงาม โดยเฉพาะมหรสพครอบครัว ต่าง ๆ ที่สร้างความครึกครื้นนั้นไม่ได้มีบัญญัติไว้แต่อย่างใด ซึ่งไม่ใช่สิ่งจำเป็น

พระฉะนั้น ถ้ามีปัญหาเรื่องวัดใดวัดหนึ่งไม่มีครอจงกฐิน ครก็ได้ ที่มีศรัทธาและทุนไม่มากไปซื้อผ้าสำเร็จรูปฝืนได้ฝืนหนึ่งมาถวายก็เรียกว่า ทอดกฐิน แล้ว หรือในการณ์ที่บางวัดมีประชาชนให้ตัดเย็บย้อมให้เสร็จในวันนั้น ก็ซื้อผ้าขาวฝืนเดียวยมาถวาย ก็จัดเป็นการทอดกฐินที่สมบูรณ์ตามพระวินัย

การจงกฐิน

การจงกฐิน ก็คือ การแจ้งล่วงหน้าให้ทางวัดและประชาชนได้ทราบว่าวัดนั้น ไม่มีศรัทธาเป็นเจ้าภาพทอดกฐินแล้ว เนื่องจากมีผ้าศรัทธา

เป็นเจ้าภาพเป็นจำนวนมาก ถ้าไม่จองไว้ก่อนอาจไม่มีโอกาสจึงเกิดเป็นธรรมเนียมขึ้นว่าจะทอดกฐินต้องจองล่วงหน้า เพื่อให้มีโอกาสและเพื่อไม่ให้เกิดการทอดซ้ำวัดหนึ่งวัดปีหนึ่งทอดกฐินได้ครั้งเดียว และในเวลาจำกัด คือ หลังจากออกพรรษาแล้วเพียงเดือนเดียวดังได้กล่าวมาแล้ว

กฐินพระราชทาน ผู้ประسังจะขอรับพระราชทานผ้าพระกฐิน เพื่อน้อมนำไปถวายต้องจองล่วงหน้าด้วยเช่นกัน โดยจะต้องขอจองกฐินกับเจ้าอาวาสวัดที่ตนสนใจ เมื่อเจ้าอาวาสรับให้เป็นเจ้าภาพ ในปีนั้น ๆ แล้วจึงมีหนังสือแจ้งไปยังกรรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

ตัวอย่างใบจองกฐิน

ข้าพเจ้าชื่อ.....	บ้านเลขที่.....	
ตำบล.....	อำเภอ.....	จังหวัด.....
..... มีศรัทธาประทานจากทอดกฐินแก่พระสงฆ์วัดนี้ กำหนดวัน		
..... เดือน.....ปี.....เวลา.....		
ขอเชิญท่านทั้งหลายมาร่วมกุศลด้วยกัน หากท่านผู้ใดมีศรัทธา มากกว่ากำหนด ขอผ่อนั้นจงได้อcasเพื่อทอดเกิด ข้าพเจ้ายินดีอนุโมทนา ร่วมกุศลด้วย		

ถ้าหากว่ามีผู้ศรัทธามากกว่าจะนำกฐินมาทอด ณ วัดเดียวกัน ก็ต้อง¹
ทำใบจองดังกล่าวมานี้มาปิดไว้ที่วัดในที่เปิดเผยแพร่ เช่น ศาลาการเปรียญ เป็นต้น
และเป็นธรรมเนียมที่ถือกันว่าการที่มีผู้มาจงทับเบื้อนี้ ไม่เป็นการเสียມารยาท
แต่อย่างใด แต่ถือเป็นเรื่องสนุกสนานในการทำบุญกุศloy่างหนึ่ง ในภายหลัง²
ไม่นิยมจงทับกันแล้ว ถ้ามีศรัทธาวัดเดียวกันก็มีกิจกรรมกันซึ่งเรียกว่า
กฐินสามัคคี

ในการทอดกฐินสามัคคีนี้ ผู้ท道อาจเชิญชวนผู้มีจิตศรัทธาให้มาร่วมกันทำบุญ โดยแจกใบบุญหรือเรียกว่า ภูติกา ก็ได้

ตัวอย่างหนังสือแจ้งขอรับเป็นเจ้าภาพผ้าพระกฐิน

(.....
ที่อยู่.....)

(วัน เดือน ปี)
.....

เรื่อง ขอรับพระราชทานผ้าพระกฐิน ประจำปี.....

เรียน อธิบดีกรมการศาสนา

ตามราชประเพณี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าพระกฐินให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กร สมาคม มูลนิธิ บริษัทห้างร้าน และประชาชนทั่วไปที่มีจิตศรัทธานำไปถวายพระสงฆ์จำพรรษา ณ พระอารามหลวงทั่วราชอาณาจักรในกฐินกาล ตามที่ กรมการศาสนาได้ประกาศเชิญชวนให้ทราบทุกปี นั้น

ในการนี้ (ชื่อ หน่วยงาน/ผู้ขอรับ) ประสงค์ขอรับพระราชทานผ้าพระกฐิน ประจำปี..... เพื่อนำไปถวายพระสงฆ์จำพรรษา ณ พระอารามหลวง วัด..... อำเภอ..... จังหวัด..... ทั้งนี้ ได้ประสานงานในเบื้องต้นกับเจ้าอาวาสวัด..... เรียบร้อยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ชื่อผู้ประสานงาน.....

โทร.

โทรสาร

การทอดกฐิน

เมื่อได้ตระเตรียมพร้อมแล้ว ครั้นถึงกำหนดก็นำผ้ากฐินกับบริวารไปบังรัดที่จงไว การนำใบเนื้นจะไปเจียบ ๆ หรือจะแห่เหนกันไปก็ได้ เมื่อไปถึงแล้ว พกอยู่ ณ ที่ได้ที่หนึ่งที่สะอาด เช่น ศาลา ท่าน้ำ ศาลาโรงธรรม อุโบสถ ซึ่งทางวัดจัดไว เมื่อพระสงฆ์พร้อมแล้วก่อนถวายกฐิน มีการอา arasanaศีลรับศีล เมื่อรับศีลแล้ว ทายกประกาศให้รู้พร้อมกัน หัวหน้าผู้ทอดกฐินหันหน้าไปทางพระพุทธรูป นะโม ๓ จบ แล้วหันหน้ามาทางพระสงฆ์กล่าวถวายเป็นภาษาบาลี ภาษาไทย หรือทั้งสองภาษา ก็ได้ กล่าวคนเดียว หรือกล่าวนำแล้ว คนทั้งหลายกล่าวตามพร้อมกันก็ได้ การกล่าวคำถวายจะกล่าวเป็นคำ ๆ หรือจะกล่าวรวมกัน เป็นวรรค ๆ แล้วแต่ความสะดวกของผู้กล่าวนำและผู้กล่าวตาม คำถวายมีดังนี้

คำถวายภาษาบาลี แบบที่ ๑

นะโม ตัสสะ ภะคະວະโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธิสสะ (ว่า ๓ หน)
อ้มัง ภันเต สะປะริวารัง กะฐินะทุสสัง สังขัสสะ โวโนะยะามะ
ทุติย়ম্পি อ้มัง ภันเต สะປะริวารัง กะฐินะทุสสัง สังขัสสะ โวโนะยะามะ
তত্তিয়ম্পি ওমং ঘন্টে স্বপ্নবিবরণ গুরুনিঃস্থসং সংখ্যাসং ওবনোয়ামাম

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอນ้อมถวายซึ่งผ้ากฐินกับบริวารนี้ แก่พระสงฆ์

คำรับสอง ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอ้น้อมถวายซึ่งผ้ากฐินกับบริวารนี้ แก่พระสงฆ์

คำรับสาม ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอ้น้อมถวายซึ่งผ้ากฐินกับบริวารนี้ แก่พระสงฆ์

คำถวายภาษาบาลี แบบที่ ๒

นะโม ตัสสะ ภะคควะโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธิสสะ (ว่า ๓ หน)
อิมัง ภันเต สะປริวรัง กะฐินะทุสสัง สังฆัสสะ โวโนะยามะ
ทุติย়ম্পি อิมัง ภันเต สะປริวรัง กะฐินะทุสสัง สังฆัสสะ โวโนะยามะ
তৎতিয়ম্পি อิมัง ภันเต สะປרิวรัง กะฐিনাথুস্সং সংখ্যস্সং ওবনায়মাম
সাচু โน ภันเต อิมัง สะປริวรัง กะฐিনাথুস্সং প্ৰৱিকণহাত
ওঁমহাগঁ তীক্ষ্ণৰত্তং হিতায় সুখায়

คำแปล

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้ากฐิน
กับบริวารนี้ แก่พระองค์

คำรบสอง ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งผ้ากฐิน
กับบริวารนี้ แก่พระองค์

คำรบสาม ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้ากฐิน
กับบริวารนี้ แก่พระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระองค์จะรับ
ซึ่งผ้ากฐินทั้งบริวารนี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลายสิ้นกalananaเทอญฯ

คำถวายภาษาบาลี แบบที่ ๓

นะโม ตัสสะ ภะคควะโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธิสสะ (ว่า ๓ หน)
อิมัง ภันเต สะປริวรัง กะฐินะทุสสัง สังฆัสสะ โวโนะยามะ
সাচু নো ভান্তে সংজ্ঞা ওইং সাচু পৰিবৰ্ণ কাঠিনাঙ্গ ওতৰৰত্তু ওঁমহাগঁ
প্ৰৱিকচেতনা জৈ ওইনা থুসেনন কাঠিনাঙ্গ ওতৰৰত্তু ওঁমহাগঁ
তীক্ষ্ণৰত্তং হিতায় সুখায়

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินกับทั้งบริวารนี้แด่พระสงฆ์
ขอพระสงฆ์จะรับผ้ากฐินกับบริวารนี้ ครั้นรับแล้วจะกรานกฐินด้วยผ้าฝืนนี้
เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสืบสานกติกรรม

เมื่อจบคำถวายแล้ว พระสงฆ์รับสาสุพร้อมกัน องค์กฐินพร้อมทั้ง
บริวารนั้น ถ้าประณถนาถวายเป็นของสงฆ์ทั้งหมดก็ไม่ต้องประเคน ถ้าประณถนา
จะประเคน ก็อย่าประเคนเจ้าอาวาส หรือรูปที่รู้ว่าจะต้องครอง ให้ประเคน
รูปอื่น องค์ที่เหมาะสมก็คือรูปองค์ลงมา เฉพาะองค์กฐินนั้นไม่จำเป็นต้อง
ประเคน ส่วนบริวารนั้น ถ้าจำนงถวายแก่ภิกษุสามเณรในวัดนั้นส่วนเฉพาะ
ก็ช่วยกันถวายโดยทั่วกัน เมื่อประเคนเสร็จแล้วจะกลับเพียงนั้นก็ได้ แต่ถ้ายัง
ไม่กลับจะรอจนพระสงฆ์อปอลอกน์ และมอบผ้ากฐินเสร็จแล้วก็ได้

ถ้าผ้ากฐินนั้นต้องทำต่อไปอีก เช่น ต้องซัก กะ ตัด เย็บ ย้อม จะอยู่
ช่วงพระก็ได้ จึงมีธรรมเนียมอยู่ว่า ประเคนเฉพาะองค์กฐินแก่พระภิกษุรูปใด
รูปหนึ่งเท่านั้น แล้วรออยู่ เมื่อพระสงฆ์ทำพิธีเบื้องต้นเสร็จ จึงประเคนบริวาร
กฐินในภายหลัง พระสงฆ์อนุโมทนา ผู้ถวายทั้งหมดตั้งใจฟังคำอนุโมทนา
และขณะนั้น เจ้าภาพกราดนำอุทิศส่วนกุศลเพียงเท่านั้น ก็เสร็จพิธีถวายกฐิน
สำหรับทายกผู้มีศรัทธา ต่อจากนั้นเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์จะได้ดำเนินการ
ในเรื่องกรานกฐินต่อไป

บทสวดมนต์

ประโยชน์ของการสวดมนต์ให้วพระ

การสวดมนต์ให้วพระหรือเรียกว่า “ทำวัตรเข้า ทำวัตรเย็น” เป็นกิจวัตรอย่างหนึ่งของชาวพุทธ ทั้งบรรพชิต คฤหัสถ์และเยาวชน เพื่อระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ น้อมนำพระคุณทั้ง ๓ ประการนั้น ให้เข้าสู่จิตใจตน เป็นประเพณี มีมาแต่ครั้งพุทธกาล เวลาเข้าเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พึงอโວาท เวลาเย็นเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พึงอโวาท พึงธรรม เป็นการชำระล้างจิตใจที่เคร้าhamongให้หมดไป เพื่อสำเร็จมรรคผลนิพพาน

ปัจจุบัน ผู้สวดมนต์ให้วพระเป็นการเจริญจิตภาวนा ทำให้จิตใจเข้าถึงพระพุทธศาสนาง่ายและเป็นการสร้างนิสัยปัจจัยให้ถึงพุทธานุสสติ ธรรมานุสสติ สังขานุสสติ อุบَاຍให้ใจโน้มไปในทางดี มีใจเสียสละ รักษาศีลเจริญภาวนा เพื่อถึงมุขย์สมบัติ สรารค์สมบัติ นิพพานสมบัติ สมปรารถนา

แบบสวดมนต์ให้พระของนักเรียน

(๑) แบบคำสวดมนต์ให้พระประจำวัน

(หัวหน้าส่วนนำผู้อื่นสวดตาม)

อะระหัง สัมมาสัมพุทธो ภะคະوا. พุทธัง ภะคະวันตัง อภิวะเหม. (กราบ)^๑
สะวากขาโต ภะคະວະตา รัมโน รัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปฏิปันโน ภะคະວະໂຕ สาวางະสังໂโย สังฆัง นะนามิ (กราบ)

(๒) แบบคำสวดมนต์ให้พระวันสุดท้ายของสัปดาห์ตอนเลิกเรียน

(หัวหน้าส่วนนำผู้อื่นสวดตาม)

อะระหัง สัมมาสัมพุทธो ภะคະوا. พุทธัง ภะคະวันตัง อภิวะเหม. (กราบ)
สะวากขาโต ภะคະວະตา รัมโน รัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปฏิปันโน ภะคະວະໂຕ สาวางະสังໂโย สังฆัง นะนามิ (กราบ)

สวดบทนมัสการ

(นำ)

นะโน ตัสสะ ภะคະວະໂຕ (รับพร้อมกัน) อะระหะໂຕ สัมมาสัมพุทธสัส.
นะโน ตัสสะ ภะคະວະໂຕ อะระหะໂຕ สัมมาสัมพุทธสัส.
นะโน ตัสสะ ภะคະວະໂຕ อะระหะໂຕ สัมมาสัมพุทธสัส.

^๑ถ้ายืนให้น้อมศรีษะนมัสการ ถ้านั่งกับพื้นให้กราบแบบเบญจางคประดิษฐ์

สาวดบพพระพุทธคุณ

(นำ)

อิติปิ โล (รับพร้อมกัน) ภาคภาษา อะระหัง สัมมาสัมพุทธะ วิชาจะ^ะ
ระยะสัมปันโน สุคะโต โลภะวิท อะบุตตะโร บุริสะทัมมະสาระถิ สัตถາ เทเว^ะ
มนุสstanang พุทธะ ภาคภาษาติ.

สาวดทำงานองสรภัญญา

(นำ)

องค์ได้พระสัมพุทธ (รับพร้อมกัน)	สุวิสุทธสันдан
ตัดมูลเกลศmars	บ มิหน่นมิหนองมัว
หนึ่งนัยพระทัยท่าน	ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราคี บ พันพัว	สุวนรกำจาร
องค์ไดประกอบด้วย	พระกรุณาดังสำค
โปรดหมู่ประชากร	มละโอลากันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข	และชี้สุขเกษมศานต
ชี้ทางพระนฤพาน	อันพันโศกవิโยคภายใน
พร้อมเบญจพิรจักร-	ชุจรสิริมลไส
เห็นเหตุที่ใกล้ใกล	ก็เจนจบประจักษ์จริง
กำจัดนำ้ใจหาย	สันดานบำเพ็ญบุญ
สัตวโลกได้พึงพิง	มละบำเพ็ญบุญ
ข้าขอประนตอน้อม	ศิริแกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการรุณ-	ญูภาพนันนิรันดร ฯ (กราบ)

สวดบพพระธรรมคุณ

(นำ)

สวยงามขาโต (รับพร้อมกัน) ภาคตะวันตก อั้มโน สนธิภูมิโก^๑
อะกาลีโก เอหิปัสสิก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตพโภ วิญญา หีดิ.

(สวดทำนองสรงน้ำ)

(นำ)

ธรรมะคือคุณการ (รับพร้อมกัน) ส่วนขอบสาร
ดุจดวงประทีปชัชวาล

แห่งองค์พระศาสดาเจ้าอารย์ ส่องสัตว์สันดาน
สว่างกระจ่างใจมนท'

ธรรมได้นับโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล
และเก้ากับทั้งนกพาน

สมญาโลกอุดรพิสدار อันลีกโอะพาร
พิสุทธิ์พิเศษสุกใส นามนานานาไป
อึกรรມต้นทางครรไล นามนานานาไป

ปฏิบัติปริยัติเป็นสอง

คือทางดำเนินดุจคลอง ให้ล่วงลุปอง
บังโลกอุดรโดยตรง นบธรรมจำนวน
ข้าขอโอนอ่อนอุตมวงศ์ (กราบ)
ด้วยจิตและกายวaja ฯ

สวัสดิ์พระสังฆคุณ

(นำ)

สุประภิปันโน (รับพร้อมกัน) ภากะวะโต สาวะกะสังໂໄ ອຸປະກິ-
ປັນໂນ ภากะวะໂຕ สาวะกะສັງໂໄ ພາຍະປະກິປັນໂນ ภากະວະໂຕ สาวະກະສັງໂໄ
ສາມືຈີປະກິປັນໂນ ภากະວະໂຕ สาวະກະສັງໂໄ ຍະທີ່ທັງ ຈັຕຕາຣີ ບຸຮີສະຍຸຄານີ
ອັກົຽະ ບຸຮີສະບຸກຄະລາ ເອສະ ກະກະວະໂຕ สาวະກະສັງໂໄ ອາຫຸເນຍໂຍ
ປາຫຸເນຍໂຍ ທັກຈີແນຍໂຍ ອັນຍະລິກະຮະໝີໂຍ ອະນຸຕະຮັງ ປຸ້ນູ້ກັບເຂດຕັ້ງ
ໄລກສສາຕີ.

(สวัดทำงานของสรงน้ำ)

(นำ)

ສະໜີໄດ້ສາວກສາສັດາ (รับพร้อมกัน) ຮັບປະລິບຕິມາ
ແຕ່ອ່ອງຄົມເຕີຈົກວັນດີ

ເຫັນແຈ້ງຈຸດສັຈເສົ້ງຈົບຮ-
ຈະຈັບແລະດັບຖຸກົງກໍາຍ
ໂດຍເສດີ່ຈິພະຜູ້ຕັ້ງໄຕຣ
ສະອາດແລະປຣາມນ້າວໜອງ

ເຫັນທ່າງທາງຂ້າສຶກປອງ
ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາໃຈ
ເປັນເນື້ອນາບຸ້ນວັນໄພ
ແລະເກີດພິບຸລຍໍພູນຜດ

ສມບູາເອົາສທສພລ
ອນເກຈະນັບແຫຼືອຕຣາ
ຂ້າຂອນບໍ່ພະສຣາ-
ນຸຄຸນປະຕຸຈຳກຳພັນ

ລຸທາງທີ່ອັນ

ປັນຍູາຜ່ອງໃສ

ບ ມີລຳພອງ

ສາລແດໂລກຍ

ມີຄຸນອນນົດ

ພກທຽງຄຸນາ-

ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์
อุดมดิเรกนิรตติศัย
จะช่วยขัดโภยภัย
จงดับและกลับเสื่อมศูนย์ ฯ

พระไตรรัตน์อัน
อันตรายได้ดี
(กราบ)

สวัสดิ์การพุฒมารดาบิดา

(นำ)

อะนันตะคุณะสัมปันนา (รับพร้อมกัน) อะเนตติชานะกา อุโภ
มัยหัง มาตาปีตุนัง วา ปาเท วันทามิ สาทะรัง.

(สวัสดิ์ท่านองสรภัญญา)

(นำ)

ข้าขอນบชนกคุณ (รับพร้อมกัน)	ชนนีเป็นเค้มูล
ผู้กอบบุญกูลพูน	ผลุงจวบเจริญวัย
ฟูมฟักทะนุถนอม	บ บำรานิราไกล
แสนยากระ่าไรไร	บ คิดยากระากภายใน
ตราบทนระคนทุกข์	ตนอมเลี้ยง ถรริวาย
ปกป้องซึ่งอันตราย	จนได้รอดเป็นกาيا
เบรี่ยบหนักชนกคุณ	ชนนีคือภูษา
ให้ภูเพ็ญพสนธรา	ก บ เทียบ บ เทียมทัน
เหลือที่จะแทนทด	จะสนองคุณานั้นต'
แท็บบูชไนยอัน	อุดมเลิศประเสริฐคุณ ฯ

(กราบ)

สวดบทเคารพครูอาจารย์

(นำ)

ปาเจราจะริยา โนนติ (รับพร้อมกัน)

ปัญญาวุฒิภิภารเตเต

คุณดุษฎานุสาสากา

ทินโนว่าเท นามามิหั้ง.

(สวดทำนองสรภัญญะ)

(นำ)

อนึงข้าคำนับน้อม (รับพร้อมกัน)

ต่อพระครูผู้กาaru

โอบเอื้อและเจือจุน

อนุศาสน์ทุกสิ่งสรรพ

ยัง บ ทราบก็ได้ทราบ

ทั้งบุญบาปทุกสิ่งอัน

ชี้แจงและแบ่งปัน

ขยายอรรถให้ชัดเจน

จิตมากด้วยเมตตา

และกรุณา บ เอียงเอน

เหมือนท่านมาแกลงเกณฑ์

ให้ฉลาดและแหลมคม

จัดเดลารบรรเทาไม-

อะจิตมีดที่งวน

กังขา ณ อารามณ์

ก์สร่างกระจ่างใจ

คุณส่วนนี้ควรนับ

ถือว่าเลิศ ณ แคนไตร

ควรนึกและตรึกใน

จิตน้อมนิยมชม ๆ (กราบ)

สวดชยสิทธิคาน

(นำ)

พาหุง (รับพร้อมกัน) สะท้อนจะภินมิทะสาขันดัง ครีเมยะลัง^๑
อุทิตะໂໄຮສະເສນະມາຮັງ ທານາທີ່ມະວິຈິນາ ທີ່ຕະວາ ມຸນິໂທ ຕັນເຕະສາ
ກະວະຫຼຸ ເຕ ຂະຍະລິທີ ນິຈັງ.

(สวดทำบุญกันย์)

(นำ)

ปางเมื่อพระองค์ประนมพุ	(รับพร้อมกัน) ยะวิสุทธศานติ
ตรัสสรุอนุตตาระสัมมา	ธิ ณ โพธิบลังก์
ขุนมารสหัสสพุพา-	หุ่วชาวิชิตخلัง
ชีคีริเมฆะละประทั้ง	ชชะเที่ยมกระเทิมหาณ
แรรังเสกสรรรา">×	กลัคคิดจะรอนราณ
รุ่มพลพหลพยุหะปาน	พระสมุททะนองมา
หวังเพื่อผจญwareมุนิน-	ทะสุขินะราชา
พระปร้าบพลพยุหะเมฯ	ระมะเลืองมะลายสูญ
ด้วยเดชะองค์พระทศพล	สุวิมลไพบูลย์
ทานทิธรรมะวิธิกุล	ชยะน้อมโน้ตาม
ด้วยเดชะสัจจะะจะนา	แแหลนนามิองค์สาม
ขอจงนิกรพลஸຍາມ	ชนะสิทธิทุกการ
ถึงแม้จะมีริวิเศษ	พระเดชะเที่ยมมาร
ขอไทยผจญพิชิตผลานู	อริแม้นมุนินทรฯ

(กราบ ๓ ครั้ง)

บทสรรเสริญพระบารมี

(นำ)

ข้ารพุทธเจ้า (รับพร้อมกัน)	เอามโนและศิรกรรม
นบพระภูมิบาล	บุญญาดิเรก
เอกบรมจักริน	พระสยามินทร์
พระยศยิ่งยง	เย็นศิริเพราะพระบริบาล
ผลพระคุณ ๑ รักษา	ปวงประชาเป็นสุขศานติ
ขอบันดาล ๑ ประสงค์ได	จงสุขุม្ភดัง
หวังวรฤทัย ดุจถวายชัย ชัย ฯ	

หมายเหตุ

ในการสวดมนต์ตามปกติในวันสุดสัปดาห์ปัจจุบันมักเว้นสวดบท เคารพคุณบิดามารดา และบทเคารพครูอาจารย์ และในวันที่มีเวลาจำกัด อาจสวดเฉพาะคำบาลี คือ สวดบทให้วัพระ บทนั้นสการ บทพระพุทธคุณ อิติปิ โسو...ภะคะວາติ บทพระธรรมคุณ สะવากขาโต ...วิญญาทีติ บทสังฆคุณ สุปะภูปันโน...โลกัสสาติ ชยสิทธิคากา พาหุ...นิจัง แล้ว ร้องเพลง สรรเสริญพระบารมี เป็นจงการสวดมนต์ให้วัพระวันสุดสัปดาห์ตอน เลิกเรียน

(๓) แบบคำสาดมนต์สำหรับนักเรียนก่อนเข้าอนุ

(หัวหน้าสาดนำผู้อื่นสาดตาม)

อะระหัง สัมมาสัมพุทธ ภะคะวา. พุทธัง ภะคะวันตัง อกิวาเทมิ. (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ชั้มโน ชั้มมัง นะมัสามิ (กราบ)

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโถ สังฆัง นะนามิ (กราบ)

สาดคำนำมัสการและสรรเสริญพระรัตนตรัย

(นำ)

นะโน ตั้สสะ ภะคะวะโต (รับพร้อมกัน) อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโน ตั้สสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโน ตั้สสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (กราบ)

(นำ)

อติปิ โล (รับพร้อมกัน) ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธ วิชาจะระณะ-
สัมปันโน ศุคุโต โลกะวิทู อะนุตตะโร บุริยะทัมมะสาระณิ สัตตา เทเว-
มะนุสานั้น พุทธ ภะคะวะติ. (กราบ)

(นำ)

สะวากขาโต (รับพร้อมกัน) ภะคะวะตา ชั้มโน สันทิภูติโภ อะกาลิโภ
ເອທิปสสิโภ ໂອປະນະຍີໂພ ປັຈັດຕັງ ເວທິດພົພ ວິຫຼາຍ ທຶດ. (กราบ)

(นำ)

สุปฏิปันโน (รับพร้อมกัน) ภะคะวะโต สาวะกะสังโถ อุชุปฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโถ ญาຍะປະปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโถ^๑
สามีจิປະปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโถ ยะທິທັງ ຈັດຕາຣີ บุริยะຍຸຄານີ
ອັກຽະ บุริยะບຸຄຄລາ ເອສະ ภะคะวะโต สาวะกะสังโถ ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ
ທັກຝີແນຍໂຍ ອັນຍະລືກຮະນີໂຍ ອະນຸຕະຮັງ ປຸ້ມູນັກເຂົຕັງ ໂກກໍສສາຕີ. (กราบ)

(นำ)

พาหุ่ง (รับพร้อมกัน) สะทัสสะมภินิมิตสาวุธันตัง ครีเมชะลัง อุทิตะ-
ໂໄຮຮະເສນະມາຮ້າງທານາທີ່ມະວິທິນາ ຂີຕະວາ ມຸນິນໂທ ຕັນເຕະສາ
ກະວະຖຸ ເຕ ທະຍະລືທີ ນິຈັງ. (กราບ ๓ ຄຣິ້ງ)

(๔) แบบคำสาดมนต์สำหรับโรงเรียนอนุบาล ให้สาดประจำวันตังนี้

(รับพร้อมกัน)

พุทธง วันทามิ	ข้าพเจ้าไห้วพระพุทธเจ้า (กราบ)
ธัมมัง วันทามิ	ข้าพเจ้าไห้วพระธรรม (กราบ)
สังฆัง วันทามิ	ข้าพเจ้าไห้วพระสงฆ์ (กราบ)

สาดวันสุดสัปดาห์

(รับพร้อมกัน)

พุทธง วันทามิ	ข้าพเจ้าไห้วพระพุทธเจ้า (กราบ)
ธัมมัง วันทามิ	ข้าพเจ้าไห้วพระธรรม (กราบ)
สังฆัง วันทามิ	ข้าพเจ้าไห้วพระสงฆ์ (กราบ)

(นำ)

นะโน ตัสสะ ກະຄະວະໂトイ (รับพร้อมกัน) ອະຮະහະໂトイ ສັນມາສັນພູທັສະ.

นะโน ตัสสะ ກະຄະວະໂトイ ອະຮະහະໂトイ ສັນມາສັນພູທັສະ.

นะโน ตัสสะ ກະຄະວະໂトイ ອະຮະහະໂトイ ສັນມາສັນພູທັສະ.(กราบ)

(นำ)

พุทธง (รับพร้อมกัน) ສະຮະณັງ ຄັ້ງຈານີ.

ธัมมัง ສະຮະณັງ ຄັ້ງຈານີ.

สังฆัง ສະຮະณັງ ຄັ້ງຈານີ.

ทุติย์มปิ พุทธัง สารณัง คจฉามิ.
 ทุติย์มปิ รัมมัง สารณัง คจฉามิ.
 ทุติย์มปิ สังฆัง สารณัง คจฉามิ.
 ตะติย์มปิ พุทธัง สารณัง คจฉามิ.
 ตะติย์มปิ รัมมัง สารณัง คจฉามิ.
 ตะติย์มปิ สังฆัง สารณัง คจฉามิ. (กราบ ๓ ครั้ง)

บทสรรเสริญพระบารมี

(น้ำ)

ข้ารพุทธเจ้า (รับพร้อมกัน)	เอามโนและศิริภาน
นบพระภูมิบาล	บุญญาดิเรก
เอกบรมจักริน	พระสยามินทร์
พระยศยิ่งยง	เย็นศิริเพราพระบริบาล
ผลพระคุณ ๑ รักษา	ปวงประชาเป็นสุขศานติ
ขอบันดาล ๑ ประสงค์ได	จงสุขุม្ភดัง
หวังวรฤทธิ์ ดุจดาวัยชัย ชโย ฯ	

(๕) แบบคำสาดมนต์ประจำตัวก่อนอนุสำหรับนักเรียน

สาดอย่างพิสดาร

อะระหัง สัมมาสัมพุทธิ ภาคาวา. พุทธัง ภาควันตัง อภิวามี.(กราบ)
 สาวากาโต ภาคาวาตา รัมโน รัมมัง นะมัสามิ. (กราบ)
 สุปฏิปันโน ภาคาวาโต สาวากลังโข สังฆัง นะนามิ. (กราบ)
 นะโน ตั้สสะ ภาคาวาโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
 นะโน ตั้สสะ ภาคาวาโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
 นะโน ตั้สสะ ภาคาวาโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

พุทธัง สารณัง คัจฉามิ.
รัมมัง สารณัง คัจฉามิ.
สังฆัง สารณัง คัจฉามิ.
ทุติยংপি พุทธัง สารณัง คัจฉามิ.
ทุติยংপি รัมมัง สารณัง คัจฉามิ.
ทุติยংপি สংঘং สารণং কাজুমি.
তৎতিযংপি পুরুষ সংঘ স্বীকৃতি কাজুমি.
তৎতিযংপি ৰামং ৱেৰণং কাজুমি.
তৎতিযংপি সংঘং ৱেৰণং কাজুমি.

ওটিপি โস ภะគচা ৰঞ্চ সামাসামপুথো ৰিচছাজৰৰন্মসামপ্পননি সুকোটি
লোগুবিত্তু ৰানুতত্ত্বো ৰুৰিশেহামসারেৰি স্তৰা তেৱেমনুস্থানং পুথো
ঘৰকৰাতি. (กราบ)

শেৱাগখাটি ঘৰকৰাতা রামনো সানহিগুড়িগো ৰাগালিগো এৰিপাসলিগো
ইোপনায়িগো পঞ্জতত্ত্ব বেথিতপো বিষ্ণু হেতি. (กราบ)

সুপঞ্জিপ্পননি ঘৰকৰাতি সা঵াগকসংঘৈ দুখুপঞ্জিপ্পননি ঘৰকৰাতি
সা঵াগকসংঘৈ ঘৃষ্যায়েপঞ্জিপ্পননি ঘৰকৰাতি সা঵াগকসংঘৈ সামীজিপঞ্জিপ্পননি
ঘৰকৰাতি সা঵াগকসংঘৈ যাধীহাং জ্ঞতাৰি ৰুৰিশেযুকানি ওঁঘৃষ্ণু ৰুৰিশে-
পুকৰকলা এৰেশ ঘৰকৰাতি সা঵াগকসংঘৈ আধুনেয়িয়ে প্রাধুনেয়িয়ে তক্ষি-
ণেয়িয়ে ওঁঘৃষ্ণুলিগৰৰন্মো রানুতত্ত্বৰং পুনুঘৃষ্ণুক্ষেতত্ত্ব লোকস্থাতি. (กราบ)

নতকি মে ৱেৰণং ওঁঘৃষ্ণুং	পুথো মে ৱেৰণং ৰৱং
এৰেনে সঁজজৰ্বাচেনে	ইথু মে ৰায়েমংকচলং.
নতকি মে ৱেৰণং ওঁঘৃষ্ণুং	রামনো মে ৱেৰণং ৰৱং
এৰেনে সঁজজৰ্বাচেনে	ইথু মে ৰায়েমংকচলং.
নতকি মে ৱেৰণং ওঁঘৃষ্ণুং	সংঘৈ মে ৱেৰণং ৰৱং
এৰেনে সঁজজৰ্বাচেনে	ইথু মে ৰায়েমংকচলং.

ສວດອຍ່າງຍ່ອ

ນະໂມ ຕ້ສສະ ກະຄະວະໂຕ ອະຮະහໂຕ ສັນມາສັນພູຮັສສະ.

ນະໂມ ຕ້ສສະ ກະຄະວະໂຕ ອະຮະහໂຕ ສັນມາສັນພູຮັສສະ.

ນະໂມ ຕ້ສສະ ກະຄະວະໂຕ ອະຮະහໂຕ ສັນມາສັນພູຮັສສະ.

ພຸຖັນ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ຮັມໝັງ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ສັງໝັງ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ທຸຕິຍັນປີ ພຸຖັນ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ທຸຕິຍັນປີ ຮັມໝັງ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ທຸຕິຍັນປີ ສັງໝັງ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ຕະຕິຍັນປີ ພຸຖັນ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ຕະຕິຍັນປີ ຮັມໝັງ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ຕະຕິຍັນປີ ສັງໝັງ ສະຮະໝັງ ຄັຈຈາມີ.

ນັຕື ເມ ສະຮະໝັງ ອັບຢັ້ງ

ເອເທັນະ ສັຈຈະວັຊເຫນະ

ນັຕື ເມ ສະຮະໝັງ ອັບຢັ້ງ

ເອເທັນະ ສັຈຈະວັຊເຫນະ

ນັຕື ເມ ສະຮະໝັງ ອັບຢັ້ງ

ເອເທັນະ ສັຈຈະວັຊເຫນະ

ພຸຖົ ເມ ສະຮະໝັງ ວະຮັງ

ໂທຖຸ ເມ ທະຍະມັກຄະລັງ.

ຮັມໂມ ເມ ສະຮະໝັງ ວະຮັງ

ໂທຖຸ ເມ ທະຍະມັກຄະລັງ.

ສັງໂໄ ເມ ສະຮະໝັງ ວະຮັງ

ໂທຖຸ ເມ ທະຍະມັກຄະລັງ.

ຄຳແປລົກຄາ ນັຕື ເມ

ສຣນະອື່ນຂອງຂ້າພເຈົ້າໄມ້ມີ ພຣະພຸທຣເຈົ້າເປັນສຣນະອື່ນປະເສີຣູຂອງ
ຂ້າພເຈົ້າ ດ້ວຍສ້ຈວາຈານີ້ ຂອໜ້ມງຄລຈົງມີແກ່ຂ້າພເຈົ້າ ບ

ສຣນະອື່ນຂອງຂ້າພເຈົ້າໄມ້ມີ ພຣະຮຣມເປັນສຣນະອື່ນປະເສີຣູຂອງ
ຂ້າພເຈົ້າ ດ້ວຍສ້ຈວາຈານີ້ ຂອໜ້ມງຄລຈົງມີແກ່ຂ້າພເຈົ້າ ບ

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า ด้วยสัจวานี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า ๆ

วิธีสวดมนต์ให้วัพระของคุณหัสส์

การสวดมนต์ให้วัพระของคุณหัสส์ทั่วไป แบ่งเป็น ๒ แบบ คือ แบบ กิจวัตร และแบบเป็นส่วนต้นของศาสนาพิธิ์ต่างๆ แบบกิจวัตรได้แก่ การ สวดมนต์ให้วัพระก่อนนอน และการทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น ส่วนแบบ ส่วนต้นของพิธิ์เป็นการให้วัพระหรือสวดบทนมัสการแล้วกล่าวคำบุชา พระรัตนตรัย แล้วเริ่มบทสวดหรือพิธีการอย่างอื่นต่อไป

การสวดมนต์ให้วัพระที่เป็นแบบกิจวัตรนิยมทำกัน ๒ แบบ คือ แบบสำหรับนักเรียนอย่างหนึ่งอย่างหนึ่งได้ดังกล่าวแล้ว กับแบบที่ทำเหมือนกับ ที่พระภิกษุสามเณรให้วัพระ ก่อนนอนหรือเมื่อตื่นนอน หรือแบบ ประชาชนบางคนบางท้องที่ใช้อยู่ ก่อนสวดมนต์ให้วัพระจะต้องแต่งกายให้ เรียบร้อยพอสมควร ถ้ามีพระพุทธรูปหรือโถะหมู่บูชาพระพุทธรูป ก็ควร จุดธูปเทียนบูชาพระพุทธรูปด้วย ดังรายละเอียดดังนี้

ก. แบบพระภิกษุสามเณรสวดมนต์ให้วัพระก่อนนอน

(๑) เมื่อจุดธูปเทียนเสร็จแล้ว พึงกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ หนน (ถ้าไม่จุดธูปเทียนก็เริ่มด้วยการกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ ๓ หนน) และ ทำการบูชา ด้วยการนั่งคุกเข่า pronam มือ กล่าวคำมัสการว่า

อะระหัง สัมมาสัมพุทธิ ภาคภา. พุทธัง ภาควันตัง อภิวิหารี.

สะวากขาโต ภาคภาวดา รัมโน รัมมัง นะมัสนามิ.

สุปะภูปันโน ภาคภาวดา สาวดากะสังโน สังหัง นะนามิ.

คำแปล

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงทุขสิ้นเชิง ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง ข้าพเจ้าอภิวัทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตั้ง ผู้เบิกบานพระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติติดแล้ว ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(๒) กราบลงหนหนึ่งแล้วว่า นะโน ๓ จบ

นะโน ตัสสะ ภะคะວะໂຕ อะระහะໂຕ สัมมาສັນພຸຖຣສະະ. (๓ หน)

คำแปล

ขออนอบน้อมพระผู้มีพระภาค ผู้เป็นพระอรหันต์ตรัสรู้ของโดยชอบพระองค์นั้น

(๓) แล้วระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ด้วยการเปล่งวาจาว่า พุทธานุสสติ คือ

อิติปิ โล ภะคะວາ อะระහັ້ງ สັນມາສັນພຸຖຣ ວິຊາຈະຮະນະສັນປັນໂນ ສຸຄະໂຕ ໂລກະວິຖູ ອະນຸທະໂຣ ບຸຮີສະຫຼັນມະສາරະຄີ ສັດຄາ ເຫວະນະນຸສານັ້ນ ພຸທໂຮ ກະະວາດີ ໆ

คำแปล

แม้พระราหे�ตุนี่ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นผู้ไกลจากกองกิเลส เป็นผู้ควรให้ไว เป็นผู้ควรบูชา เป็นผู้ตรัสรู้ของโดยชอบ เป็นผู้บริบูรณ์แล้วด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้เด็ดจีเปดีแล้ว เป็นผู้รู้แจ้งโลก เป็นผู้ฝึกบุรุษผู้ควรฝึก ไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า เป็นศាសดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้เบิกบานแล้วเป็นผู้จำแนกรรม ดังนี้

(៥) ກຣາບລົງໜ້ານີ້ ແລ້ວວ່າ ຮັ້ມມານຸສສຕິຕ່ອໄປ ຄືອ
**ສະວາກໂຫຼາດ ກະຄວະທາ ຮັ້ມໂມ ສັນທິງວິໂກ ອະກາລິໂກ ເອທີປະລິໂກ
ໂອປະນະຍິໂກ ປ່າຈັດຕັ້ງ ເວທີຕັ້ງໂພ ວິໄນຸໝ ທີ່ຕີ ບ
ຄຳແປລ**

ພຣະຮຣມອັນພຣັ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າຕັ້ງສົດີແລ້ວ ເປັນອັນບຸຄຄລົ່ງ
ເຫັນໄດ້ເວັງ ເປັນອັນມີມີກາລເວລາ ເປັນອັນຈະຮ້ອງເຮີຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າມາດູໃດໆ
ເປັນອັນບຸຄຄລົ່ງນັ້ນອົມເຂົ້າມາໃສ່ໃຈ ເປັນອັນວິໄນຸໝ໌ທີ່ໜ້າຍ ພຶ້ງ
ຮູ້ແຈ້ງເນັພາຕົວ ດັ່ງນີ້ ບ

(៥) ກຣາບລົງໜ້ານີ້ ແລ້ວວ່າ ສັ້ນມານຸສສຕິຕ່ອໄປ ຄືອ
**ສຸປະກິປັນໂນ ກະຄວະໂຫຼາດ ສາວະກະສັ່ງໂໄສ ອຸປະກິປັນໂນ ກະຄວະໂຫຼາດ
ສາວະກະສັ່ງໂໄສ ຄູາຍະປະກິປັນໂນ ກະຄວະໂຫຼາດ ສາວະກະສັ່ງໂໄສ ສາມີຈິປະກິປັນໂນ
ກະຄວະໂຫຼາດ ສາວະກະສັ່ງໂໄສ ຍະທີທັງ ຈັດຕາຣີ ບຸຮຸສະຍຸຄານີ ອັກຫຼະ ບຸຮຸສະ-
ປຸກຄະລາ ເສະ ກະຄວະໂຫຼາດ ສາວະກະສັ່ງໂໄສ ອາຫຸນເຍໂຍ ປາຫຸນເຍໂຍ ທັກຊີ-
ເຍຍໂຍ ອັນຍະລິກະຮະໝີໂຍ ອະນຸຕະຮັງ ບຸ່ນູ້ຄັກເຫດຕັ້ງ ໂກສສາຕີ ບ**
ຄຳແປລ

ພຣະສົງໝົງສາວຂອງພຣັ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າເປັນຜູ້ປົງປົງບົດິແລ້ວ ເປັນຜູ້
ປົງປົງບົດິຕຽນແລ້ວ... ເປັນຜູ້ປົງປົງບົດິຄູກແລ້ວ...ເປັນຜູ້ປົງປົງບົດິອົບແລ້ວ ຄືອ ຄຸ່ແໜ່ງ
ບຸຮຸໝທີ່ໜ້າຍ ດ ຈັດເປັນບຸຮຸໝບຸຄຄລົ່ງທີ່ໜ້າຍ ດ ນີ້ຄືອ ພຣະສົງໝົງສາວຂອງ
ພຣັ້ມືພຣະກາຄເຈົ້າ ທ່ານເປັນຜູ້ຄວາມສັກກາຮະທີ່ເຂົ້ານຳມາບູ້າ ທ່ານເປັນຜູ້ຄວາມ
ຂອຕ້ອນຮັບ ທ່ານເປັນຜູ້ຄວາມທັກຊີນາທານ (ທຳບຸລູ) ທ່ານເປັນຜູ້ຄວາມອັນຍະລິກຮຽມ
(ໄທວ້າ) ທ່ານເປັນເນື້ອນາບຸ້າຂອງໂລກ ໄນມີເນື້ອນາບຸ້າອື່ນຍິ່ງໄປກວ່າ ດັ່ງນີ້ ບ

(៦) ກຣາບລົງໜ້ານີ້ ແລ້ວຮະລິກຖິ່ງພຣະຄຸນຂອງບົດາມາຮາດທີ່ມີ
ອຸປກຮຽນແກ່ຕົນ ເປັນຕົ້ນວ່າ ໄດ້ເລື່ອງເຮົາມາແຕ່ເລັກແຕ່ນ້ອຍ ແລະ ໄດ້ອຸປ້ມກໍ
ບໍາຮຸ່ງນານາປະການ ເມື່ອຮະລິກພອສມຄວຣແລ້ວກຣາບລົງໜ້າ ບ

(๗) แล้วระลึกถึงอุปการคุณแห่งอุปัชฌาย์อาจารย์ ตลอดจนถึงท่านผู้มีอุปการคุณอื่นๆ เป็นต้นว่า ได้ช่วยเหลือให้ได้บรรพชาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาเป็นผู้อุปแบบสั่งสอน ให้มีวิชาความรู้ได้ทำมาหากเลี้ยงชีพโดยสุจริต เป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริมในกิจกรรมต่างๆ

(๘) เสริจแล้วพึงนั่งพับเพียบ ตั้งจิตแผ่เมตตาไปในสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ตั้งตันแต่ที่ใกล้ มีมารดาบิดา พระอุปัชฌาย์อาจารย์ เป็นต้น ตลอดจนสรรพสัตว์ไม่มีประมาณ ขอให้ท่านทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น จะเป็นผู้มีความสุขปราศจากความทุกข์ ไม่มีความเป็นเรื่องเป็นภัยต่อกัน ปราศจาก การพยาบาทปองร้ายกัน ปราศจากการเบิดเบียนกันและกัน ให้เป็นผู้มีความสุขภายสบายนิจบริหารรักษาตนให้เป็นผู้มีความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป ๆ

ข. แบบสากلنิยม

(๑) เมื่อจุดธูปเทียนเสร็จแล้ว พิงกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ หน แล้วนั่งประนมมือกล่าวคำปฏิพัทธะภากะนะมะการะ คือ ตั้งโน้ม ๓ จบ ก่อน นะโน้ม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (๓ หน)

(๒) แล้วกล่าวคำบุชาพระรัตนตรัยทั้งคำบาลีและคำแปล ดังนี้

คำบาลี	คำแปล
อミニนา สักการเนะ พุธัง	ข้าพเจ้า ขอบูชา พระพุทธเจ้า
ปุเชมิ (หมายคนว่า ปุชาม)	ด้วยเครื่องสักการะ อันนี้
อミニนา สักการเนะ รัมมัง	ข้าพเจ้า ขอบูชา พระธรรม
ปุเชมิ	ด้วยเครื่องสักการะ อันนี้
อミニนา สักการเนะ สังฆัง	ข้าพเจ้า ขอบูชา พระสงฆ์
ปุเชมิ	ด้วยเครื่องสักการะ อันนี้

จบแล้ว กราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ ๑ ครั้ง แล้วกล่าวคำให้ไว้
พระรัตนตรัยต่อไปดังนี้ ทั้งคำบาลีและคำแปล หรือเฉพาะคำบาลีตามแต่
ความเหมาะสม

อะระหัง สัมมาสัมพุทธ

ข้าพเจ้าขออภิวاث องคสมเด็จพระผู้มี
พระภาคเจ้า

ภะคะ瓦 พุทธัง ภะคะวันตัง

ผู้เป็นพระอรหันต์ ตรัสรูปแล้วโดยชอบ
ด้วยพระองค์เอง

อภิวามิ ฯ

พระองค์ นั้น ฯ (กราบ)

สะવากขาโต ภะคะວະตา ธัมโน

ข้าพเจ้าขอnmสการ พระธรรมที่องค์
สมเด็จพระผู้มี

ธัมมัง นะมัสสามิ ฯ

พระภาคเจ้าตรัสรสอนไว้ดีแล้วนั้น ฯ
(กราบ)

สุปะภิปันโน ภะคะວະໂຕ

ข้าพเจ้าขออนอบน้อม พระสงฆ์ สาวก
ขององคสมเด็จ

สาวะกะสังโไข สังฆัง นะມາມิ ฯ

พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ปฏิบัติได้แล้วนั้น ฯ
(กราบ)

(๓) แล้วกล่าวคำเข้าถึงพระรัตนตรัย หรือไตรสรณคมน์ ดังนี้ อาจ
กล่าวเฉพาะคำบาลี หรือทั้งคำบาลีและคำแปลตามความเหมาะสม

พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึงชีงพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึง

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง ชีงพระธรรมว่าเป็นที่พึง

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง ชีงพระสงฆ์ว่าเป็นที่พึง

ทุติยมปี พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึงชีงพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึง
แม้เป็นครั้งที่สอง

ทุติยมปี ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง ชีงพระธรรมว่าเป็นที่พึง
แม้เป็นครั้งที่สอง

ทุติยมปี สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ. ข้าพเจ้าขอถึง ชี้งพระสงฆ์ว่าเป็นที่พึง
แม้เป็นครั้งที่สอง

ตะติยมปี พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ. ข้าพเจ้าขอถึงชี้งพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึง
แม้เป็นครั้งที่สาม

ตะติยมปี อัมมัง สาระณัง คัจฉามิ. ข้าพเจ้าขอถึง ชี้งพระธรรมว่าเป็นที่พึง
แม้เป็นครั้งที่สาม

ตะติยมปี สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ. ข้าพเจ้าขอถึง ชี้งพระสงฆ์ว่าเป็นที่พึง
แม้เป็นครั้งที่สาม

จบแล้วกราบ ๑ ครั้ง

(๔) แล้วเจริญบทสรรเสริญพระพุทธคุณ ดังนี้ เฉพาะบาลี

อิติป	แม้เพราเหตุนี้
โส ภะคะวา	องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
อะระหัง	เป็นพระอรหันต์ ผู้ห่างไกลกิเลสทั้งหลาย
สัมมาสัมพุทธ	ตรัสรู้แล้วโดยชอบด้วยพระองค์เอง
วิชาจะระณะสัมปันโน	ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ
สุคะโต	เป็นผู้แสดงได้แล้ว
โลภะวิทู,	เป็นผู้รู้แจ้งโลก
อนุตตโร ปริสหทัมมະสาระณิ	ทรงฝึกบุรุษบุคคลที่ควรฝึก ไม่มีผู้อื่น จะฝึกได้ยอดเยี่ยมกว่าพระองค์
สัตตา เทเวมนุสสามัน	เป็นพระศรัสดา (ครู) ของเทวดาและ มนุษย์ทั้งหลาย
พุทธ	เป็นผู้ตั้นแล้ว (หรือ) เปิกบานแล้ว
ภาวดี, ฯ	เป็นผู้ที่จำแนกแจกจ่ายแสดงธรรมโปรด ไว้ในยสัต्तว์

จบแล้วกราบ ๑ ครั้ง ระลึกถึงพระพุทธคุณตามคำแปล

(๔) แล้วเจริญบทสรรเสริญพระธรรมคุณ เฉพาะคำบาลี	พิธีด้วยผ้าพระกฐินพระราชทาน
生涯ขาโต ภคคະວະตา รัมโน, พระธรรมที่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาค-	เจ้าตรัสสอนไว้ดีแล้ว
สันทิภวติกา อะกาลิกา	อันบุคคลผู้ปฏิบัติจะพึงเป็นผู้เห็นได้เอง เป็นธรรมที่นำไปปฏิบัติได้ผลโดยไม่จำกัด
ເອທີປສສໂກ, ໂອປະນະຍົກ	กาลเวลา เป็นธรรมที่ควรเรียกให้ผู้อื่นเข้ามาพิสูจน์ ดูได
ປັຈັດຕັງ ເວທີຕັພໂວ ວິ່ງຢູ່ທຶດ ๑	เป็นธรรมที่บุคคลควรน้อมนำเข้ามาไว้ ใน จิตใจ (หรือน้อมจิตใจเข้าไปในธรรมนั้น)
ສຸປະກິບັນໂນ ภคคະວະໂຕ	อันวิญญาณผู้รู้แจ้งแล้ว เฉพาะตนเองด้วย ประการฉะนี้ ฯ
ສາວະກະສັງໂໄ, ອຸຫຼະປະກິບັນໂນ	จบแล้วกราบ ๑ ครั้ง ระลึกถึงพระธรรมคุณตามคำเปล
ภคคະວະໂຕ ສາວະກະສັງໂໄ, ຜູຍະປະກິບັນໂນ ພະຄະວະໂຕ	(๙) แล้วเจริญบทสรรเสริญพระสังฆคุณ เฉพาะคำบาลี
ສາວະກະສັງໂໄ, ສາມືຈິປະກິບັນໂນ	พระสงฆ์สาวกขององค์สมเด็จพระผู้มี- พระภาคเจ้า
ພະສົງສັງໂໄ, ຍະທິກັງ ຈັດຕາຣີ ບຸຮັສະຍຸການີ	เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว เป็นผู้ปฏิบัติตรงต่อพระธรรมวินัยแล้ว
	เป็นผู้ปฏิบัติสมควร (ไม่ตึงไม่หย่อน) แล้วเป็นผู้ปฏิบัติธรรมยิ่งแล้ว เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่งแล้ว
	พระสงฆ์สาวกขององค์สมเด็จพระผู้มี- พระภาคเจ้านี้นั้น

อัญชลี บุรีสหบุคคลา,

คือคู่แห่งบุรุษทั้ง ๔ เป็นบุรุษบุคคลทั้ง ๔

ເອສະ ກະຄະວະໂທ ສາວະກະສັ່ງໂໂມ, นี่คือ พระสงฆ์สาวกขององค์สมเด็จพระ

ผู้มีพระภาคเจ้า

ອາຫຸນຍໂຍ

เป็นผู้สมควรแก่เครื่องสักการะที่เขานำมา
บูชา

ປາຫຸນຍໂຍ

เป็นผู้สมควรแก่สิ่งของที่เขานำมาต้อนรับ

ທັກຝີແຍຍໂຍ

เป็นผู้สมควรแก่การทำบุญທັກເຈົນ

ອັນຈະລິກະຮະນີໂຍ,

เป็นผู้สมควรแก่การทำอัญชลีกรรม คือ
การกราบไหว้

ອນຸຕະຮັງ ປຸ່ນຍຸກເຂົດຕັ້ງ

เป็นเนื้อนາบุญอันยอดเยี่ยมของชาวโลก

ໂລກສາຕີ, ฯ

ที่ไม่มีนาบุญอื่นใดจะเทียบได้ ด้วย
ประการฉะนี้ ฯ

จงแล้วกราบ ๑ ครั้ง ระลึกถึงพระสังฆคุณตามคำแปล

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร ทรงพระราชนรรคราในพระบวรพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง
ดังพระราชนรรคตองหนึ่งที่ทรงมีต่อพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าทูลลงทะเบลงรุลี
พระบาทและคณะทูตานุทูต ซึ่งรวมฝ่ายฯ ณ พระที่นั่งอมรินทร์วินิจฉัย
เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๘๙ ว่า

“...โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาระจាតิของเรา ทั้งตาม
ความศรัทธาเชื่อมั่นของข้าพเจ้าเอง ก็เห็นเป็นศาสนาก็ได้ศาสนานี้ เนื่อง
ในบรรดาสัจธรรมคำสั่งสอนอันชอบด้วยเหตุผล จึงเคยคิดอยู่ว่าถ้าโอกาส
อำนวย ข้าพเจ้าควรจัดให้บวชสักเวลาหนึ่ง ตามราชประเพณีซึ่งจักเป็น
ทางสนองพระเดชพระคุณพระราชนรรคการ ตามคตินิยมด้วย...”

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้เสด็จออกทรงผนวชระหว่างวันที่ ๒๒ ตุลาคม ถึงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้ทรงศึกษาและปฏิบัติธรรมวินัยอย่างจริงจัง และทรงอุทิศพระราชกุศลพระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยได้มีความสุข ความเจริญโดยทั่วทั้ง

แบบสวดมนต์ให้วัพระ ของชาวพุทธทั่วไป

ทำวัตรเช้า

อะระหัง สัมมาสัมพุทธो ภะคะવा, ພຣະຜູມືພຣະກາຈເຈົ້າ ທຮງເປັນພຣະ
ອຣහນຕໍ່ ຕຣສຽງຄວັນແລ້ວ

ພຸທັງ ภະຂະວັນຕັ້ງ ອະກິວາເມີ. ຂ້າພເຈົ້າອກວິວາຫ ຜຶ່ງພຣະຜູມືພຣະກາຈເຈົ້າ
ຜູ້ຕຣສຽງແລ້ວ
(ພຶ່ງກຣາບລົງໜ້າໜຶ່ງ)

ສະວາກຫາໄຕ ภະຂະວະຕາ ຮິ້ມໂມ. ພຣະຮຣມ ອັນພຣະຜູມືພຣະກາຈເຈົ້າ
ຕຣສດີແລ້ວ

ຮິ້ມັງ ນະມັສສາມີ. ຂ້າພເຈົ້ານມັສກາຣ ຜຶ່ງພຣະຮຣມ
(ພຶ່ງກຣາບລົງໜ້າໜຶ່ງ)

ສຸປະກິບປັນໂນ ภະຂະວະໂຕ
ສາວະກະສັງໂໂ,
ສັງໝັງ ນະມາມີ. ພຣະສົງໝໍສາວກຂອງພຣະຜູມືພຣະກາຈເຈົ້າ
ປົງປັບຕິດີແລ້ວ
ຂ້າພເຈົ້ານອນນົມ ຜຶ່ງພຣະສົງໝໍ
(ພຶ່ງກຣາບລົງໜ້າໜຶ່ງ)

(ຫ້ວໜ້າວ່າບູ້ຈາ)

ຍະມັນທະ ໂຂ ມະຍັງ ภະຂະວັນຕັ້ງ ເຮົາເປັນຜູ້ຄືງພຣະຜູມືພຣະກາຈເຈົ້າ
ພຣະອອງຄືດີ

ສະຮະຜັນ ຄະຕາ
ໄຍ ໂນ ภະຂະວາ ສັດຕາ ເປັນສຣນະ
ພຣະຜູມືພຣະກາຈເຈົ້າພຣະອອງຄືດີເປັນ
ສາສດາຂອງເຮົາ

ຢັ້ສະ ຈະ ມະຍັງ ภະຂະວະໂຕ
ແລະເຮົາຢ່ອມຊອບໃຈຮຣມຂອງພຣະຜູມື
ແລະເຮົາຢ່ອມຊອບໃຈຮຣມຂອງພຣະຜູມື

ຮັມມັງ ໂຮເຈນະ

ພຣະກາຈເຈົ້າພຣະອງຄືໄດ້

ອິເມທີ ສັກກາເຮີ ຕັ້ງ ກະຄວັນຕັ້ງ

ເຮົາຕັ້ງໃຈບູ້ຫາ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະກາຈເຈົ້າ

ສະຮັມມັງ ສະສັງໝັງ ອະກິປະຍານະ. ພຣະອົງຄົນນີ້ ພຣ້ອມທີ່ພຣະຮຽມ ພຣ້ອມ
ທີ່ພຣະສົງໝູ້ ດ້ວຍສັກກາຣະເໜຸນ໌.

(ຫົວໜ້ານໍາ)

ທັນທະ ມະຍັງ ພຸຖົສສະ ກະຄວະໂຕ ເຊີ່ງເລີດ ເຮົາຈົງທຳການອົບນ້ອມແດ່
ປຸພພະກາຄະນະມະກາຮັງ ກະໂຮມະ ເສ. ພຣະຜູ້ມີພຣະກາຈເຈົ້າກ່ອນ

ຄຳນັ້ນສັກ

(ວ່າພຣ້ອມກັນ)

ນະໂມ ຕັ້ສສະ ກະຄວະໂຕ

ຂອນອົບນ້ອມແດ່ພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄອຮ້ານຕີ

ອະຮະໂຕ ສັນມາສັນພຸຖົສສະ.

ສັນມາສັນພຸຖົຈຳ ພຣະອົງຄົນນີ້.

(ຕ ນນ)

ພຸຖາກິຖຸຕີ

ຄຳສරຮເສີ່ງພຣະພຸຖົຈຳ

(ຫົວໜ້ານໍາ)

ທັນທະ ມະຍັງ ພຸຖາກິຖຸຕີ

ເຊີ່ງເລີດ ເຮົາຈົງທຳການສຣຮເສີ່ງ

ກະໂຮມະ ເສ

ພຣະພຸຖົຈຳ.

(ວ່າພຣ້ອມກັນ)

ໂຍ ໂສ ຕະຄາຄະໂຕ

ພຣະຕາຄຕຈຳ ພຣະອົງຄືໄດ້ນັ້ນ

ອະຮະທັງ

ເປັນພຣະອຮ້ານຕີ

ສັນມາສັນພຸຖໂຮ,

ເປັນຜູ້ຕ່າງສຽງຄົວຄ້ວນແລ້ວ

ວິຊາຈະຮະນະສັນປັນໂນ

ທຽງປະກອບດ້ວຍວິຊາ (ຕ-ດ) ແລະ

ຈຣນະ (ຮແ)

สุคะโต	เสด็จไปดีแล้ว
โภกะวิท,	เป็นผู้รู้จักโลก
อนุตตะโร บุริษทัมมสารະดิ	เป็นสารถฝึกคนที่ควรฝึกไม่มีผู้อื่นยิ่งกว่า
สัตตา เทเวมະນุสานัง	เป็นครูสอนของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย
พุทธ	เป็นผู้รู้แล้ว
ภาคหวาน,	เป็นผู้มีโชค
โย อิมัง โลกัง สະเทเวกัง	พระตถาคตเจ้า พระองค์ไดทรงรู้สึกของ
สมาระกัง สະพร์หมะกัง,	ทำให้แจ้งชัดแล้ว จึงทรงยังโลกนี้ กับ
สัสสະມະณะພາຮມະณີ ປະຫັງ	ทั้งเทวโลก ทั้งมารโลก ทั้งพรหมโลก
ສະເທວມະນຸສັສ້ງ ສະຍັງ ອວິບຸນາ	และหนู่ສัตว์ กับทั้งสมณพระมหาณີ
ສັຈົກົກຕະຫວາ ປະເທສີ,	ทั้งสมมติเทพ
ໂຍ	พระองค์ได
ຮັມັງ ເທສີ	ทรงแสดงซึ่งธรรม
ອາທິກລະຍານັງ	ໄພຣາະໃນເບື້ອງຕັນ
ນັ້ນເວັກລະຍານັງ	ໄພຣາະໃນທ່າມກລາງ
ປະຮົໂຍສານກລະຍານັງ	ໄພຣາະໃນທີ່ສຸດ
ສາຕັນ ສັພພະຍຸ້ຍະນັງ	พร้อมทั้งเนื้อความ ພຣັມທັງພຍັງໝະນະ
ເກວະລະປົປຸນັນ ປະຮົສຸຖັນ	ทรงประกาศซึ่งพระหมจรรຍົບປະຕູທີ່
ພົ່ນມະຈະຮົຍັງ ປະກາເສີ,	ບຣິບູຮົນສິ້ນເຊີງ
ຕະມະຫັງ ກະຄະວັນຕັງ	ຂ້າພເຈົ້າຕັ້ງໃຈບູ້ຫາພະຜູ້ມີພະກາດ
ອະກົປະຍາມີ	ພຣະອົງຄົນນັ້ນ
ຕະມະຫັງ ກະຄະວັນຕັງ	ຂ້າພເຈົ້ານອນນົມ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ມີພະກາດ-
	ເຈົ້າພຣະອົງຄົນນັ້ນ

สิริสา นะนามิ.

ด้วยศีริเกล้า.

(พึงกราบลงหนหนึ่ง)

ธัมมาภิถติ

คำสรรเสริญพระธรรม

(หัวหน้านำ)

ทันทะ มะยัง ธัมมาภิถติ

เชิญเดิด เราชงทำการสรรเสริญ

พระธรรม.

กะromo เส.

(ว่าพร้อมกัน)

โย โส สะวากขาโต

พระธรรมได อันพระผู้มีพระภาคเจ้า

กะคะคะตา ธัมโน

ตรัสดีแล้วนั้น.

สันทิภูติโก

อันผู้ฟังเห็นตามได้แล้ว

อะกาลิโก

ไม่จำกัดกาล

ເອທີປະສົງ,

เป็นธรรมชวนชุม

ໂອປະນະຍືໂກ

เป็นธรรมนำเข้าไป

ປັຈັດຕັ້ງ ເວທິຕັພໂພ ວິຫຼຸງທີ່ຕີ,

อันຜູ້ຮູ້ พึงได้จำເພາະຕນ

ຕະມະຫັງ ธັນມັງ ອະກົປະຍານີ

ຂ້າພເຈົ້າຕັ້ງໃຈບູ້ຈຳປັງພຣະມະນັ້ນ

ຕະມະຫັງ ธັນມັງ ສີරີสา ະນະມານີ.

ຂ້າພເຈົ້ານອນນັ້ມ ຈຶ່ງພຣະມະນັ້ນດ້ວຍ

ศීරිගෙລා.

(พึงกราบลงหนหนึ่ง)

สังฆาภิถติ

คำสรรเสริญพระสงฆ์

(ว่าพร้อมกัน)

ทันทะ มะยัง สังฆาภิถติ
กะromo เส.

เชิญเดิด เราชงทำกรรมสรรเสริญพระสงฆ์.

(หัวหน้านำ)

โย โล สุปภวีปันโน ภคคะວโต

พระสงฆ์สาวกไดของพระผู้มีพระภาคเจ้า

สาวะกะสังໂໄ,

ปฏิบัติเดล้ว

อุชุปภวีปันโน ภคคะວโต

...ปฏิบัติซื่อตรง

สาวะกะสังໂໄ,

...ปฏิบัติเป็นธรรม

ญายะปภวีปันโน ภคคะວโต

...ปฏิบัติชอบยิ่ง

สาวะกะสังໂໄ,

สามีจิปภวีปันโน ภคคะວโต
สาวะกะสังໂໄ,

คือ จัดเป็นสี่คู่

อภิญญา ปริสะบุคคลา,

เป็นบุรุษบุคคลแปด

ເອສະ ภคคะວโต สาวะกะสังໂໄ,

นี่พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาຫุเนයໂຍ

ควรนับถือ

ປາຫุเนයໂຍ

ควรต้อนรับ

ທັກຂີແນຍໂຍ

ควรทักษิณາ

ອັງຈະລິກະຮະໝີໂຍ,

ควรทำอັງຈະລີ

ອນຸຕະຮັງ ປຸ່ມຢັກເຂດຕັງ

เป็นเนื้อนາບຸນຂອງໂລກ ไม่มีเนื้อนາບຸນ
ອື່ນຍິ່ງກວ່າ,

ໂລກສສາຕີ,

ຕະນະທັງ ສັງເໝັງ ອະກິປູ່ຍານີ

ข้าพเจ้าตั้งใจบุชา ซึ่งพระสังฆนั้น

ຕະນະທັງ ສັງເໝັງ ສີຮະສາ ນະມານີ.

ข้าพเจ้านอนบัน沫 ซึ่งพระสงฆ์นั้น ด้วย
ศีรษะกล้า.

(พึ่งกราบลงหนหนึ่งแล้วนั่งรับ)

ຮະຕະນັ້ຕຕະຍໍ່ໄປຄາມຂາດວາ

รายงานฉบับน้อมพระรัตนตรัย

(หัวหน้านำ)

ທັນທະ ມະຢັງ ຮະຕະນັດຕະຢັປ-

ເຈົ້າເຄີຍ ເຈົ້າສະຫວັດຄາຖານອບນ້ອມພະລາວ

ປະណາມະຄາຖາຍ ເຈວະ

และพระบາଳୀ ଶେଷଙ୍କ

ສັງເວຄະວັດຖຸປະຣີທີປະກະປາຮັ້ງ

ความสุลตันใจ.

ຈະ ກະណາມະ ເສ.

(ว่าพร้อมกัน)

ພຸທໂຮ ສຸສູຫໂຮ

พระพุทธเจ้า เป็นผู้บริสุทธิ์

กรุณามะหันณะโว,

มีพระราชบัญญัติห่วงมหรณพ

อย่างที่สุด

ໂລກສະໜັບ ປາປູປະກິເລສະພາຕະໂກ, ເປັນຜູ້ກຳຈັດຄວາມໜ້ວຍ ອັນເປັນເຄື່ອງ¹
ເຕັມຂອງໂລກ

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตั้ง. ข้าพเจ้าให้วรชิ่งพระพุทธเจ้าพระองค์
นั้นโดยเครื่องฟู.

ចំណេះសង្គម ពេទ្យ និង ការរៀបចំសាធារណជនកម្ពុជា

โดย มัคคุปต์ ภากนิษฐ์ ต่างโดยประภาก คือ มารค ผล และ
นิพพาน

โลกุตตะโร โย จะ ตะหตตะทีปะโน, เป็นโลกุตระรรอม และเป็นเครื่องแสดง
เนื้อความนั้น

วันทามิ อัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง. ข้าพเจ้าให้ว่าชั่งพระธรรมนั้นโดยเอื้อเฟื้อ.
สังโน สุขตากะยะติเขตตะสัญญูโต, พระสงฆ์ปรากวีเป็นนาบุญดิยิ่งกว่า
นาดีหั้งหลาย

โดย ทิภูษะสันโน
สุคตานุโพธะโภ,
โลลปะทีโน
อะริโย^๑
สุเมธะโใส,
วันทามิ สังผัง อะหะมาทะเรนะ ตัง. ข้าพเจ้าให้ว่าชั่งพระสงฆ์นั้นโดยเอื้อเฟื้อ.
อิจเจะะเมกันตะภิปะเนยยะกัง, ข้าพเจ้าให้ว่าที่พึงทั้ง ๓ สมควรบูชา
วัตถุตະยং วันทะยะตาภิสংঘতং, อย่างยิ่ง โดยส่วนเดียวดังกล่าวมาแล้ว
บুণ্ণং মধ্যা যং মমঃ স্তপুং থত্বা, อย่างนี้ ได้ก่อสร้างบুญไดแล้ว ขอ
มา โনেতু বে
ตตসং পঞ্চাবলিত্যা.

เห็นธรรมอันสงบแล้ว
ตรัสรู้ตามพระสุคตเจ้า
ละความโลเลได้แล้ว
เป็นผู้ประเสริฐ
มีปัญญาดี

อุปทวภัยพิบัติหั้งปวง จงอย่ามีแก'
ข้าพเจ้าเพราะอาনุภาพแห่งบุญนั้น.

ສັງເວຄະປະຣີທີປະກປາສູະ

คำแสดงความສັງເວຊ

ອີຣະ ທະຄາຄະໂຕ ໂລກ ອຸປັນໂນ	ພຣະທາຄຕເຈົ້າບັງເກີດໃນໄລກນີ້
ອະຮະໜັງ	ເປັນພຣະອຮ້ານຕີ
ສັນມາສັນພຸຖໂຣ,	ຕຣັສຽ້ງງຸກລ້ວນແລ້ວ
ຮັ້ນໂມ ຈະ ເທສີໂຕ	ແລ້ວພຣະຮຣມ ລັ້ນພຣະອງຄໍທຽງແສດງແລ້ວ
ນິຍານິໂກ	ເປັນເຄື່ອງນຳສັຕິວົວອກ
ອຸປະສະມີໂກ	ເປັນເຄື່ອງສັງບະຮັງປ
ປະຣິນິພພານິໂກ	ເປັນເຄື່ອງດັບ
ສັນໂພຮະຄາມີ	ໃຫ້ດຶງຄວາມຕຣັສຽ້ງ
ສຸຄະຕິປະເວທີໂຕ,	ລັ້ນພຣະສຸຄທຽງປະກາສແລ້ວ
ນະຍັນຕັ້ງ ຮັ້ນມັງ ສຸດຕະວາ	ເຮາທັ້ງໝາຍໄດ້ພັ້ງຮຣມນັ້ນແລ້ວ
ເວັງໝານນະ,	ຈຶ່ງຮູ້ອ່ຍ່າງນີ້ວ່າ
ໜາຕີປີ ທຸກໝາ	ຄວາມເກີດກີ້ເປັນທຸກໆ
ໜະຮາປີ ທຸກໝາ	ຄວາມແກ່ກີ້ເປັນທຸກໆ
ນະຮະຜັນປີ ທຸກໜັ້ງ,	ຄວາມຕາຍກີ້ເປັນທຸກໆ
ໄສກະປະຣີທະວະທຸກຂະ	ຄວາມໂສກ ແລະ ຄວາມຮໍາໄທ້ ຄວາມທຸກໆ
ໂທນະນັສສຸປາຢາສາປີ ທຸກໝາ,	ຄວາມເສີຍໃຈ ຄວາມແດ້ນໃຈກີ້ເປັນທຸກໆ
ອັປີເຢີທີ ສັນປະໂຍໂຄ ທຸກໂຂ	ຄວາມປະສບສິ່ງລັ້ນໄມ່ເປັນທີ່ຮັກເປັນທຸກໆ
ປີເຢີທີ ວິປະໂຍໂຄ ທຸກໂຂ,	ຄວາມພລັດພຣາກຈາກສິ່ງລັ້ນເປັນທີ່ຮັກເປັນ
	ທຸກໆ
ຍັ້ນປິຈັ້ງ ນະ ລະກະຕີ	ປຣາດນາລັ້ນໄດ້ໄມ່ໄດ້
ຕັ້ມປີ ທຸກໜັ້ງ,	ລັ້ນນັ້ນກີ້ເປັນທຸກໆ
ສັງຊີຕເຕະນະ	ໄດ້ຍ່ອງ

ปัญจปานักขันธा ทุกขา,

เสียยะถีทั้ง,

รูปปานักขันธो,

เวทะนุปานักขันธो,

สัญญาปานักขันธो,

สังหารูปานักขันธो,

วิญญาณปานักขันธो,

เยสัง ประญญายะ,

ธรรมโน โล ภคภา,

เอวัง พะทุลัง สาวages เวเนต,

เอวัง ภาภา จะ ปนัสสะ ภคภาโต
สาวages อະนุสาสานี

พะทุลา ปะวัตตะต.

รูปป อะนิจัง,

เวทะนา อະนิจจา,

สัญญา อະนิจจา,

สังหารา อະนิจจา,

วิญญาณ อະนิจัง

รูปป อะนัตตา,

เวทะนา อະนัตตา,

สัญญา อະนัตตา,

อุปานขันธ์ ๕ เป็นทุกข์
กล่าวคือ

อุปานขันธ์คือรูป

อุปานขันธ์คือเวทนา

อุปานขันธ์คือสัญญา

อุปานขันธ์คือสังหาร

อุปานขันธ์คือวิญญาณ

เพื่อกำหนดความรู้อุปานขันธ์ทั้ง ๕
เหล่าได

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อทรงพระ
ชนม์อยู่

ย่อ้มทรงแนะนำสາวักทั้งหลายโดยมาก
อย่างนี้

ก็แลอนุสานนีของพระผู้มีพระภาคเจ้า
นั้น มีส่วนอย่างนี้

ย่อ้มเป็นไปมากในสາวักทั้งหลายว่า
รูปไม่เที่ยง

เวทนาไม่เที่ยง

สัญญาไม่เที่ยง

สังหารทั้งหลายไม่เที่ยง

วิญญาณไม่เที่ยง

รูปไม่ใช่ตน

เวทนาไม่ใช่ตน

สัญญาไม่ใช่ตน

สังหารา อะนัตตา,
วิญญาณ อะนัตตา,
สัพเพ สังหารา อะนิจจา,
สัพพา รัมมา อะนัตตาติ.
เต มะยัง,
โටติณนามะทะชาติยา ชะรามะระเณนะ,
โສเกти ประเทเวหิ ทุกเหติ
โทมนัสเสหิ อุปายาเสหิ,
ทุกไขติณณา
ทุกจะประเตา,
อัปเป่วนามิมัสสะ เกเวลัสมัส
ทุกขักขันอัสมัส อันตะกิริยา
ปัญญาเยถາติ.
จิระประนินพุตัมปิ ตั้ง^๑
ภะคควันตั้ง สะระณัง คงตา,
รัมมณูจะ สังมณูจะ,
ตัสมัส ภะคคะวะโต สาสະนং
ยะถาສະติ ยะถาພະลং
মনসিগ়িরোম ওনুপ্রবাপ্তিচামাম, সতিগালং.
สา สา โน প্রবাপ্তি,
สังหารา หั้งหลายไม ใช่ตন
วิญญาณไม ใช่ตন
สังหารา หั้งปวงไม เที่ยง
ธรรมหั้งปวงไม ใช่ตন ดังนี้.
เรานั้น
เป็นผู้อันความเกิด ความแก่ ความตาย
ความโศก ความรำให้ ความทุกข์ ความ
เสียใจ
ความแค้นใจครอบงำแล้ว
ซึ่งว่ามีทุกข์ครอบงำแล้ว
ซึ่งว่ามีทุกข์เป็นไปในเบื้องหน้าแล้ว.
แม้ใน ความทำที่สุดแห่งกองทุกข์
หั้งหมดนี่ จะพึงปรากฏดังนี้.
เราหั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระ
ภาคเจ้า
แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น
เป็นสรณะ
ถึงพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย,
จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำ^๒
สั่งสอน
ของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตาม
ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราหั้งหลาย.

อิมัลลส์ เกวลลัสสะ ทุกขักขันธสสະ จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์
อันตะกิริยายะ สังวัดตะตุ ๆ ทั้งสิ้นนี้ เทอญ ๆ.

ทำวัตรของพระภิกษุ

จิระประนิพุตต์ ตั้ง ภาควันตั้ง เรามีครั้หราออกจากเรือนบวชไม่มีเรือน
อุทัสสະ อะระหันตั้ง สัมมาสัมพุทธัง, อุทิศต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า
สัทหรา อะคารัสสະมา อะนะคาริยং อรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้าແມ່ປິນິພພານ
ປັພພະຊີຕາ.

ตั้สสະມິງ ภาคວະຕີ ພຣໜະຈະຮີຍং ประพฤติพรหมจรร্যໃນสำนักพระผู้มี
ຈະຮາມະ, พระภาคเจ้าນັ້ນ

ກົກຂຸນ້າ ສຶກຂາສາຊີວະສະມາປັນນາ, ประกอบด้วยສຶກຂາແລະສາຊື່ພອງກົກຊູ
ທັງຫລາຍ

ตັງ ໂນ ພຣໜະຈະຮີຍং, อันว่าพรหมจรร্যของเรานັ້ນ

อີມັສສະ ແກະລັສສະ ທຸກຂັກຂັນທັສສະ จงเป็นไปเพื่ออันทำดีที่สุดแห่งกองทุกข์
อันตะກิริยายะ สังวัดตะตุ ๆ ทั้งหมดนີ້ เทอญ.

(จบทำวัตรเช้า)

ทำวัตรค่ำ

(พึงนั่งคุกเข่าและหัวหน้านำ)

อะระহັງ ສຶມມາສັນພຸໂຮ ກະຄວາ, พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงเป็นพระ^๑
อรหันต์ ตรัสรู้ญาณแล้ว,

ພຸຖັງ ກະຄວັນຕັ້ງ ອະກິວາເໝີ ข้าพเจ้าອົກວຫຼື່ງพระผู้มีพระภาคเจ้า
ຜູ້ຕຽບສູງແລ້ວ

(พึงกราบลงหนหนึ่ງ)

ສະວັກຫາໂຕ ກະຄວະຕາ ຊັ້ນໂມ,

พระธรรมອັນພຣະຜູ້ມືປຣະກາຈຳເຈົ້າຕັ້ງສ
ດີແລ້ວ.

ຮັ້ນມັງ ນະມັສສາມີ.

ຂ້າພເຈົ້ານມັສກາຣ ປຶ້ງພຣະທຣມ.

(ພຶ້ງກຣາບລົງໜ້າໜຶ່ງ)

ສຸປະກິປັນໂນ ກະຄວະໂຕ

ພຣະສົງຫໍ ສາວັກຂອງພຣະຜູ້ມືປຣະກາຈຳເຈົ້າ

ສາວະກະສັງໂໂ,

ປົກົບຕິດີແລ້ວ,

ສັ້ນໜັງ ນະນາມີ.

ຂ້າພເຈົ້ານອັນນົມ ປຶ້ງພຣະສົງຫໍ

(ພຶ້ງກຣາບລົງໜ້າໜຶ່ງ)

(ຫວ່ານ້າວ່າບຸ້າ)

ຍະນັ້ນໜະ ໂໄ ມະຍັງ ກະຄວັນຕັ້ງ

ເຮົາເປັນຜູ້ຄົງປຶ້ງພຣະຜູ້ມືປຣະກາຈຳເຈົ້າ

ສະຮະນັ້ນ ຄະຕາ,

ພຣະອົງຄີໄດ້ວ່າເປັນສຽນະ

ໄຢ ໂນ ກະຄວາ ສັດຕາ,

ພຣະຜູ້ມືປຣະກາຈຳພຣະອົງຄີໄດ້ເປັນ

ສາສດາຂອງເຮົາ,

ຍັດຍະ ຈະ ມະຍັງ ກະຄວະໂຕ

ແລະເຮົາຍ່ອມຂອບໃຈທຣມຂອງພຣະຜູ້ມື

ປຣະກາຈຳເຈົ້າ

ຮັ້ນມັງ ໂຮງມະ,

ພຣະອົງຄີໄດ້,

ອົມທີ ສັກກາເຮີ ຕັ້ງ ກະຄວັນຕັ້ງ

ເຮົາຕັ້ງໃຈບຸ້າ ປຶ້ງພຣະຜູ້ມືປຣະກາຈຳເຈົ້າ

ສະຮັ້ນມັງ ສະສັ້ນໜັງ ອະກົປ່າຍານະ.

ພຣະອົງຄົນນີ້ ພຣົມທັງພຣະທຣມ ພຣົມ

ທັງພຣະສົງຫໍ ດ້ວຍສັກກາຮະເໜຸນື້.

(ຫວ່ານ້ານໍາ)

ທັນທະຖານີ ມະຍັນຕັ້ງ ກະຄວັນຕັ້ງ

ບັດນີ້ເຊີ້ນເດີ ເຮົາຈະທຳການອັນນົມ

ວາງາຍະ ອະກົກາຍິຖຸງ ບຸພະກາ-

ພຣະຜູ້ມືປຣະກາຈຳເຈົ້ານີ້ເປັນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ

ຄະນະມະກາຮັງຈະ ພຸທຮາ-

ແລະທຳນັຍອັນເປັນເຄື່ອງຮະລິກຄືງ

ນຸສສະຕິນະຍັງຈະ ກະໂຮມະ ເສ.

ພຣະພຸທຮຸນເພື່ອບັນຫຼາຍສະເໝີງດ້ວຍວາງາ.

คำนิมัศการ

(ว่าพร้อมกัน)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธะสະ.

ขอนอบน้อม แต่พระผู้มีพระภาคเจ้า
อรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้านั้น.

(๓ หน)

พุทธรานุสสตि

คำรำลึกถึงพระพุทธเจ้า

ตั้ง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง
กัลละยะโน กิตติสัฟโภ
อัพกุคคะโต.

ก็แลพระกิตติศัพท์อันงามอย่างนี้ ของ
พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นเพื่อง
ฟุ่งไปว่า

อติปิ โใส ภะคะวะ
อะระหัง
สัมมาสัมพุทธะ^๑
วิชชาจะระณะสัมปันโน

แม้พระอย่างนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์นั้น
เป็นอรหันต์
เป็นผู้ตรัสรู้ถูกถ้วนแล้ว
ทรงประกอบด้วยวิชชา (๓-๔) และ
จรณะ (๑๕)

สุคะโต
โลภะวิทู
อะนุตตะโร บุริสະทัมมະสาระถิ
สัตตตา เทเวມະນุสานั้น

เสตីជีបៀតិแล้ว
เป็นผู้รู้จักโลก
เป็นสารถีฝิกคนที่ควรฝึกไม่เสื่อมยืนยิ่งกว่า
เป็นครูสอนของเทวดา และมนุษย์
ทั้งหลาย

พุทธะ^๒
ภะคะวะติ.

เป็นผู้รู้แล้ว
เป็นผู้มีโชค ดังนี้

(หยุดรำลึกถึงพระพุทธคุณ)

พุทธาภิคติ

คำขับสรรเสริญพระพุทธเจ้า

(หัวหน้านำ)

หันทะ มะยัง พุทธาภิคติ
กະໂຮນະ ເສ.

เชิญเถิด เราจงทำการขับสรรเสริญ
พระพุทธเจ้า.

(ว่าพร้อมกัน)

พุทธะวาระหันตะwareراتา-
ທິຄຸມາກິບຸຕໂຕ,
ສຸທຮາວິຄູານະກະຮຸນາທີ
ສະມາຄະຕັດໂຕ,
ໂພເຮສີ ໂຍ ສຸ່ຈະນະຕັງ
ກະມະລັງວະ ສູໂຣ,
ວັນທານະທັງ ຕະມະຮະນັງ
ສີຮະສາ ທີ່ເນັນທັງ.

ພຸຖໂຣ ໂຍ ສັພພະປານີນັ້ນ ສະຮະນັງ
ເໝນະນຸຕະນັງ,

ປະຫະມານຸສະຕິງຫຼານັ້ນ ວັນທານີ ຕັ້ງ
ສີເຣນະທັງ.

ພຸຖັສສາທໍສົມ ທາໂສ ວະ
ພຸຖໂຣ ເມ ສາມືກິສສະໂຣ,
ພຸຖໂຣ ຖຸກຂໍສະສະ ພາຕາ ຈະ
ວິຮາຕາ ຈະ ທິຕໍສສະ ເມ.
ພຸຖັສສາທັງ ນິຍາແມີ
ສະຮັບຜູ້ຈິວຕັ້ງຈິທັງ,

พระพุทธเจ้า ທຽງປະກອບດ້ວຍພຣະຄຸນ
ມີຄວາມເປັນພຣະອຣහັນຕີ ເປັນຕົ້ນ
ມີພຣະອງຄີປະກອບດ້ວຍພຣະບຣີສຸທຶນືຄຸນ
ພຣະປັນຍາຄຸນ ແລະພຣະກຽນາຄຸນ
ພຣະອງຄີໄດ້ຍັງໜຸ່ງສາຮຸ່ານໃຫ້ເບັກບານແລ້ວ
ດັ່ງພຣະອາທິຕີຍ ຍັງດອກບ້າວໃຫ້ບານຄະນັ້ນ
ຂ້າພເຈົ້າ ໄກວພຣະພຸຖົຈຳເຜົ້າມີຂ້າສຶກ
ເປັນຈອນໜີນັ້ນດ້ວຍເສີຍຮເກລ້າ.

ພຣະພຸຖົຈຳພຣະອງຄີໄດ້ ເປັນສຣະນະ
ອັນເກຍມສູງສຸດ ຂອງສຣພສັ້ຕົວທີ່ໜ້າ

ຂ້າພເຈົ້າໄກວ່ພຣະພຸຖົຈຳເຜົ້າມີເປັນທີ່ຕັ້ງ
ແທ່ງອນຸສົດທີ່ທີ່ນີ້ນັ້ນດ້ວຍເສີຍຮເກລ້າ.

ຂ້າພເຈົ້າເປັນຂ້າທາສຂອງພຣະພຸຖົຈຳ
ພຣະພຸຖົຈຳເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພເຈົ້າ
ພຣະພຸຖົຈຳເປັນຜູ້ກຳຈັດທຸກໆ
ແລະດຳກຳປະໂຍ່ນໆຂອງຂ້າພເຈົ້າ
ຂ້າພເຈົ້າຂອມອບກາຍແລະຄາວຍ໌ຈິວຕັ້ງ
ແດ່ພຣະພຸຖົຈຳ

วันทันตอหัง จะริສามิ
พุทธสเสวะ สุโพธิตง.
นัตติ เม สารณัง อัญญัง
พุทธ เม สารณัง วะรัง^๑
ເອເຕະ ສັຈຈະວັ້ນເຫະ
ວັກເໝຍຢັງ ສັດຖ ສາສນ.
พุทธ ເມ ວັນທະນາເນນະ
ຢັງ ບຸນູ້ງັງ ປະສຸຕັງ ອີຣະ,
ສັພເປີ ອັນຕະຮາຍາ ເມ
ມາເທສູງ ຕັສະ ເທະສາ

ข้าพเจ້າໄໝວ້ອຍຸຈັກປະພັດຕາມຄວາມ
ຕຽບສູດິ ຂອງພຣະພຸທຣເຈ້າ.
ສຽນະອື່ນຂອງข้าพเจ້າມີມີ
ພຣະພຸທຣເຈ້າ ເປັນສຽນະອື່ນປະເສລີຂູ
ຂອງข้าพเจ້າ
ດ້ວຍກາກລ່າງຄໍາສັຕ່ຍນີ້
ຂອງข้าพเจ້າພຶ້ງເຈົ້າໃນພຣະສາສນາຂອງ
ພຣະສາສດາ
ข้าพเจ້າໄໝວ້ພຣະພຸທຣເຈ້າອູ່
ໄດ້ກ່ອສ້າງບຸນູດີໄວ້ໃນທີ່ນີ້
ຂອງອື່ນຕະຮາຍແມ່ທັງໝົດ ອຍ່າໄດ້ມື່ແກ່
ข้าพเจ້າ ດ້ວຍເດືອນບຸນູນັ້ນ.

(ພຶ້ງໝາຍອົບກຣາບວ່າ)

ກາຍෙນ ວາຈາຍະ ວ ເຈະສາ ວ, ກຣມຊ່ວໄດ ອັນຂ້າພເຈ້າທຳແລ້ວ ໃນ
ພຸທເຮ ກຸກົມນັງ ປະກະຕັງ ມະຍາ ຢັງ, ພຣະພຸທຣເຈ້າດ້ວຍກາຍຫີ່ວາຈາ ໄຈ
ພຸທໂຮ ປະກົງກົມໜະຫຼຸ ອັຈຈະຍັນຕັງ, ຂອພຣະພຸທຣເຈ້າ ຈົງທຽມຮັບໂທເຫນັ້ນ
ກາລັນທະເຮ ສັງວະຮົຖຸ ວ ພຸທເຮ. ເພື່ອຈະຮະວັງຕ່ອໄປ ໃນພຣະພຸທຣເຈ້າ,

ธัมมานุสสติ คำราลีกถึงพระธรรม (หัวหน้านำ)

หันทะ มะยัง ธัมมานุสสตินะยัง เชิญเถิด เราจงทำนัยอันเป็นเครื่อง
กะโรมะ เส. ระลีกถึงพระธรรมคุณ.
(ว่าพร้อมกัน)

สวยงามขาโต ภากตะวตา ธัมโน, พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัส
ดีแล้ว

สันทิกูติโก	อันผู้พึงเห็นตามได้แล้ว
อะกาลีโก	ไม่จำกัดกาล
เอหิปัสสิโก,	เป็นธรรมชวนชม
ໂອປະນະຍົກ	เป็นธรรมนำเข้าไป
ปัจจัตตัง เวทิตพโโพ วิญญุ หີ.	อันผู้รู้พึงรู้ได้จำเพาะตนดังนี้

(หยุดระลีกถึงพระธรรมคุณ)

ธัมมາဂิคีติ คำขับสรรเสริญพระธรรม (หัวหน้านำ)

หันทะ มะยัง ธัมมາဂิคีติง เชิญเถิด เราจงทำการขับสรรเสริญ
กะโรมะ เส. พระธรรม.
(ว่าพร้อมกัน)

สวยงามตาทิคุณโยคะวะเสนาะ พระธรรมประเสริฐด้วยอำนาจที่
เสียโย, ประกอบด้วยคุณมีความเป็นธรรมที่
ตรัสดีแล้วเป็นต้น

โดย มัคคุภากะประยัตติ-

วิมกษะเกโท,

รั้มโน ภูโลภะปะทะนา

ตะทะชาธารี,

วันทามะหัง ตะมะหะรัง

waree jammamet tang

รั้มโน โย สพพะปานีนัง สะระณัง

เขมนະມຸຕະມັງ,

ທຸຕິຍານຸສະຕິງຫຼານັ້ນ ວັນທານີ ຕັ້ງ

ສීເຣະහັ້ງ.

ຮັ້ນມັສສາທ໌ສມື ທາໂສ ວ

ຮັ້ນໂມ ເມ ສາມີກິສສະໂຣ,

ຮັ້ນໂມ ທຸກຂໍສະສະ ພາຕາ ຈະ

ວິຫາຕາ ຈະ ທິດສະສະ ເມ.

ຮັ້ນມັສສາທ້າງ ນິຍາທ່າມີ

ສະວັບຜູ້ຈິງທັງ,

ວັນທັນໂຕທັງ ຈະ ຮິສສາມີ

ຮັ້ນມັສເສວະ ສຸລົມມະຕັງ.

ນັດຖື ເມ ສະຮະณັ້ນ ອັນຄູ້ງ

ຮັ້ນໂມ ເມ ສະຮະณັ້ນ ວະຮັງ,

ເອເຕັນ ສັຈະວັຊເຫນະ

ວັກແໜຍຍັງ ສັດຖຸ ສາສະເນ.

พระธรรมได ต่างโดยมรคผล และ
นิพพาน

ป้องกันผู้ประพฤติธรรม ไม่ให้ตกไปใน
โลกที่ชั่ว

ข้าพเจ้า ให้วพระธรรมเครื่องขัดความ
มีดินน้ำ

พระธรรมได เป็นสรณะอันເກະມສູງສຸດ
ของสรรพสัตว์ทั้งหลาย,
ข้าพเจ้า ให้วพระธรรมเป็นที่ตั้งแห่ง^๑
อนุสติที่ ๒ นັ້ນ

ด้วยเตียรเกล้า.

ข้าพเจ้า เป็นข้าท้าสของพระธรรม.

พระธรรม เป็นเจ้านายของข้าพเจ้า.

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข
และดำรงประโยชน์ของข้าพเจ้า.

ข้าพเจ้าขอมอบกายและถวายชีวิตแด่
พระธรรม

ข้าพเจ้า ให้วอยู่รักประพฤติตามความ
ที่พระธรรม เป็นธรรมดี.

สรณะอืนของข้าพเจ้าไม่มี

พระธรรม เป็นสรณะอันປະເສົ້າຂອງ
ข้าพเจ้า

ด้วยการกล่าวคำสาส์ตຍິນ

ขอข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศាសนาของ
พระศَاສດາ

ຮັມມັງ ແມ ວັນທະນາເນະ
ຍັງ ປຸ່ງຄູ່ງ ປະສຸຕັງ ອີຣະ,
ສັພເປີ ວັນທະຣາຍາ ແມ ນາເຫສຸງ

ຕັ້ງສະ ເຕະສາ.

ຂ້າພເຈົ້າໄວ້ພຣະຮຣມອູ່
ໄດ້ກ່ອສຮ້າງບຸ່ງໄດ້ໄວ້ໃນທີ່ນີ້
ຂອວັນຕຽມແມ້ທັ້ງໝາດ ອຍ່າໄດ້ມື້ແກ່
ຂ້າພເຈົ້າ
ດ້ວຍເດືອນບຸ່ງນັ້ນ

(ພຶ້ມອບກຣາບລວງວ່າ)

ກາຍັນະ ວາຈາຍະ ວະ ເຈຕະສາ ວາ, ກຣມຊ່ວໄດ ວັນຂ້າພເຈົ້າທຳແລ້ວ ໃນ¹
ຮັມເມ ກຸກົມັງ ປະກະຕັງ ມະຍາ ຍັງ, ພຣະຮຣມດ້ວຍກາຍຫີ່ວາຈາ ໄຈ
ຮັມໂມ ປະກົງຄົມທະຖຸ ອັຈຈະຍັນຕັງ, ຂອພຣະຮຣມຈົງຮັບໂທເນັ້ນ
ກາລັນຕະເຮ ສັງວະຮິຖຸງ ວະ ຮັມເມ. ເພື່ອຈະຮວັງຕ່ອໄປໃນພຣະຮຣມ

ສັງໝານສຸສົດ ຄໍາຮະລຶກຄົງພຣະສົງໝົງ

(ຫ້ວໜ້ານໍາ)

ທັນທະ ມະຍັງ ສັງໝານສຸສົດີນະຍັງ ເຊັ່ນເຄີດເຮົາຈະທຳນັຍອັນເປັນເຄື່ອງຮະລຶກ
ກະໂຮມະ ເສ.

(ວ່າພຣ້ອມກັນ)

ສຸປະກົງປັນໂນ ກະຄວະໂຕ
ສາວະກະສັ່ງໂສ,
ອຸ່ນປະກົງປັນໂນ ກະຄວະໂຕ
ສາວະກະສັ່ງໂສ,
ຄູ່າຍະປະກົງປັນໂນ ກະຄວະໂຕ
ສາວະກະສັ່ງໂສ

ພຣະສົງໝົງສາງກິດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະກາດເຈົ້າ
ປົກລົງປົດຕິແລ້ວ
...ປົກລົງປົດຕິໜ້ອຕຽງ

...ປົກລົງປົດຕິເປັນຮຣມ

สามีจิปภูปันโน ภะคะວะໂທ

...ปภົບຕີຂອບຍິງ

ສາວະກະສັງໂໂ,

ຍະທິທັງ ຈັຕຕາຣີ ບຸຮິສະຍຸຄານີ

គື້ອ ຈັດເປັນສີ່ຄູ່

ອັງຽດ ບຸຮິສະປຸກຄະລາ,

ເປັນບຸຮຸຊບຸກຄລແປດ

ເອສະ ພະຄະວະໂທ ສາວະກະສັງໂໂ,

ນີ້ພະສົງໝົງສາວາກຂອງພຣະຜູມືພຣະກາຄເຈົ້າ

ອາຫຸເນຍໂໂ

ຄວນັບຄືວ

ປາຫຸເນຍໂໂ

ຄວຣຕ້ອນຮັບ

ທັກຈີເນຍໂໂ

ຄວຣທັກເຈີນາ

ອັງຸໝະລິກະຮະໝີໂໂ,

ຄວຣທຳອັງຸໝລື

ອັນຸຕະທະຮັງ ປຸ່ນຸ່ງກເຂດຕັ້ງ

ເປັນເນື້ອນານຸ່ມຂອງໂລກ ໄນມີເນື້ອນານຸ່ມ

ໄລກສສາຕີ,

ອື່ນຍຶ່ງກວ່າ,

(ຫຍຸດຮະລີກຄົງພຣະສັງໝູຄົນ)

ສັງໝາກີກີຕີ

คำขับสรรเสริญພຣະສົງໝູ

(ຫ້ວໜ້ານຳ)

ທັນທະ ມະຍັງ ສັງໝາກີກີຕີ

ເຊີ່ງເດີ ເຮັຈງທໍາການຂັບສົງສະເໜີ

ກະໂຮມະ ເສ.

ພຣະສົງໝູ.

(ວ່າພຣ້ອມກັນ)

ສັກຮັນມະໂໂ ສຸປະນູປັບຕິຄຸນາທິຢຸດໂທ, ພຣະສົງໝູ ກິດຈາກພຣະສັກຮັນມະປະກອບ
ດ້ວຍຄຸນ ມີປົບຕິດີ ເປັນຕົ້ນ

ໂຍງຽດພົໂໂ ອະວິຍະປຸກຄະລະ- ເປັນໜຸ່ງພຣະອົງບຸກຄລຜູ້ປະເສົງແປດ
ສັງໝະເສງໂໂ. ຈຳພວກ

ສຶລາທີຮັນມະປະວະຮາສະຍະກາຍະຈິໂຕ. ມີກາຍແລະ ຈິຕອາສິຍພຣະຮຣມມີສີລ
ເປັນຕົ້ນ

วันทามะหัง ตะมະริยานะ คະณัง สุสุทธัง	ข้าพเจ้าไห้วชีงพระอวิริยสังฆ์ผู้บริสุทธิ์ ดีแล้วนั้น.
สังโข โย สัพพะปานีนัง สาระณัง เขมนະນຸຕະມັງ	พระสังฆ์ได เป็นสรณะอันເກະມສູງສຸດ ຂອງສຣພສັຕ່ວົທ່າທ່າຍ
ຕະດີຍານຸສະຫະຕິງຫຼານັ້ນ ວັນທານີ ຕັ້ງ ສີເຣນະຫັ້ງ.	ข้าพเจ้าໄหວ້ພຣະສົງ ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ ອນຸສຕີທີ່ ๓ ນັ້ນ ດ້ວຍເຕີຍເກລຳ.
ສັງຂໍສສາຫັ້ສມື ທາໂສ ວະ ສັງໂຂ ເມ ສາມີກິສະຫະໂຣ, ສັງໂຂ ທຸກຂໍສະ ພາຕາ ຈະ ວິຮາຕາ ຈະ ທິຕໍສະ ເມ.	ข้าพเจ້າ ເປັນຂ້າທາສຂອງພຣະສົງ ພຣະສົງ ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພເຈ້າ ພຣະສົງ ເປັນຜູ້ກຳຈັດທຸກໆແລະດຳຮັງ ປະໂຍ່ນຂອງຂ້າພເຈ້າ
ສັງຂໍສສາຫັ້ງ ນິຍາເທີມ ສະຮີຮູ່ຈິວຕັ້ງຈິທັ້ງ, ວັນທັນໂທໜ້າ ຈະ ຮິສສາມີ ສັງຂໍສໂປປະງົບປັນນະຕັ້ງ.	ຂ້າພເຈ້າ ຂອມອົບກາຍແລະຄວາຍຈິວິຕິນີ້ ແດ່ພຣະສົງ ຂ້າພເຈ້າໄහວ້ອູ່ຈັກປະປາດີຕາມຄວາມ ທີ່ພຣະສົງປົງປັບຕິດີແລ້ວ.
ນັດຖື ເມ ສະຮະณັ້ນ ອຸໝູ້ງ ສັງໂຂ ເມ ສະຮະຄັ້ງ ວະຮັງ, ເອເຕັນະ ສັຈະວັນເຊະນະ ວັດເຫຍຍັງ ສັດຖຸ ສາສະເນ.	ສຣະອື່ນຂອງຂ້າພເຈ້າໄມ້ມີ ພຣະສົງ ເປັນສຣະອັນປຣະເສຣີຫຼູຂອງຂ້າພເຈ້າ ດ້ວຍກາຣກລ່າວົກສັດຍົນີ້ ຂອຂ້າພເຈ້າ ພຶ້ງເຈົ້າໃນພຣະສາສນາຂອງພຣະສາສດາ.
ສັງໝັ້ງ ເມ ວັນທະມາເນະ ຍັງ ບຸ່ນູ້ງັ້ງ ປະສຸຕັ້ງ ອີຮະ, ສັພເປີ ອັນຕະຣາຍາ ເມ ມາເຫສຸ ຕັ້ສະ ເຫະສາ.	ຂ້າພເຈ້າໄහວ້ພຣະສົງອູ່ໄດ້ກ່ອສ້າງ ບຸ່ນູ້ດີໄວ້ໃນທີ່ ຂ້າພເຈ້າໄහວ້ພຣະສົງມີ້ທັງໝົດ ອຢ່າໄດ້ມີແກ່ ຂ້າພເຈ້າ ເພຣະເທີຂອງບຸ່ນູ້ນີ້

(ພຶ້ງໝອບກາຣບລົງວ່າ)

ກາຍෙນະ ວາຈາຍະ ວະ ເຈຕະສາ ວາ,
ສັງເໜ ກຸກມັງ ປະກະຕັງ ມະຍາ ຍັງ
ສັງໂຄ ປົກືກົມທະຖຸ ອັຈຈະຍັນຕັງ,
ກາລັນຕະເຮ ສັງວະຮີຕູງ ວະ ສັງເໜ.
ກຣມຊ່ວຍອັນຂ້າພເຈ້າທຳແລ້ວໃນພຣະສົງ
ດ້ວຍກາຍຫີ່ວາຈາ ໄຈ
ຂອພຣະສົງຈົງຮັບໂທ່ນນັ້ນ
ເພື່ອຈະຮະວັງຕ່ອໄປໃນພຣະສົງ.
(ຈບທຳວັດຮົກ)

ບທເຈຣີລູ

ພຣະພຸທຣມນຕໍ

ບທນມ້ສກາຣພຣະຕັນຕັຢ

ອະຮະທັງ ສັນມາສັນພຸໂທ ກະຄວາ, ພຸທັງ ກະຄວັນຕັງ ອະກິວາເໜີ ។

(ກຣາບ ១ ທນ)

ສ້າງກາໂຕ ກະຄວະຕາ ຂັ້ມໂມ, ຂັ້ມັງ ນະມັສສາມີ ។

(ກຣາບ ១ ທນ)

ສຸປະກິປັນໂນ ກະຄວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ, ສັງໜັງ ນະມາມີ ។

(ກຣາບ ១ ທນ)

ບທນອບນ້ອມພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄເຈົ້າ

ນະໂມ ຕ້ສສະ ກະຄວະໂຕ ອະຮະທັງ ສັນມາສັນພຸທັສສະ ។

ນະໂມ ຕ້ສສະ ກະຄວະໂຕ ອະຮະທັງ ສັນມາສັນພຸທັສສະ ។

ນະໂມ ຕ້ສສະ ກະຄວະໂຕ ອະຮະທັງ ສັນມາສັນພຸທັສສະ ។

ບທພຣະໄຕຮສຣນຄມນ

ພຸທັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ

ຂັ້ມັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ

ສັງໜັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ ។

ຖຸຕີຍັ້ນປີ ພຸທັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ

ຖຸຕີຍັ້ນປີ ຂັ້ມັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ

ຖຸຕີຍັ້ນປີ ສັງໜັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ ។

ຕະຕີຍັ້ນປີ ພຸທັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ

ຕະຕີຍັ້ນປີ ຂັ້ມັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ

ຕະຕີຍັ້ນປີ ສັງໜັງ ສະຮະໝັງ ຄັ້ຈາມີ ។

ສັນພຸທເຣ

ສັນພຸທເຣ ອັກສະວິສັນຈະ	ທ່ວາທະສັນຈະ ສະຫຼັບສະເກ
ປັນຈະສະຫະສະຫຼັບສານີ	ນະມານີ ສີຮະສາ ອະຫັ້ງ
ເຕັ້ນ ຂົ້ມໜູຈະ ສັງຂົ້ມູຈະ	ອາທະເຮັນະ ນະມານີທັງ
ນະນະກາຣານຸກາວັນ	ຫັນຕ້ວາ ສັ້ພເພ ອຸປ້ທະເວ
ອະເນກາ ອັນຕະຣາຍາປີ	ວິນສັນຕຸ ອະເສສະໂຕ ។
ສັນພຸທເຣ ປັນຈະປັນຢູ່ສັນຈະ	ຈະຕຸວິສະຕິສະຫຼັບສະເກ
ທະສະຫະຫະສະຫຼັບສານີ	ນະມານີ ສີຮະສາ ອະຫັ້ງ
ເຕັ້ນ ຂົ້ມໜູຈະ ສັງຂົ້ມູຈະ	ອາທະເຮັນະ ນະມານີທັງ
ນະນະກາຣານຸກາວັນ	ຫັນຕ້ວາ ສັ້ພເພ ອຸປ້ທະເວ
ອະເນກາ ອັນຕະຣາຍາປີ	ວິນສັນຕຸ ອະເສສະໂຕ ។
ສັນພຸທເຣ ນະວຸດຕະຮະສະເຕ	ອັກສະຈັດຕາເສີສະຫຼັບສະເກ
ວິສະຕິສະຫະສະຫຼັບສານີ	ນະມານີ ສີຮະສາ ອະຫັ້ງ
ເຕັ້ນ ຂົ້ມໜູຈະ ສັງຂົ້ມູຈະ	ອາທະເຮັນະ ນະມານີທັງ
ນະນະກາຣານຸກາວັນ	ຫັນຕ້ວາ ສັ້ພເພ ອຸປ້ທະເວ
ອະເນກາ ອັນຕະຣາຍາປີ	ວິນສັນຕຸ ອະເສສະໂຕ ។

ໄຍ ຈັກໆ ມີຫະລາປະກົງໂສ

ສາມັ້ງ ວະ ພຸທໂຮ ສຸຄະໂຕ ວິມຸຕໂຕ
ມາຮສະ ປາສາ ວິນໂມຈະຍັນໂຕ
ປາເປສີ ເໝັ້ນ ທະນະຕັ້ງ ວິເນຍັ້ງ ។

พุทธัจ วะรันตัง สิริสา นะนามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ^๑
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ ໂຫດ
สัพพันตรายา จะ วินาสะเมນຕุ ฯ

จัมโน ยะໂช ໂຍ วิยะ ตัสสะ สัตตุ
หัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง^๒
นิยานิโก รัมมะระรัสสะ ชาเร^๓
สาตาوهโน สันติกะโร สุจิณโน ฯ

จัมมัง วะรันตัง สิริสา นะนามิ
โนหัปปะทาลัง อุปะสันตະทาหং
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ ໂຫດ
สัพพันตรายา จะ วินาสะเมນຕุ ฯ

สัทจัมมະเสนา ศุคะ atanuโค ໂຍ^๔
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลສะเซตา^๕
สันโน สะยং สันตินิโยยะโน จะ^๖
ស์วากขาทะรัมมัง วิทิตัง กะໂຣติ ฯ

สังং วะรันตัง สิริสา นะนามิ
พุทธานุพุทธัจ สะມະสীলະทিগ্নিঙ^๗
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ ໂຫດ
สัพพันตรายา จะ วินาสะเมນຕุ ฯ

บทโน้มการอภูมิคติ

บทโน้มพร้อมพระรัตนตรัย เพื่อให้เกิดเดชานุภาพ ในการเจริญ
พระพุทธมนต์

พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	พระบรมราชโองการ
นะโน อะระหะโต สัมมา-	สัมพุทธะสະ มะเหสิโน
นะโน อุตตะมะรัมมสະ	สَاṅกขาตสเสวะ เตนิโซ
นะโน มะหาสังขสสาปि	วิสุทธะสีลະทิภูมิโน
นะโน โอมาร์ยารัทสະ	ระตะนัตตะย়সສະ สาธก়
นะโน โอมะกาตীতসະ	ত্তসະ বাতুতত্তয়সসপি
นะโนการปປภาวะนาน	বিচজন্তু অৰ্পণা
นะโนการานুภาวะนาน	সুত্তি হৃষি সংপদা
นะโนการসংশ তেখন	বিমিহি হোমি তেছেৱা ।

บทขัดรัมจักกปปวতตนสูตร

อะนุตตะรং อะภิসัมโพ়	সাম্পুচণিত্বা তৎຄাকটে
ป্ৰভুমঁ ৰং ৰং ৰং	র়ম়ম়ম়জক়গ় ৰ়মুততৰ়
সাম্মতেৱা ৰূপতেন্ত	লোকে ও়পৰ্বীততিয়ং
য়ত্তাগাখাতা ৰূপৈ ও়ন্তা	ৰূপীপৰ্বতি জ মৰ্মিমা
জৰুৰ্বারিয়েস়জেসু	বিসুৰ় ব্যানাহাস়সন়
হেসিং র়ম়মৰাখেন	সাম্মাসাম্পোকিততন়
নামেন বিস্তুত় সুত্ত	র়ম়ম়ম়জক়গ়পৰ্বততন়
ওয়্যাকৰৰণপাৰ্বুন	স়ংকীতন্তম়ণমাম সে ।

ບທອັນມຈັກກັບປວັດທນສູຕຣ

ເອວັນເມ ສຸດັ້ງ ຂ ເຄັກ ສະມະຍັງ ກະຄວາ, ພາຮານະສີຍັງ ວິທະຣະດີ, ອືສີປະທະເນ ມີກະທາເຍ ຂ ຕັ້ດະ ໂກ ກະຄວາ ປັງຈະວັດຄີເຍ ກິກຢູ ອາມັນເຕີ ຂ

ເໜັງເມ ກິກຂະເວ ອັນຕາ ປັພພະຈິເຕັນະ ນະ ເສວັດພພາ, ໂຍ ຈາຍັງ ກາມເສຸ ກາມະສຸຂ້ລິການໂຍໂໂໂ, ທຶນ ຄົມໂມ ໂປຖຸໜະນີໂໂ ອະນະຮີໂຍ ອະນັດຄະ-ສັງໜີໂຕ, ໂຍ ຈາຍັງ ວັດທະກິລະມະຄານໂຍໂໂ, ຖຸກໂກ ອະນະຮີໂຍ ອະນັດຄະ-ສັງໜີໂຕ ຂ

ເອເຕ ເຕ ກິກຂະເວ ອຸໂນ ອັນເຕ ອະນຸປະຄົມມະ, ມັ້ນມາ ປະງົງປະທາ ຕະດາຄະເຕັນະ ອະກີສັນພຸຖາ, ຈັກບຸກກະຮະນີ ຝາານະກະຮະນີ ອຸປະສະມາຍະ ອະກິບຸງຄູາຍະ ສັນໂພຮາຍະ ນິພພານາຍະ ສັງວັດທະດີ ຂ

ກະທະນາ ຈະ ສາ ກິກຂະເວ ມັ້ນມາ ປະງົງປະທາ ຕະດາຄະເຕັນະ ອະກີສັນພຸຖາ, ຈັກບຸກກະຮະນີ ຝາານະກະຮະນີ ອຸປະສະມາຍະ ອະກິບຸງຄູາຍະ ສັນໂພຮາຍະ ນິພພານາຍະ ສັງວັດທະດີ ຂ

ອະຍະມາວະ ອະຮີໂຍ ອັງກັງຄືໂໂ ມັກໂໂ ຂ ເສຍຍະຄືທັງ ຂ ສັນມາທິງຽງ ສັນມາສັງກັບໂປ ສັນມາວາຈາ ສັນມາກົມນັນໂຕ ສັນມາອາຈີໂວ, ສັນມາວາຍາໂມ ສັນມາສະຕີ ສັນມາສະມາຖີ ຂ

ອະຍັງ ໂກ ສາ ກິກຂະເວ ມັ້ນມາ ປະງົງປະທາ ຕະດາຄະເຕັນະ ອະກີສັນພຸຖາ, ຈັກບຸກກະຮະນີ ຝາານະກະຮະນີ ອຸປະສະມາຍະ ອະກິບຸງຄູາຍະ ສັນໂພຮາຍະ ນິພພານາຍະ ສັງວັດທະດີ ຂ

ອີທັງ ໂກ ປະນະ ກິກຂະເວ ຖຸກຂັ້ງ ອະຮີຍະສັຈັງ ຂ ທາດີປີ ຖຸກຂາ ຊະຮາປີ ຖຸກຂາ ມະຮະຜັນປີ ຖຸກຂັ້ງ, ໂສກະປະຮີທະວະທຸກຂະໂທນະນັສຸປາຢາສາປີ ຖຸກຂາ, ອັບປີເທີ ສັນປະໂໄໂໂ ຖຸກໂຂ ປີເຍທີ ວິປະໂໄໂໂ ຖຸກໂຂ ຍັ້ນປິຈັດ ນະ ລະກະດີ ຕັ້ນປີ ຖຸກຂັ້ງ, ສັງຫຼັດເຕັນະ ປັງຈຸປາທານັກຂັ້ນຫາ ຖຸກຂາ ຂ

ອີທັງ ໂພ ປະນະ ກິກຂະເວ ທຸກຂະສະນຸທະໂຍ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ພ ຍາຍັງ
ຕົນຫາ ໂປ່ນອພກວິກາ ນັນທີຣາຄະສະໜະຄະຕາ ຕັ້ງຮະ ຕັ້ງຮາກິນັນທຶນ ພ
ເສຍຍະຄືທັງ ພ ກາມະຕົນຫາ ກະວະຕົນຫາ ວິກະວະຕົນຫາ ພ ອີທັງ ໂພ ປະນະ
ກິກຂະເວ ທຸກຂະນີໂຣໂຕ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ພ ໂຍ ຕັ້ສສາເຍວະ ຕົນຫາຍະ ອະເສລະ-
ວິຣາຄະນີໂຣໂຕ ຈາໂຄ ປະກູນີສສັກໂຄ ມຸດຕີ ອະນາລະໂຍ ພ

ອີທັງ ໂພ ປະນະ ກິກຂະເວ ທຸກຂະນີໂຣຮຄາມິນີ ປະກູປະທາ ອະຮີຍ-
ສ້ຈັງ ພ

ອະຍະເນວະ ອະຮີໄຍ ອັກສັກຄົໂກ ມັກໂຄ ພ ເສຍຍະຄືທັງ ພ ສັນມາທິງຽງ
ສັນມາສັງກັບປີປີ ສັນມາວາຈາ ສັນມາກົມມັນໂຕ ສັນມາອາຈື້ວ, ສັນມາວາຍາໂນ
ສັນມາສະຕີ ສັນມາສະມາຖີ ພ

ອີທັງ ທຸກໆໜັງ ອະຮີຍະສ້ຈັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສ
ຮັ້ນແສ່, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ໝາໝັ້ນ ອຸທະປາທີ ປັ້ນຜູ້ ອຸທະປາທີ ວິຈີ່າ ອຸທະປາທີ
ອາລູໂກ ອຸທະປາທີ ພ

ຕັ້ງ ໂພ ປະນິທັງ ທຸກໆໜັງ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ປະຮັບຜູ້ແງ່ຍັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ,
ປຸພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສ ຮັ້ນແສ່, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ໝາໝັ້ນ ອຸທະປາທີ ປັ້ນຜູ້
ອຸທະປາທີ ວິຈີ່າ ອຸທະປາທີ ອາລູໂກ ອຸທະປາທີ ພ

ຕັ້ງ ໂພ ປະນິທັງ ທຸກໆໜັງ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ປະຮັບຜູ້ແງ່ຕັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ,
ປຸພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສ ຮັ້ນແສ່, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ໝາໝັ້ນ ອຸທະປາທີ ປັ້ນຜູ້
ອຸທະປາທີ ວິຈີ່າ ອຸທະປາທີ ອາລູໂກ ອຸທະປາທີ ພ

ອີທັງ ທຸກຂະສະນຸທະໂຍ ອະຮີຍະສ້ຈັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະ-
ນຸສສຸເຕັສ ຮັ້ນແສ່, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ໝາໝັ້ນ ອຸທະປາທີ ປັ້ນຜູ້ ອຸທະປາທີ ວິຈີ່າ
ອຸທະປາທີ ອາລູໂກ ອຸທະປາທີ ພ

ຕັ້ງ ໂພ ປະນິທັງ ທຸກຂະສະນຸທະໂຍ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ປະຫາຕັ້ພັນຕີ ເມ
ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສ ຮັ້ນແສ່, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ໝາໝັ້ນ ອຸທະປາທີ

ปัญญา อุทapee วิชชา อุทapee อาโลโก อุทapee ฯ

ตั้ง ໂຂ ປະນิທັກ ຖຸກຂະສະນຸມາຫະໂຍ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ປະທິບັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ອີທັກ ຖຸກຂະນິໂຣໂຣ ອະຮີຍະສ້ຈັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ตั้ง ໂຂ ປະນີທັກ ຖຸກຂະນິໂຣໂຣ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ສ້າງຈິກາຕັພພັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ตั้ง ໂຂ ປະນີທັກ ຖຸກຂະນິໂຣໂຣ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ສ້າງຈິກະຕັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ອີທັກ ຖຸກຂະນິໂຮຄາມນິ ປະກົງປະທາ ອະຮີຍະສ້ຈັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ตั้ง ໂຂ ປະນີທັກ ຖຸກຂະນິໂຮຄາມນິ ປະກົງປະທາ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ກາວເຕັພພັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ตั้ง ໂຂ ປະນີທັກ ຖຸກຂະນິໂຮຄາມນິ ປະກົງປະທາ ອະຮີຍະສ້ຈັງ ກາວີຕັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ, ປຸພເພ ອະນະນຸສຸເຫສຸ ອັ້ນເມສຸ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູານັງ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ຄາລູໂກ ອຸທະປາທີ ฯ

ຍາວະກົງຈະ ເມ ກິກຂະເວ ອົມສຸ ຈະຕູສຸ ອະຮີຍະສ້ຈັເສຸ, ເວັນຕີ-ປະວິວງົງ ທົວທະສາກາຮັງ ຍະຄາງຕັງ ພູານະທັສະນັງ ນະ ສຸວິສຸທັງ ອະໂທສີ ฯ

ເນວະ ຕາວາທັງ ກິກຂະເວ ສະເຫວະເກ ໂລເກ ສະມາຮະເກ ສະພັບໜີມະເກ
ສັສສະນະຄະພົບໜີມະຜົມຍາ ປະຫຍະ ສະເຫວະມະນຸສສາຍະ, ອະນຸຕະຕະຮັງ
ສັນມາສັນໂພອົງ ອະກິສັນພຸຫໂຕ ປັຈຈຸງຢູ່ສັງລົງ ។

ຍະໂຕ ຈະ ໂໄ ເມ ກິກຂະເວ ອິມສຸ ຈະຕູສຸ ອະຮີຍະສັຈເສຸ, ເລວັນຕີ-
ປະຮີວັງງົງ ທົວທະສາກວັງ ຍະຄາກູດັ່ງ ຢູ່ານະທັສະນັງ ສຸວິສຸທັງ ອະໂຫສີ ។

ອະຄາທັງ ກິກຂະເວ ສະເຫວະເກ ໂລເກ ສະມາຮະເກ ສະພັບໜີມະເກ
ສັສສະນະຄະພົບໜີມະຜົມຍາ ປະຫຍະ ສະເຫວະມະນຸສສາຍະ ອະນຸຕະຕະຮັງ
ສັນມາສັນໂພອົງ ອະກິສັນພຸຫໂຕ ປັຈຈຸງຢູ່ສັງລົງ ។

ຢູ່ານຸ່ງຈະ ປະນະ ເມ ທັສະນັງ ອຸທະປາທີ, ອະກຸປປາ ເມ ວິມຸດຕິ,
ອະຍະມັນຕິມາຫາຕີ, ນັດຖານີ ບຸນພກະໄວຕີ ។

ອຸທະນະໄວຈະ ກະຄວວາ ។ ອັດຕະມະນາ ປັງຈະວັດຄີຍາ ກິກງູ
ກະຄວວະໂຕ ກາສີດັ່ງ ອະກິນັນທຸງ ។ ອິມສົມົງຈະ ປະນະ ເວຍຍາກະຮະໝັ້ນມິນ
ກັນຢູ່ມາເນ, ອາຍັ່ນມະໂຕ ໂກນທັງຢູ່ສະ ວິຮະຊັງ ວິຕະມະລັງ ຮັ້ນມະຈັກບຸງ
ອຸທະປາທີ, ຍັງກິຄູຈີ ສະມຸທະຍະຮັ້ນມັງ ສັພພັນດັ່ງ ນິໂຮຮັ້ນມັນຕີ ។

ປະວັດຕິເຕີ ຈະ ກະຄວວະຕາ ຮັ້ນມະຈັກເກ, ກຸມມາ ເທວາ ສັທທະ-
ມະນຸສສາເວສຸງ, ເອຕັນກະຄວວະຕາ ພາຮານະສີຍັງ ອິສີປະຕະເນ ມີຄະຫາເຍ
ອະນຸຕະຕະຮັງ ຮັ້ນມະຈັກກັ້ງ ປະວັດຕິດັ່ງ, ອັປປະງົງວັດຕິຍັງ ສະມະເແນນະ ວາ
ພົບໜີມະເແນນະ ວາ ເທວາ ຊະ ວາ ມາເຮັນະ ວາ ພັບໜີມະ ວາ ເກນະຈີ ວາ
ໂລກສົມືນຕີ ។

ກຸມມານັ້ນ ເທວານັ້ນ ສັທທັງ ສຸດໆວາ, ຈາດຸນມະຫາຮາຈິກາ ເທວາ
ສັທທະມະນຸສສາເວສຸງ ។ ຈາດຸນມະຫາຮາຈິການັ້ນ ເທວານັ້ນ ສັທທັງ ສຸດໆວາ,
ຕາວະຕິງສາ ເທວາ ສັທທະມະນຸສສາເວສຸງ ។ ຕາວະຕິງສານັ້ນ ເທວານັ້ນ ສັທທັງ
ສຸດໆວາ, ຍານາ ເທວາ ສັທທະມະນຸສສາເວສຸງ ។ ຍານານັ້ນ ເທວານັ້ນ ສັທທັງ ສຸດໆວາ,
ຖຸສິຕາ ເທວາ ສັທທະມະນຸສສາເວສຸງ ។

ศุสิตานั้ง เทวนั้ง สัทหัง สุต្តวा, นิมมานะระตี เทวา สัททะ-
มะบุสสาเวสุ ฯ นิมมานะระตีนั้ง เทวนั้ง สัทหัง สุต្តวा, ประนิม-
มิตะวะสวัตตี เทวา สัททะมะบุสสาเวสุ ฯ ประนิมมิตะวะสวัตตีนั้ง
เทวนั้ง สัทหัง สุต្តวा

พรัทุมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะบุสสาเวสุ ฯ พรัทุมะปาริสัชชานั้ง
เทวนั้ง สัทหัง สุต្តวा

พรัทุมะปะໂຮທິຕາ เทวา สัททะมะบุสสาเวสุ ฯ พรัทุมะปະໂຮທິຕານั้ง
เทวนั้ง สัทหัง สุต្តวা

ມະຫາພຣົ້ມາ เทวา สัททะมะบุสสาเวสุ ฯ ມະຫາພຣົ້ມານັ້ນ
เทวนັ້ນ สัทหัง สุต្តວາ

ປະຣີຕາກາ เทวา สัททะมะบุสสาเวสุ ฯ ປະຣີຕາການັ້ນ ເທວນັ້ນ
ສัทหัง สุต្តວາ

ອັປະມານາກາ ເທວ ສັຖະມະບຸສສາເວສຸ ฯ ອັປະມານາການັ້ນ
ເທວນັ້ນ ສັຖහັ ສຸຕໍວາ

ອາກັສສະຮາ ເທວ ສັຖະມະບຸສສາເວສຸ ฯ ອາກັສສະຮານັ້ນ ເທວນັ້ນ
ສັຖහັ ສຸຕໍວາ

ປະຣີຕະສູກາ ເທວ ສັຖະມະບຸສສາເວສຸ ฯ ປະຣີຕະສຸການັ້ນ
ເທວນັ້ນ ສັຖහັ ສຸຕໍວາ

ອັປະມານະສູກາ ເທວ ສັຖະມະບຸສສາເວສຸ ฯ ອັປະມານະສຸການັ້ນ
ເທວນັ້ນ ສັຖහັ ສຸຕໍວາ

ສຸກະກິນະກາ ເທວ ສັຖະມະບຸສສາເວສຸ ฯ ສຸກະກິນະການັ້ນ
ເທວນັ້ນ ສັຖහັ ສຸຕໍວາ

ເວັບປະລາ ເທວ ສັຖະມະບຸສສາເວສຸ ฯ ເວັບປະລານັ້ນ ເທວນັ້ນ
ສັຖහັ ສຸຕໍວາ

อะวิหา เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ “ อะวิหานัง เทวนัง สัททัง สุต্তวา ”

อะตปปा เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ “ อะตปปานัง เทวนัง สัททัง สุต্তวา ”

สุทัสสา เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ “ สุทัสสา�ัง เทวนัง สัททัง สุต্তวา ”

สุทัสสี เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ “ สุทัสสี�ัง เทวนัง สัททัง สุต্তวา ”
อะกะนິງຮູຈກາ เทวา สัททະມະນຸສສາເວສຸງ ”

ເອຕັມກະຄະວະຕາ ພາຣານະລີຍັງ ອີລີປະຕະເນ ນິກະທາຍ ອະນຸຕະຮັງ
ຮັ້ມມະຈັກກັງ ປະວັດຕິຕັ້ງ

ອັປປະງົງວິຕິຍັງ ສະມະເນນະ ວ ພົບທົ່ມມະເນນະ ວ ເຫວະ ວ
ມາເຣນະ ວ ພົບທົ່ມມາ ວ ແກະຈີ ວ ໂລກສົມືນິຕີ ”

ອີຕີທະ ເຕະ ຂະເນນະ ເຕະ ມຸຖຸຕເຕະ, ຍາວະ ພົບທົ່ມໂລກາ
ສັກໄທ ວພຸກຸກຄັຈິ ວ ອະຍັງຈະ ທະສະສະຫັສ් ໂລກະຈາຕຸ, ສັງກັນປີ ສັນປະກັນປີ
ສັນປະເວີ ” ອັປປະມາໂນ ຈະ ໂອພາໄຣ ໂອກາໄສ ໂລເກ ປາຕຽະໂທສີ, ອະຕິກັນມະວະ
ເຫວັນັງ ເຫວັນຸກວາງ ”

ອະຄະໂໄ ກະຄະວາ ອຸທານັງ ອຸທາເນສີ, ອັງງູາສີ ວະຕະ ໂກ ໄກນທັງໂນ
ອັງງູາສີ ວະຕະ ໂກ ໄກນທັງໂນໂງຕີ ”

ອີຕີທັກ ອາຍັ້ສົມະໂຕ ໄກນທັງງູ້ສະ, ອັງງູາໄກນທັງໂນ ເຕົວວະ
ນາມັງ ອະໂນສີ ”

บทขั้นคงคลสูตร

ยัญจะ ท้วาทะสะ วัสสานิ	จินตะยิงสุ สะเทเวกา
จิรัสสัง จินตะยันตาปี	เนะ ชานิงสุ มังคะลัง
จักกะวาพะสะหัสเสสุ	ทะเสสุ เยนะ ตตตະกัง
กาลัง โกลาหะลัง ชาตัง	ยะวะ พร์ห์มนิเวสนา
ยัง โกละนาໂດ เทเสสิ	สัพพะปาปะวินาสะนัง
ยัง สเต็ว่า สุพะทุกเหหิ	มัจจันตาสังขิยา นະรา
ເອວະມາທີຄຸນເປດັ່ງ	ມັກລັນຕົມກະຍານະ ແ.

บทมงคลสูตร

ເອວັນເມ ສຸດັ່ງ ເອກັງ ສະນະຍັງ ກະຄວາ ສາວັດຄືຍັງ ວິຫະຮະດີ
ເຊທະວະເນ ອະນາຄະປິບັນຈຶກສະສະ ອາຮາເມ ທ ອະຄະ ໂຂ ຍັງຢະຕະຣາ
ເຫວະຕາ ອະກິກກັນຕາຍະ ຮັດຕິຍາ ອະກິກກັນຕະວັນນາ ເກວະລະກັບປັງ
ເຊທະວະນັງ ໂອກາເສ්ຕ්ວາ ເຍນະ ກະຄວາ ເຕຸປະສັກະນີ ອຸປະສັກະມິຕວາ
ກະຄວັນດັ່ງ ອະກິວາເທົ່ວາ ເອກະມັນດັ່ງ ອັງຫຼາສີ ທ ເອກະມັນດັ່ງ ຫຼືຕາ ໂຂ ສາ
ເຫວະຕາ ກະຄວັນດັ່ງ ຄາຕາຍະ ອັ້ນພະກາສີ

ພະຫຼ ເຫວາ ມະນຸສາ ຈະ	ມັກລານີ ອະຈິນຕະບູນ
ອາກັງຂະມານາ ໂສດຖານັ້ນ	ພົງຫິ ມັກລະນຸຕະມັງ ທ
ອະເສວະນາ ຈະ ພາລານັ້ນ	ປິບັນຕານູ່ຈະ ເສວະນາ
ປູ້າ ຈະ ປູ້ະນິຍານັ້ນ	ເອດັ່ນມັກລະນຸຕະມັງ ທ
ປະງົງປະເທສະວາໄສ ຈະ	ປຸປເພ ຈະ ກະຕະປຸງຢະຕາ
ອັດຕະສັນນາປະຜິບ ຈະ	ເອດັ່ນມັກລະນຸຕະມັງ ທ

ພາຫຸສ້ຈັ່ງຈະ ສີປໍ່ມູນຈະ
ສຸກາສີຕາ ຈະ ຍາ ວາຈາ
ມາຕາປີຫຼອປັບປຸງສູນນັ້ງ
ອະນາກຸລາ ຈະ ກົມມັນຕາ
ທານໝູນຈະ ອັ້ນມະຈະວິຍາ ຈະ
ອະນະວັ້ນຫານີ ກົມມານີ
ອາຮະຕີ ວິຣະຕີ ປາປາ
ອັປະປາໂທ ຈະ ອັ້ນເມສຸ
ຄາຣະໂວ ຈະ ນິວາໂຕ ຈະ
ກາເລະນະ ອັ້ນມັສສະວະນັ້ງ
ຂັ້ນຕີ ຈະ ໂສວະຈັສສະຕາ
ກາເລະນະ ອັ້ນມະສາກັຈ້າ
ທະໂປ ຈະ ພົບໜະຈະວິຍູຈະ
ນີພານະສັຈີກີຣີຍາ ຈະ
ຜູ້ງຽ້ສສະ ໂຄກະອັ້ນແທ
ອະໂສກັງ ວິຣະຊັງ ເໝມັງ
ເອຕາທີສານີ ກົດວານະ
ສັພັດຖະ ໂສຕິດິນ ຄັດັນຕີ

ວິນະໂຍ ຈະ ສຸສຶກປົງໂຕ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ປຸຕະທາຮັສສະ ສັງຄະໂທ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ງູາທະການໝູນຈະ ສັງຄະໂທ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ມັ້ນະປານາ ຈະ ສັ້ນຢູ່ໄມ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ສັນຕຸງວິທີ ຈະ ກະຕັງຢູ່ລູຕາ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ສະມະນານໝູນຈະ ທັສສະນັ້ງ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ອະຣີຍະສັຈຈານະ ທັສສະນັ້ງ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ຈິຕັດັງ ຍັສສະ ນະ ກົມປະຕິ
ເອຕັມມັກຄະລະມຸຕະມັງ ລາ
ສັພັດຖະມະປະຣາຊີຕາ
ຕັນເຕັສັງ ມັກຄະລະມຸຕະມັນຕີ ລາ

ບຫຊດັບຕັນສູຕຣ

ປະນິຫານະໂຕ ປັບປຸງ ທະຄາຄະຕັສສະ ທະສະ ປາຮະມີໂຍ ທະສະ
ອຸປະປະຮະມີໂຍ ທະສະ ປະຮະມັດະປາຮະມີໂຍດີ ປັນຈະ ມະຫາປະຈິຈາເຄ
ດີສໂສ ຈະຮີຢາ ປັນຈີມພະກະເວ ຄັພກວັກກັນຕິງ ທາດິງ ອະກິນິກະຂະນັງ
ປະຫານະຈະຮີຢັງ ໂພື້ປັລັງເກ ນາຮະວິຈະຢັງ ສັພພັນຸຜູະຄູາຜັປປະງິເວຮັງ
ນະວະ ໂຄງດທະຮະຮັມເມດີ ສັພເປີເມ ພຸທະຄູເນ ອາວັນຈີຕໍ່ວາ ເວສາລີຍາ ຕີສຸ
ປາກາຮັນທະເຮສຸ ຕີຍານະຮັດຕິງ ປະຮິດຕັງ ກະໂຮນໂຕ ອາຍັ້ນມາ ອານັນທັດເດຣ
ວິຍະ ກາຮູ້ຜູະຈິຕັງ ອຸປະງິໂຮບປ່ຽນ.

ໂກງິສະທະສະຫັສເສຖ

ຈັກກະວາເສຸ ເຫວະຕາ

ຍັສສາລັນປະງິຄຄົນທັນດີ

ຍັນຈະ ເວສາລີຍັນປຸເຮ

ໂຮຄານະນຸສສະຖຸພກິກຂະ-

ສັນງູດັນດີວິຮົມກະຍັງ

ຂີປປະມັນທະຮະຮາເປີ

ປະຮິດຕັນຕັ້ນກະນາມະ ເຫ ໆ

ບຫວັດຕັນສູຕຣ

ຍານີຮະ ຖູຕານີ ສະມາຄະຕານີ
ກຸມມານີ ວາ ຍານີວະ ອັນຕະລິກເບ
ສັພເພ ວະ ຖູຕາ ສຸມະນາ ກະວັນຕຸ
ອະໂຄປີ ສັກກັຈຈະ ສຸນັນຕຸ ກາສີຕັງ
ຕັ້ນມາ ຫີ ບູຕາ ນີສາຍຄະ ສັພເພ
ເມຕັງ ກະໂຮນ ມານຸສີຍາ ປະຫຍະ
ທິວາ ຈະ ຮັດໂຕ ຈະ ອະຮັນດີ ເຍ ພະລິງ
ຕັ້ນມາ ຫີ ເນ ຮັກຂະຄະ ອັປປະມັດຕາ ໆ

ยังกิญจิ วิตตัง อิมะ วา หุ้ง วา
สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตติ ตะถาคคเตนะ
อิทัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณีตัง
ເວເຕະນະ ສ້າງເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຖ້າ
ຂະຍັງ ວິຣາຄັງ ອະມະຕັງ ປະณືຕັງ
ຍະຫັ້ນະຄາ ສັກຍະມຸນີ ສະມາຫຼໂຕ
ນະ ເຕະນະ ອັນເມນະ ສະມັຕົດ ກິບູຈີ
ອິທັມປີ ອັນເມ ຮະຕະນັງ ປະณືຕັງ
ເວເຕະນະ ສ້າງເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຖ້າ
ຢັ້ນພູທະເສງໂໂຮງ ປະວິວັນນະຍີ ສຸຈິງ
ສະມາອິມານັນຕະຮົກກົງຜະມາຫຼຸ
ສະມາອິນາ ເຕະນະ ສະໂມ ນະ ວິຊະະຕີ
ອິທັມປີ ອັນເມ ຮະຕະນັງ ປະณືຕັງ
ເວເຕະນະ ສ້າງເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຖ້າ
ເຍ ປຸກຄະລາ ອັກສູງ ສະຕັງ ປະສັກສູງ
ຈັດຕາຣີ ເອຕານີ ຍຸການີ ໂທນຕີ
ເຕ ທັກຊີແນຍຍາ ສຸກະຕັ້ສສະ ສາວະກາ
ເວເຕສຸ ທິນນານີ ມະຫັປະລານີ
ອິທັມປີ ສັ້ນເຍ ຮະຕະນັງ ປະณືຕັງ
ເວເຕະນະ ສ້າງເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຖ້າ
ເຍ ສຸປປະຍຸຕາ ມະນະສາ ທັພເຫນະ
ນິກການມີໂນ ໂຄຕະມະສາສະນັມທີ
ເຕ ປັຕິປັຕິ ອະມະຕັງ ວິກຍະ

តាងមុខ និពុចិន រឿងមានា
ឯធម្មិ សង្គម រាល់នង ប័ណ្ណិតង
ខេត្តនេះ សំណែនះ សុវត្ថិ ទូទុ ។
យិជិនខេត្តិតិ ប័គ្យុវិង តិតិ
ខេតុធបុរិ វាទេរិ ឧសំបៀកុិយិ
ទេរុប៉ាម៉ុង ស៊ិបុរិស៉ាង វាទេអិ
យិ ឧសិរិយៈសំដារិ ឧសេវាខេ ប័សសេតិ
ឯធម្មិ សង្គម រាល់នង ប័ណ្ណិតង
ខេត្តនេះ សំណែនះ សុវត្ថិ ទូទុ ។
យិ ឧសិរិយៈសំដារិ វិភារេយ៉ាងិ
គំរីរោប៉ុណ្ណោះ សុទេសិតានិ
កិរុយារិ ពេ ទុនិ រាស៊ិប៉ាម៉ិតា
នុង ពេ រាយុង អេរុប្បុមមាតិយ៉ាងិ
ឯធម្មិ សង្គម រាល់នង ប័ណ្ណិតង
ខេត្តនេះ សំណែនះ សុវត្ថិ ទូទុ ។
សេហាហេសសេ ពេសសេនេសំបៀបាយិ
ពិយេសុ ធម្មមា ធមិតា រាយុនិ
សេកាយិធមិរុយិ វិកិតិិតិរុយិ
តិតិផុលិតិ រារិ យិហ៊ិតិ កិរុយិ
ខេតុធបាយិ ឱ វិប័បុមុតិតិ
ឯ ឈាវិនុញានិ ឧសិរិយេ ការុង
ឯធម្មិ សង្គម រាល់នង ប័ណ្ណិតង
ខេត្តនេះ សំណែនះ សុវត្ថិ ទូទុ ។

ກິມູຈາປີ ໂສ ກົມັງ ກະໂຣຕີ ປາປະກັງ
ກາຍෙນະ ວາຈາຍຸທະ ເຈຕະສາ ວາ
ອະກັພໂພ ໂສ ຕັສສະ ປະກົງຈະທາຍະ
ອະກັພພະຕາ ທິກູ້ປະທັສະ ວຸຕາ
ອີທັມປີ ສັງເຊ ຮະຕະນັງ ປະນືຕັງ
ເອເຕະນະ ສັຈເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຸ່າ
ວະນັປະຄຸມເພ ຍະຄາ ຜຸສສີຕັກເຄ
ຄົມທານະມາເສ ປະຫຼະນັສົມີ ຄົມເທ
ຕະຖຸປະມັງ ອັນມະວະຮັງ ອະເທສະຍີ
ນິພພານະຄາມີງ ປະຮະມັງ ທິຕາຍະ
ອີທັມປີ ພຸທເຣ ຮະຕະນັງ ປະນືຕັງ
ເອເຕະນະ ສັຈເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຸ່າ
ວະໂຮ ວະຮັງຢູ່ ວະຮະໂທ ວະຮະໂຮ
ອະນຸຕະໂຮ ອັນມະວະຮັງ ອະເທສະຍີ
ອີທັມປີ ພຸທເຣ ຮະຕະນັງ ປະນືຕັງ
ເອເຕະນະ ສັຈເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຸ່າ
ຂຶ້ນັງ ປຸ່ຽນັງ ນະວັງ ນັດທີ ສັນກະວັງ
ວິຮັດຕະຈິຕາຍະຕິເກ ກະວັສົມີ
ເຕ ຂຶ້ນະພິ່າ ອະວິຽຸພທິຈັນທາ
ນິພພັນຕີ ອີຣາ ຍະຄາຍັມປະທຶປີ
ອີທັມປີ ສັງເຊ ຮະຕະນັງ ປະນືຕັງ
ເອເຕະນະ ສັຈເຈນະ ສຸວັດທີ ໂທຸ່າ
ຍານີຮະ ຖູຕານີ ສະມາຄະຕານີ
ກຸມານີ ວາ ຍານິວະ ວັນທະລິກເຂ

ຕະຄາຄະຕັ້ງ ເທວະມະນຸສະບູປີຕັ້ງ
ພຸຖົງ ນະມັສສາມະ ສຸວັດທີ ໂທດ໌ ບ
ຍານີຮະ ຖູຕານີ ສະມາຄະຕານີ
ກຸມມານີ ວາ ຍານິວະ ອັນຕະລິກເຫ
ຕະຄາຄະຕັ້ງ ເທວະມະນຸສະບູປີຕັ້ງ
ຮັມມັງ ນະມັສສາມະ ສຸວັດທີ ໂທດ໌ ບ
ຍານີຮະ ຖູຕານີ ສະມາຄະຕານີ
ກຸມມານີ ວາ ຍານິວະ ອັນຕະລິກເຫ
ຕະຄາຄະຕັ້ງ ເທວະມະນຸສະບູປີຕັ້ງ
ສັງໝັ້ງ ນະມັສສາມະ ສຸວັດທີ ໂທດ໌ ບ

บทชั้ดกรณีymetatr

ຢັ້ງສານຸ່ງກວາງໂຕ ຍັກຂາ	ເນວະ ທັບເສດຖາ ກິງສະນັງ
ຢືນທີ ເຈວັນຍຸ່ງຊັ້ນໂຕ	ຮັດຕິນທີວະມະຕັນທີໂຕ
ສຸ້ພັງ ສຸປະຕິ ສຸຕູໂຕ ຈະ	ປາປັງ ກີ່ງຈີ ນະ ປຳສະຕິ
ເອວະນາທິຄຸນູ່ເປັດຕັ້ງ	ປະລິຕັນຕົມກະນາມະ ໜ້າ

บทกรณีเมตตาสูตร

กระถบียะมัตตะกุสะเลนะ
สักโก อุญ จะ สุหุ จะ
สันตุสสะโก จะ สุกะโร จะ
สันตินทร์โย จะ นิปะโก จะ
นะ จะ บุทั้ง สะมาจะเร กิญจิ
สุขโน วา เขมโน โนหนต
เย เกจิ ปามะภูตตติ
ที่ษา วา เย มะหันดา วา
ทิภูฐานา วา เย จะ อะทิภูฐานา
ภูต้า วา สัมภะເວສ් วา
นะ ປະໂຮ ປະຮັງ ນິກຸພເພະນະ
ໜໍາຍາໂຮສ່ານາ ປະໝີ້ມະສ້ງຢາ
ມາຕາ ຍະຄາ ນິຍັງ ປຸດຕັ້ງ
ເລວັນປີ ສັ້ພພະງູເຕສຸ
ມະຕັງຈະ ສັ້ພພະໂລກໍສົມົງ
ອຸທັງ ອະໂຮ ຈະ ຕີຣັງຈະ
ຕິກູຫຼັງຈະຮັງ ນິສິນໂນ วา
ເວດັ່ງ ສະດິງ ອະຈິກູເຫຼືຍຍະ
ທິກູຫຼັງຈະ ອະນຸປະຄົມມະ
ກາມສຸ ວິເນຍຍະ ເຄຮັ້ງ

ຢັນຕັ້ງ ສັນຕັ້ງ ປະທັງ ອະກິສະເມຈະ
ສຸວະໂຈ ຈັສສະ ມຸຖຸ ອະນະຕິມານີ
ອັປປະກິໂຈ ຈະ ສັລລະຫຸກະວຸຕີ
ອັປປະຕົພໂກ ກຸເລສຸ ອະນະນຸຂີໂໂທ
ເຢນະ ວິຄູນ ປະເຮ ອຸປະວະເຫຍຸງ
ສັ້ພພະ ສັດຕາ ກະວັນຕຸ ສຸຂີຕັດຕາ
ຕະສາ วา ດາວວາ วา ອະນະວະເສສາ
ມັຊີມາ ຮັສສະກາ ອະນຸກະງູລາ
ເຍ ຈະ ທູເຮ ວະສັນຕິ ອະວິທູເຮ
ສັ້ພພະ ສັດຕາ ກະວັນຕຸ ສຸຂີຕັດຕາ
ນາຕິມັງຢູ່ແມະ ກັດຄະຈີ ນັ້ງ ກິບູຈີ
ນາງູຢູ່ມັງຢູ່ສະ ຖຸກະມິຈາແຍຍຍະ
ອາຍຸສາ ເອກະປຸຕະມະນຸຮັກເຂ
ມານະສັ້ມກວະເຍ ອະປະຮົມາລັ້ງ
ມານະສັ້ມກວະເຍ ອະປະຮົມາລັ້ງ
ອະສັ້ມພາຮັງ ອະເວຮັງ ອະສະບັດຕັ້ງ
ສະຍາໄນ วา ຍາວະຕ້ສສະ ວິຄະຕະມິໂໂທ
ພົວໜ່າມະເມດັ່ງ ວິຫາຮັງ ອິຈະມາຫຸ
ສືລະວາ ທັສສະເນະ ສັນປັນໂນ
ນະ ທີ ທາດຸ ຕັພກະເສຍຍັງ ປຸນະເຮັດຕີ ฯ

บทขัดขันธสูตร

สัพพาสีวะชาตินัง	ทิพพะมันดาคหัง วิยะ
ยันนาเสติ วิสัง ໂໄສং	ເສສັງຈາປີ ປະຣິສສະຍັງ
ອານັກເຂດຕົມທີ ສັພັດະ	ສັພະຫາ ສັພະປານິນ້ງ
ສັພະໄສປີ ນິວາເຮົດ	ປະຣິຕັນຕົມກະນາມະ ແທ່າ

บทขันธสูตร

ວຽרຸປັກເຫີ ແມ ເມຕັ້ງ	ເມຕັ້ງ ເອຮາປະເຖີ ແມ
ຈັ້ພົຢາປຸຕເທີ ແມ ເມຕັ້ງ	ເມຕັ້ງ ກັນຫາໂຄຕະນະເກີ ຈະ
ອະປາທະເກີ ແມ ເມຕັ້ງ	ເມຕັ້ງ ທີປາທະເກີ ແມ
ຈະຕຸປະປະເທີ ແມ ເມຕັ້ງ	ເມຕັ້ງ ພະຫຼຸປະປະເທີ ແມ
ມາ ມັງ ອະປາທະໂກ ທິງສີ	ມາ ມັງ ທິງສີ ທີປາທະໂກ
ມາ ມັງ ຈະຕຸປະໂທ ທິງສີ	ມາ ມັງ ທິງສີ ພະຫຼຸປະໂທ
ສັພເພ ສັຕຕາ ສັພເພ ປານາ	ສັພເພ ຝູຕາ ຈະ ເກວະລາ
ສັພເພ ກັໍງຮານີ ປັບສັນຫຼຸ	ມາ ກິງຈີ ປາປະມາຄະນາ
ອັປປະມາໂນ ພຸຖໂຮ, ອັປປະມາໂນ ຮັນໂນ, ອັປປະມາໂນ ສັ້ນໂພ,	
ປະມານະວັນຕານີ ສີຮັງສະປານີ, ອະທີ ວິຈຊີກາ ສະຕະປະທີ ອຸນພານາກີ	
ສະຮະຫຼຸ ມູສີກາ, ກະຕາ ແມ ຮັກຂາ ກະຕາ ແມ ປະຣິຕາ, ປະກິດກະມັນຫຼຸ ຝູຕານີ,	
ໄສທັງ ນະໂນ ກະຄະວະໂຕ, ນະໂນ ສັຕຕັນນັງ ສັນມາສັນພຸຖຮານັ້ນໆ ບ.	

บทขัดโมรสูตร

ปูเรนตัมโพธิสัมภารে	นิพพัตตัง มีระโยนิยং
เยนะ สังวิทารักขัง	มหาสัตตัง วะเนจะรา
จิรัสสัง วายะมันตาปี	เนะ สักขิงสุ คัณหิตุง
พร์ทัมมันตันติ อักขاتัง	ประวิตตันตัมภานามะ เ�ฯ

บทโมรสูตร

อุเทตະย়ুজ্ঞাকুমা একগুরু
হৰিসশব্দণৈ পঙ্কজীপং পং গো
তং তং নমস্তামি হৰিসশব্দণং পঙ্কজীপং গো
তৎয়চ্ছ কৃতা বিহুরেনু তিবসং
য়ে প্ৰার্থমণা বেঢ়কু সঁপঁপঁমে
তে মে নমো তে জৰু মঁ পালঁয়ন্তু
নমত্তু পুৰুষাঙ্গ নমত্তু পোৰিয়া
নমো বিমুত্তানং নমো বিমুত্তিয়া
ওমঁ ঽো পৰিতং গৰ্ত্ত্বা মোৰো জৰুতি এশনা ॥
ওপেত্যুজ্ঞাকুমা একগুরু
হৰিসশব্দণৈ পঙ্কজীপং পং গো
তং তং নমস্তামি হৰিসশব্দণং পঙ্কজীপং গো
তৎয়চ্ছ কৃতা বিহুরেনু রত্তিং
য়ে প্ৰার্থমণা বেঢ়কু সঁপঁপঁমে
তে মে নমো তে জৰু মঁ পালঁয়ন্তু

ນະມັດຖຸ ພຸທຮານັ້ນ ນະມັດຖຸ ໂພອີຍາ
ນະໂມ ວິນຸຕຕານັ້ນ ນະໂມ ວິນຸຕຕິຍາ
ອິມັງ ໂສ ປະຣິຕັ້ງ ກໍຕ້ວາ ໂມໂຣ ວາສະນະກັບປະຢີຕີ ។

ບທຂັດຮັບຄຄສູຕຣ

ຍັສສານຸສສະຮະເນາປີ	ອັນຕະລິກເຂົປີ ປານີໂນ
ປະຕິງູ້ຮະນະອົບຈັນຕີ	ກູມີຍັງ ວິຍະ ສັພພະຫາ
ສັພູປັກທະວະໜາລັ້ນຫາ	ຍັກຂະໂຈຣາທີສັນກະວາ
ຄະນະນາ ນະ ຈະ ມຸຕຕານັ້ນ	ປະຣິຕັ້ນຕົ້ນກະນາມະ ເທ ។

ບທຮັບຄຄສູຕຣ

ເວັນເນ ສຸດັ້ງ ។ ເອກັ້ງ ສະມະຍັງ ກະຄະວາ ສາວັດຄີຍັງ ວິທະຮະດີ
ເຫດວະເນ ອະນາຄະປິມທຶກສະ ອາຮາມເນ ។ ຕັ້ງຮະ ໂບ ກະຄະວາ ກີກູ້
ອາມັນເຕີສີ ກີກຂະໄວຕີ ។ ກະທັນເຕີ ເຕ ກີກູ້ ກະຄະວະໂໄດ ປັຈັສໄສສູງ
ກະຄະວາ ເອທະທະໄວຈະ

ກົງຕະປຸພັພັງ ກີກຂະເວ ເຫວາສູຮະສັງຄາໂມ ສະມຸປໍ່ຍຸ້້ໂທ ອະໂໂສີ ។
ອະຄະໂບ ກີກຂະເວ ສັກໂກ ເຫວານະມິນໂທ ເທເວ ຕາວະດິງເສ ອາມັນເຕີສີ ສະເຈ
ມາຮີສາ ເຫວານັ້ນ ສັງຄາມກະຕານັ້ນ ອຸປປ້ເຫຍຍະ ກະຍັງ ວາ ຄັ້ມກິດຕັ້ງ ວາ
ໂລມະທັງໂສ ວາ ມະເມວະ ຕັ້ນມີງ ສະນະເຍ ຮະຫັກຄັ້ງ ອຸລໂລເກຍຍາດະ ມະມັງ ທີ
ໄວ ຮະຫັກຄັ້ງ ອຸລໂລກະຍະຕັ້ງ ຍັນກະວິສສະຕີ ກະຍັງ ວາ ຄັ້ມກິດຕັ້ງ ວາ
ໂລມະທັງໂສ ວາ ໂສ ປະທິຍິສສະຕີ ໂນ ເຈ ແມ ຮະຫັກຄັ້ງ ອຸລໂລເກຍຍາດະ

อะถะ ปะชาປະติສະ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລເກຍຢາດະ
ປະชาປະติສະ ທີ ໂວ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລກະຍະຕັງ ຍັນກະວິສະຫະ
ກະຍັງ ວາ ຄົ້ມກີຕົດຕັງ ວາ ໂລມະທັງໄສ ວາ ໄສ ປະທິຍິສະຫະ ໂນ ເຈ
ປະชาປະติສະ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລເກຍຢາດະ

อะถะ ວະຽນສະ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລເກຍຢາດະ
ວະຽນສະ ທີ ໂວ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລກະຍະຕັງ ຍັນກະວິສະຫະ
ກະຍັງ ວາ ຄົ້ມກີຕົດຕັງ ວາ ໂລມະທັງໄສ ວາ ໄສ ປະທິຍິສະຫະ ໂນ ເຈ ວະຽນສະ
ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລເກຍຢາດະ

อะถะ ອືສານັ້ສະ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລເກຍຢາດະ
ອືສານັ້ສະ ທີ ໂວ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລກະຍະຕັງ ຍັນກະວິສະຫະ
ກະຍັງ ວາ ຄົ້ມກີຕົດຕັງ ວາ ໂລມະທັງໄສ ວາ ໄສ ປະທິຍິສະຫະຕິ ບ

ຕັ້ງ ໂພ ປະນະ ກິກຂະເວ ສັກກັສະ ວາ ເຖວະນະມີນທັສະ ຮະຊັກຄັງ
ອຸລໂລກະຍະຕັງ ປະชาປະຕິສະ ວາ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລກະຍະຕັງ
ວະຽນສະ ວາ ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລກະຍະຕັງ ອືສານັ້ສະ ວາ
ເທວරາຊ້ສະ ຮະຊັກຄັງ ອຸລໂລກະຍະຕັງ ຍັນກະວິສະຫະ ກະຍັງ ວາ ຄົ້ມກີຕົດຕັງ
ວາ ໂລມະທັງໄສ ວາ ໄສ ປະທິຍິເຄາປີ ໂນປີ ປະທິຍິແຄະ ຕັ້ງ ກິສະ ເຫຼຸ
ສັກໂກ ທີ ກິກຂະເວ ເຖວະນະມີນໂທ ອະວົງຮາໂຄ ອະວົງທະໂໄສ ອະວົງທະໂນໂທ
ກົງຄົ້ມກີ ອຸດ່າສີ ປະລາຍືດີ ບ

ອະຫຼຸຈະ ໂພ ກິກຂະເວ ເຂວັງ ວະທານີ ສະເຈ ຕຸນທາກັງ ກິກຂະເວ
ອະຮັງຄູນຄະດານັ້ນ ວາ ຮຸກຂະນູລະຄະດານັ້ນ ວາ ສຸງຄາරະຄະດານັ້ນ ວາ
ອຸປະໜເຍຍະ ກະຍັງ ວາ ຄົ້ມກີຕົດຕັງ ວາ ໂລມະທັງໄສ ວາ ມະເມວະ ຕໍສົມົງ
ສະມະເຍ ອະນຸສະເຮຍຢາດະ

ອົດປີ ໄສ ກະຄວາ ອະຮະທັງ ສັມມາສັມພຸຖໂຣ ວິຊາຈະຮະນະສັມປັນໂນ
ສຸຄະໂຕ ໂລກະວິຖູ ອະນຸທະໂຣ ບຸຮິສະທັມມະສາຮະດີ ສັດຕາ ເທວນະນຸສານັ້ນ

ພູຖໂຣ ກະຄະວາຕິມະນັງ ທີ ໂວ ກິກຂະເວ ອະນຸສະສະຮັດ ຍັ້ນກະວິສສະຕີ ກະຍັງ
ວາ ຜົມກິຕົດຕັ້ງ ວາ ໂລມະໜ້າໂສ ວາ ໂສ ປະທິຍີສສະຕີ ໂນ ເຈ ມັງ ອະນຸສະ-
ເຮຍາຄະ ອະຄະ ຮັ້ມມັງ ອະນຸສະເຮຍາຄະ

ສໍາວັກຫາໂຕ ກະຄະວາຕາ ຮັ້ມໂມ ສັນທິງຽງໂກ ອະກາລີໂກ ເອທິປໍສສີໂກ
ໄວປະນະຍີໂກ ປັຈຈັດຕັ້ງ ເທີຕັພໂພ ວິໝູໝູທີ່ ຮັ້ມມັງ ທີ ໂວ ກິກຂະເວ
ອະນຸສະສະຮັດ ຍັ້ນກະວິສສະຕີ ກະຍັງ ວາ ຜົມກິຕົດຕັ້ງ ວາ ໂລມະໜ້າໂສ ວາ ໂສ
ປະທິຍີສສະຕີ ໂນ ເຈ ຮັ້ມມັງ ອະນຸສະເຮຍາຄະ ອະຄະ ສັ້ງໜັງ ອະນຸສະ-
ເຮຍາຄະ

ສຸປະກິປັນໂນ ກະຄະວາໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂສ ອຸ່ນປະກິປັນໂນ ກະຄະວາໂຕ
ສາວະກະສັ້ນໂສ ພາຍະປະກິປັນໂນ ກະຄະວາໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂສ ສາມືຈີປະກິ-
ປັນໂນ ກະຄະວາໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂສ ຍະທີທັງ ຈັດຕາຣີ ປຸ່ມະຍຸຄານີ ອັງກຽບ
ປຸ່ມະຍຸຄະລາ ເອສະ ກະຄະວາໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂສ ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ
ທັກຂີແນຍໂຍ ອັງໝະລຶກຮະໝີໂຍ ອະນຸຕະຮັງ ປຸ່ມະຍຸເຂົດຕັ້ງ ໂລກສສາດີ

ສັ້ງໜັງ ທີ ໂວ ກິກຂະເວ ອະນຸສະສະຮັດ ຍັ້ນກະວິສສະຕີ ກະຍັງ ວາ
ຜົມກິຕົດຕັ້ງ ວາ ໂລມະໜ້າໂສ ວາ ໂສ ປະທິຍີສສະຕີ ຕັ້ງ ກິສສະ ເຫຼຸ ຕະຄາຄະໂຕ
ທີ ກິກຂະເວ ອະຮະໜ້າ ສັນນາລັ້ມພູຖໂຣ ວິທະຣາໂຄ ວິທະໂທໂສ ວິທະໂນໂທ ອະກິຽ
ອັຈັນກີ ອະນຸຕະຮັງ ອະປະລາຍີຕີ ១ ອີທະນະໄວຈະ ກະຄະວາ ອີທັງ ວັດວານະ
ສຸກໂຕ ອະກາປະຮັງ ເອທະທະໄວຈະ ສັດຕາ

ອະຮັງໝູເມູນ ຮູກຂະມູເລີ ວາ	ສຸ່ມະຍຸຄາຣ ວະ ກິກຂະໄວ
ອະນຸສະເຮຍາຄະ ສັ້ມພູທັງ	ກະຍັງ ຕຸມຫາກະ ໂນ ສີຍາ
ໂນ ເຈ ພູທັງ ສະເຮຍາຄະ	ໂລກະເໜັງໝູ້ ນະຮາສະກັງ
ອະຄະ ຮັ້ມມັງ ສະເຮຍາຄະ	ນິຍານິກັງ ສຸເທລີຕັ້ງ
ໂນ ເຈ ຮັ້ມມັງ ສະເຮຍາຄະ	ນິຍານິກັງ ສຸເທລີຕັ້ງ
ອະຄະ ສັ້ງໜັງ ສະເຮຍາຄະ	ປຸ່ມະຍຸເຂົດຕັ້ງ ອະນຸຕະຮັງ

ເຂົ້ວມພຸທຮັງ ສະຮັນຕານັ້ນ
ກະຍັງ ວາ ຄົ້ມກິຕົດຕັ້ງ ວາ

ຮັ້ນມັງ ສັງໝັງຈະ ກິກຂະໂວ
ໄລມະທັງໂສ ນະ ເຫສະຫຼິດ ພ

ບຫຫັດອາງຸານາວິຍສູຕຣ

ອັປປະສັນເນທີ ນາຄົ້ມສະ
ອະນະນຸສເສທິ ຈັ້ນເທິ
ປະຮີສານ້ຳຈະຕັ້ງສັນນະ-
ຢັ້ນເທັເສີ ມາວິໂງ

ສາສະເນ ສາຫຼັ້ນນະເຕ
ສະຫາ ກິພິສກາຣິກີ
ນະທິງສາຍະ ຈະ ຄຸຕິຍາ
ປະຮີຕັ້ນຕັ້ນກະນາມະ ເທ ພ

ບຫອາງຸານາວິຍສູຕຣ

ວິປະສີສະ ນະມັດຖ
ສີຂະສະປີ ນະມັດຖ
ເວສະກຸສະ ນະມັດຖ
ນະມັດຖ ກະກຸສັນອັສະ
ໂກນາຄະນະນັສະ ນະມັດຖ
ກັສະປັສະ ນະມັດຖ
ອັກືຮະສັສະ ນະມັດຖ
ໄຍ ອິມັງ ຮັ້ນມະມະເທເສີ
ເຍ ຈາປີ ນິພຸດາ ໂລເກ
ເຕ ທະນາ ອະປີສຸນາ
ທິຕັ້ງ ເທວມະນຸສານັ້ນ

ຈັກໜັນຕັ້ງສະ ສີຮົມະໂຕ
ສັ້ພະກຸຕານຸກົມປິໂນ
ນໍ້າທະກັບສະ ຕະປັສີໂນ
ນາຮະເສນັບປະມັທີໂນ
ພົມມະຄັສະ ຖຸສິມະໂຕ
ວິປປະນຸຕັ້ງສະ ສັ້ພະອີ
ສັກຍະບຸຕັ້ງສະ ສີຮົມະໂຕ
ສັ້ພະຖຸກຂາປະນູທະນັງ
ຍະຄາງຕັ້ງ ວິປະສີສຸງ
ນະທັນຕາ ວິຕະສາຮາທາ
ຍັງ ນະມັສສັນຕິ ໂຄຕະມັງ

วิชาจะระณะสัมปันนัง	มะหันตัง วีตະสาระทัง
วิชาจะระณะสัมปันนัง	พุทธัง วันทางมา โคตะมันติ ฯ
เอเต จัญญะ จะ สัมพุทธา	อะเนกะสะตะโกภะโย
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา	สัพเพ พุทธา มะทิธิคิกา
สัพเพ ทะสะพะลูเปตา	ເວສາຮ້າຫຼຸປາຄະຕາ
สัพเพ เต ປະງົງຈານນັດຕີ	ອາສະກັນຫຼານະມຸຕະມັງ
ສືທະນາທັງ ນະທັນເຕ ເຕ	ປະຮິສາສຸ ວິສາຮະຫາ
ພໍຣະໜະຈັກກັງ ປະວັດເຕັນຕີ	ໂລເກ ອັປະງົງວັດຕິຍັງ
ອຸເປຕາ ພຸຖະອັນເມທີ	ອັງກຽງຮະສະທີ ນາຍະກາ
ທົວຕິດສະລັກຂະໜູເປຕາ-	ສີຕ່ຍານຸພື້ຍັງໝະນາຮະຮາ
ພົຍານັບປະກາຍະ ສຸປະກາ	ສັພເພ ເຕ ມຸນິກູ່ຈະຮາ
ພຸຖາ ສັພພັນຄຸນໂນ ເອເຕ	ສັພເພ ຂຶ່ນາສະວາ ທິນາ
ມະຫັບປະກາ ມະຫາເຫຼາ	ມະຫາປັນຍູ້ ມະຫັພະລາ
ມະຫາກາຮຸນິກາ ງີຣາ	ສັພເພສັນ ສຸຂະວະຫາ
ທີປາ ນາຄາ ປະຕິງຽາ ຈະ	ຕາණາ ເລັນາ ຈະ ປານີນັງ
ຄະຕີ ພັນງູ ມະຫັສສາສາ	ສະຮະນາ ຈະ ທີເຕີສິໂນ
ສະເຫວະກໍສະສະ ໂລກໍສະສະ	ສັພເພ ເອເຕ ປະຮາຍະນາ
ເທສາທັງ ຕິຮສາ ປາທේ	ວັນທາມີ ບຸຮິສຸຕະເມ
ວະຈະສາ ມະນະສາ ເຈວະ	ວັນທາມເຕ ຕະຄາຄະເຕ
ສະຍະເນ ອາສະເນ ຫຼາເນ	ຄະມະເນ ຈາປີ ສັພພະຫາ
ສະຫາ ສຸເຂນະ ຮັກຂັນຫຼຸ	ພຸຖາ ສັນຕິກະຮາ ຕຸວັງ
ເຫີ ຕ່ວັງ ຮັກຈີໂຕ ສັນໂຕ	ມຸຕົໂຕ ສັພພະກະເຍນະ ຈະ
ສັພພະໂຮຄະວິນຸມຸຕົໂຕ	ສັພພະສັນຕາປະວັຈີໂຕ
ສັພພະເວຣະມະດີກັນໄຕ	ນິພຸໂຕ ຈະ ຕຸວັງ ກະວະ ฯ

ເຕັ້ນ ສັຈເຈນະ ສີເລນະ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ປຸ່ຽດຄົມສົມົງ ທີສາກາເຄ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ທັກຂີຍສົມົງ ທີສາກາເຄ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ປັຈຄົມສົມົງ ທີສາກາເຄ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ອຸທະຮັສົມົງ ທີສາກາເຄ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ປຸ່ຽມະທິສັງ ຮະຕະຮັງໂຄ
ປັຈຄືແນະ ວູປັກໂໄ
ຈັດທາໂຣ ເຕ ມະຫາරາຊາ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ອາກາສັງລູກ ຈະ ກຸມມັງລູກ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ອິທີມັນໂຕ ຈະ ເຍ ເຫວາ
ເຕັ້ນ ຕຸມເຫ ອະນຸກັບັນດຸ
ສັພີຕີໂຍ ວິວໜັນດຸ
ມາ ເຕ ກະວັດວັນທະຮາໄຍ
ອະກິວາທະນະສຶລືສະສະ
ຈັດທາໂຣ ຮັ້ມມາ ວັພັນດີ

ຂັ້ນຕິເມຕຕາພເລນະ ຈະ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ ໆ
ສັນຕິ ກູຕາ ມະຫິທິກາ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ສັນຕິ ເຫວາ ມະຫິທິກາ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ສັນຕິ ນາຄາ ມະຫິທິກາ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ສັນຕິ ຍັກຫາ ມະຫິທິກາ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ທັກຂີແນະ ວູປະໂໄ
ຖຸເວໂຣ ອຸທະຮັງ ທິສັງ
ໂລກະປາລາ ຍະສັສສິໂນ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ເຫວາ ນາຄາ ມະຫິທິກາ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ວັສັນຕາ ອິຮະ ສາສເນ
ອາໂຮ່ຍິນະ ສຸເບນະ ຈະ
ສັພພະໂຣໂຄ ວິນສະສະຕຸ
ສຸ້ຍື ທີ່ມາຢູ່ໂກ ກະວະ
ນິຈຈັງ ວຸ່າມາປະຈາຍືໂນ
ວາຍຸ ວັນໂນ ສຸ້ຊັງ ພະລັງ ໆ

บทชัดอังคุลิมาลสูตร

ประวิตตั้ง ยัมภะณันต์สสะ	นิสินนภูวนะໂຮວະນັງ
อุทักษัมปี วินาเสติ	ສັພະພເມວະ ປະຣີສະຍັງ
ໂສຕຄິນາ ຄັພກະວຸງຫຼານ້າງ	ຢັ້ງຈະ ສາເອຕີ ຕັ້ງຂະແນ
ເຄຣສສັກຸລິມາລັສສະ	ໂລກະນາເດນະ ກາສີຕັ້ງ
ກັບປັງຫຼາຍິງ ມະຫາເຕັ້ງ	ປະຣີຕັ້ນຕັ້ນກະນາມະ ເທ ໆ

บทอังคุลิมาลสูตร

ยะໂຕහັງ ກະຄົນີ ອະຮິຍາຍະ ຊາດີຍາ ທ່າໂຕ, ນາງົກໝານາມີ ສັນຈິຈະຈະ
ປານັ້ນ ຂຶວິຕາ ໂວໂຣເປົຕາ ແ ເຫະ ສັຈເຈນະ ໂສຕຄີ ເຕ ໂທດ ໂສຕຄີ ຄັພກັສສະ ແ

ยะໂຕහັງ ກະຄົນີ ອະຮິຍາຍະ ຊາດີຍາ ທ່າໂຕ, ນາງົກໝານາມີ ສັນຈິຈະຈະ
ປານັ້ນ ຂຶວິຕາ ໂວໂຣເປົຕາ ແ ເຫະ ສັຈເຈນະ ໂສຕຄີ ເຕ ໂທດ ໂສຕຄີ ຄັພກັສສະ ແ

ยะໂຕහັງ ກະຄົນີ ອະຮິຍາຍະ ຊາດີຍາ ທ່າໂຕ, ນາງົກໝານາມີ ສັນຈິຈະຈະ
ປານັ້ນ ຂຶວິຕາ ໂວໂຣເປົຕາ ແ ເຫະ ສັຈເຈນະ ໂສຕຄີ ເຕ ໂທດ ໂສຕຄີ ຄັພກັສສະ ແ

บทโพชมังคปริตร

โพชมังโโค สะติสังขາໂຕ
ວິຮຍັມປີຕິປັສສ້າທີ-
ສະມາຊຸເປກຂະໂພຈັງຄາ
ມຸນິນາ ສັນມະທັກຂາດາ
ສັງວັດຕັນຕີ ອະກິບູນຢາຍະ
ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັນເຊະນະ
ເອກົກສົມົງ ສະມະເຍ ນາໂໂຄ
ຄືລານີ ຖຸກຂີເຕ ທີ່ສ່ວາ
ເຕ ຈະ ຕັ້ງ ອະກິນັນທີ່ວາ
ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັນເຊະນະ
ເອກະຫາ ຮັ້ນມະຣາຫາປີ
ຈຸນທັດເຄຣະນະ ຕັ້ງແງວະ
ສັນໄມທີ່ວາ ຈະ ອາພາຫາ
ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັນເຊະນະ
ປະທຶນາ ເຕ ຈະ ອາພາຫາ
ມັກຄາທະຕະກີເລສາ ວະ
ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັນເຊະນະ

ຮັ້ມມານັງ ວິຈະໂຍ ຕະຄາ
ໂພຈັງຄາ ຈະ ຕະຄາປະເຮ
ສັດເຕເຕ ສັພພະທ໌ສລິນາ
ກວິຕາ ພະຫຼິກະຕາ
ນິພພານາຍະ ຈະ ໂພຣີຍາ
ໄສຕົດ ເຕ ໂທຸ ສັພພະທາ ພ
ໂນໂຄຄັລລານັ້ນຢູ່ຈະ ກໍສສະປັງ
ໂພຈັງເຄ ສັຕະ ເທສະຍີ
ໂຮຄາ ມຸຈິງສຸ ຕັ້ງຂະແນ
ໄສຕົດ ເຕ ໂທຸ ສັພພະທາ ພ
ເຄລັ້ນແງນາກີປີໃຫໂຕ
ກະນາເປົ້ວວານະ ສາທະຮັງ
ຕົ້ມຫາ ຖຸກຫຼາສີ ຫຼານະໂສ
ໄສຕົດ ເຕ ໂທຸ ສັພພະທາ ພ
ຕິຄົນນັນນັມປີ ມະເທສີນັງ
ປັດຕານຸປ່າຕິຮັນມະຕັງ
ໄສຕົດ ເຕ ໂທຸ ສັພພະທາ ພ

ບທອກຍປຣີຕຣ

ຍັນຖຸນນິມີຕັ້ງ ອະວະມັງຄະລັງຈະ
ໂຍ ຈາມະນາໄປ ສະກຸນສະ ສັກໂທ
ປາປັກໂທ ຖຸສຸປິນັງ ອະກັນຕັ້ງ
ພຸທ່ານຸກາວະນະ ວິນາສະເມນຸ ”
ຍັນຖຸນນິມີຕັ້ງ ອະວະມັງຄະລັງຈະ
ໂຍ ຈາມະນາໄປ ສະກຸນສະ ສັກໂທ
ປາປັກໂທ ຖຸສຸປິນັງ ອະກັນຕັ້ງ
ຮັມມານຸກາວະນະ ວິນາສະເມນຸ ”
ຍັນຖຸນນິມີຕັ້ງ ອະວະມັງຄະລັງຈະ
ໂຍ ຈາມະນາໄປ ສະກຸນສະ ສັກໂທ
ປາປັກໂທ ຖຸສຸປິນັງ ອະກັນຕັ້ງ
ສັງພານຸກາວະນະ ວິນາສະເມນຸ ”

บทสักก็ต្តิวា

สักก็ต្តิวা พุทธะระตะนัง	ໂອສະຄັງ ອຸຕະມັງ ວະຮັງ
ທິຕັງ ເຫວະນະນຸສສານັ້ນ	ພຸຖະເຕເຫະະ ໂສຕົນາ
ນັສສັນຕຸປັກທະວາ ສັພເພ	ຖຸກຂາ ວຸປະສະເມນຸ ເຕ
ສักກ็ต្តิວາ ຂັ້ມມະຮະຕະນັ້ນ	ໂອສະຄັງ ອຸຕະມັງ ວະຮັງ
ປະລີພາຫຼຸປະສະມະນັ້ນ	ຮັ້ມມະເຕເຫະະ ໂສຕົນາ
ນັສສັນຕຸປັກທະວາ ສັພເພ	ກະຍາ ວຸປະສະເມນຸ ເຕ
ສักກ็ต្តิວາ ສັງໝະຮະຕະນັ້ນ	ໂອສະຄັງ ອຸຕະມັງ ວະຮັງ
ອາຫຸນເຍັຍັງ ປາຫຸນເຍັຍັງ	ສັງໝະເຕເຫະະ ໂສຕົນາ
ນັສສັນຕຸປັກທະວາ ສັພເພ	ໄຣຄາ ວຸປະສະເມນຸ ເຕ ฯ

บทນັດຖື ເມ

ນັດຖື ເມ ສະຮະຜັນ ອັນຢູ່ງ ເອເຕັນະ ສັຈະວັຊເຫະ	ພຸທໂຣ ເມ ສະຮະຜັນ ວະຮັງ ໂທຖຸ ເຕ ຊະຍະມັງຄະລັງ
ນັດຖື ເມ ສະຮະຜັນ ອັນຢູ່ງ ເອເຕັນະ ສັຈະວັຊເຫະ	ຮັ້ມໂນ ເມ ສະຮະຜັນ ວະຮັງ ໂທຖຸ ເຕ ຊະຍະມັງຄະລັງ
ນັດຖື ເມ ສະຮະຜັນ ອັນຢູ່ງ ເອເຕັນະ ສັຈະວັຊເຫະ	ສັ່ງໂໂສ ເມ ສະຮະຜັນ ວະຮັງ ໂທຖຸ ເຕ ຊະຍະມັງຄະລັງ ฯ

บทยังกิญจ

ยังกิญจ ระตะนัง โลเก	วิชชะติ วิวิธัง บุณ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ	ตั้ស์มา โลตถิ ภะวันตุ เท
ยังกิญจ ระตะนัง โลเก	วิชชะติ วิวิธัง บุณ
ระตะนัง รัมมะสะมัง นัตถิ	ตั้ស์มา โลตถิ ภะวันตุ เท
ยังกิญจ ระตะนัง โลเก	วิชชะติ วิวิธัง บุณ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ	ตั้ស์มา โลตถิ ภะวันตุ เท ฯ

บทโใส อัตตะลัทธโ

โใส อัตตะลัทธโ สุขโต	วิรุพโห พุทธะสาสเน
อะโรโค สุขโต ให	สะ hallucippe ญาติกิ
โใส อัตตะลัทธา สุขโต	วิรุพหา พุทธะสาสเน
อะโรโค สุขโต ให	สะ hallucippe ญาติกิ
โใส อัตตะลัทธา สุขโต	วิรุพหา พุทธะสาสเน
อะโรโค สุขโต ให	สะ hallucippe ญาติกิ ฯ

บทรนัตตย์ปภาวภิจานคณา

อะระหัง สัมมาสัมพุโธ	อุตตะมัง รั้มมะมัชฌะคา
มะหาสังฆัง ปะโพธेसि	อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง
พุโธ รั้มโน สงโจะ จاتि	นานาโหนต้มปี วัตถุโต
อัญญะมัญญาโวิคາ วา	ເອກົງຕົມປະນັດຄະໂຕ
พุโธ รั้มສະສະ ໂພເຮຖາ	ຮັ້ມໂມ ສັງເມນະ ຮາວໂຕ
ສັງໂจะ ຈະ ສາວະໂກ ພຸທອີສະສະ	ອີຈິເກາພັກທະແວງວິທັງ
ວິສຸතົ່ງ ອຸຕະມັງ ເສ්වົງ	ໄລກໍສົມົງ ຮະຕະນັຕະຍັງ
ສັງວັຕະຕີ ປະສັນນານັ້ງ	ອັຕະໂໂນ ສຸທອກມີນັ້ງ
ສັນນາ ປະກົບປັ້ນຫານັ້ງ	ປະຣະມາຍະ ວິສຸທີຣິຍາ ฯ
ວິສຸທອີ ສັພພະກໍເລເສີ	ໂໂທີ ທຸກເຂົ້າ ນິພຸດີ
ນິພພານັ້ງ ປະຣະມັງ ສຸຜູ້ງ	ນິພພານັ້ງ ປະຣະມັງ ສຸໜັ້ງ
ເອເຕະນະ ສັຈະວັຊເຊະນະ	ສຸວັດີ ໂທຸ ສັພພະທາ ฯ
ຮະຕະນັຕະຍານຸກາວຸນະ	ຮະຕະນັຕະຍະເທະສາ
ອຸປັກທະວັນຕະຮາຍາ ຈະ	ອຸປະສັກຄາ ຈະ ສັພພະໄສ
ມາ ກະທາຈີ ສັມຜຸສິງສຸ	ຮັງ
ອາໂຮຄີຍະສຸ້ຫຼູງເຈະ	ສິ່ຍາມານະເມວິທັງ
ຕັພັດຖຸນັ້ງຈະ ສັມປັຕິໂຍ	ຕະໂຕ ທີ່ຈາຍຸຕາປີ ຈະ
ກະວັນຕຸ ສັມປະວັດຕັນຕຸ	ສຸໜັ້ງ ສັພພັດຄະ ໂສຕົ ຈະ
ເຕ ຈະ ຮັງຮູ້ງຈູ້ຈະ ຮັກຫັນຕຸ	ສິ່ຍາມານັ້ງ ຮັງຮູ້ປະປາລິນັ້ງ
ສິ່ຍາມານັ້ງ ຮັງຮູ້ປະປາລິທີ	ສິ່ຍາມະຮັງຮູ້ໃກະເທວະຕາ
ສີທະຮະມັຕຸ ສີທະຮະມັຕຸ	ຮັ້ມມາມີເສີ ບຸຈິຕາ
ເອຕັສົມົງ ຮະຕະນັຕະຍະສົມົງ	ສີທະຮະມັຕຸ ອີທັງ ພະລັ້ງ
	ສັມປະສາທະນະເຈຕະໄສ ฯ

เทวตาอุยโยชนคณา

ทุกขปัปตตา จะ นิททุกขา	ภะยับปัปตตา จะ นิพภะยา
โสกปัปตตา จะ นิสโสกฯ	โนนตุ สัพเหปี ปานิโน
ເອດຕາວະຕາ จะ อັມເທິ	ສົມກະຕັງ ບຸຄູ່ງະສົມປະທັງ
ສັພເພ ເຫວານຸມີທັນທຸ	ສັພພະສົມປັດຕິສິທິຍາ
ທານັງ ທະທັນທຸ ສັທຫາຍະ	ສືລັງ ຮັກຂັນທຸ ສັພພະຫາ
ກາວະນາກົຣະຕາ ໂໂນທຸ	ຄັຈັນທຸ ເຫວະຕາຄະຕາ ฯ
ສັພເພ ພຸທຮາ ພະລັບປັບປຸດ	ປັຈເຈການັ້ງຈະ ຍັງ ພະລັງ
ອະຮະທັນຕານຸ້ຈະ ເຕເຊະນະ	ຮັກຂັງ ພັນຮາມີ ສັພພະໄສ ฯ

บทมงคลจักรราหูใหญ่

ສຶຮັດຕິນະຕິເຕີເຊະຍະລິທອິນະທິກອິນະຫາຄຸນາປະວິນະບຸຄູ່ງໝາດີກາຮັສສະ
ສັພັນຕະຮາຍະນິວາຮະນະສະມັດຄົສສະ ກະຄະວະໂຕ ອະຮະහະໂຕ ສົມນາ-
ສົມພຸທອີສສະ ທີ່ວັດຕິງສະມະຫາປຸຣີສະລັກຂະໜານຸກາວົນະ ອະສີ່ຕໍ່ຢ່ານຸ້ພິ້ງງູ-
ໜະນານຸກາວົນະ ອັງງູດທະຮະຕະມັກຄະລານຸກາວົນະ ອັພພັນຄະຮັງສີຍາ-
ນຸກາວົນະ ເກດຸມາລານຸກາວົນະ ທະສະປະປະມິຕານຸກາວົນະ ທະສະ-
ອຸປະປະປະມິຕານຸກາວົນະ ທະສະປະປະມັດຄະປະມິຕານຸກາວົນະ ສືລະ-
ສະມາຊີປຸ່ງໝານຸກາວົນະ ພຸທຮານຸກາວົນະ ຊັ້ນມານຸກາວົນະ ສັງພານຸກາວົນະ
ເທິການຸກາວົນະ ອິທຮານຸກາວົນະ ພະລານຸກາວົນະ ເຄູຍຍະອັ້ນມານຸກາວົນະ
ຈະຖ້າສີສະຫຼັກສະຫຼັກມັກຂັນຮານຸກາວົນະ ນະວະໄລກຸດຕະຮະອັ້ນມານຸກາວົນະ
ອັງກັງຮັກຄິກະມັກຄານຸກາວົນະ ອັງກັງສະມາປັດຕິຢານຸກາວົນະ ອະພະກິ່ງໝາ-
ນຸກາວົນະ ຈະຖຸສັຈະງູານານຸກາວົນະ ທະສະພະລະງູານານຸກາວົນະ

ສັພພົມລຸຕະຫຼານຸກາວນະ ເມຕຕາກະຮຸນາມຸທິຕາອຸເປັກຫຼານຸກາວນະ
ສັພພະປະຣີຕານຸກາວນະ ຮະຕະນັດຕະຍະສະຮະໝານຸກາວນະ ຕຸຍໜ້າ
ສັພພະໂຮຄະໂສກປັກທະວະທຸກຂະໂທມະນັສສຸປາຍາສາ ວິນສສັນຕຸ ສັພພະ-
ວັນຕະຮາຍາປີ ວິນສສັນຕຸ ສັພພະສັງກັປປາ ຕຸຍໜ້າ ສະມື່ອັນຕຸ ທີ່ມາຍຸຕາ
ຕຸຍໜ້າ ໂທດ ສະຕະວັສສະໜີເວນະ ສະມັງຄົກ ໂທດ ສັພພະທາ. ອາກາສະປັພພະ-
ທະວະນະກຸມືກັງຄາມະຫາສະນຸທາ ອາຮັກຂະກາ ເຫວະຕາ ສະຫາ ຕຸມເຫ
ອະນຸຮັກຂັນຕຸ ພ

บทปรมราชชนนีวราหานคณา

ทันทะ มายัง ประมະราชาชະนະนีวราหานคณาโย ภณามะ เส

ประมະราชนี นาถा	ภูมิพะลัสสะ ราชโน
ทะສະມິນທະກປາລັສະ	มาຖຸຕາ ຍະສ້ສລິນ
ສັມພຸທະມາມະກາ อັຄຄາ	ພຸທະຮັ້ມເມ ສະມາທິຕາ
ປຸ່ງຢູ່າຊີກະຮັບປັນນາ	ທານໜ້າສະຍະສັງຢຸຕາ
ສີຣີຍາ ກິດຕິຍາ ຈາປີ	ອະກິກກັນຕາ ອະກິກຂະໜັງ
ນີສັມມະກຳຣິນີ ໂທີ	ອະຕີສັນຫາ ວິຍັດຕິກາ
ເວສາ ທີ ຮັກຮູ້ວາສືນັງ	ອັດຕາຍະ ຈະ ທິຕາຍະ ຈະ
ສັມປາເທດີ ກະຮັນຍານີ	ມະຫາກາຮູ່ຢູ່ຈະເຈຕະສາ
ສີປປານີ ປຶ້ວໂນປາຍ	ສາຕເດ ຈະ ອະນຸສາສະຕິ
ພະຫຸສີປປົກກົມນັງຈະ	ອະນຸຄັນຫາດີ ໂຍນີໄສ
ວະໂນທະການຽັກຂາຍະ	ສັພັດຄະ ພຸທອີທາຍີນີ
ພະຫຸກັດເດ ສີຂາປັດເຕ	ປະກຸພພະເຕ ວິຈັກຂະໜາ
ຕໍສານາ ທີ ຮັກຮູ້ວາສືນັງ	ສັນກວິຕາ ອະຕິປິປິຢາ
ອີຫານີ ສາ ວະໂຍງຸຫະຜາ	ເທມ້ສສາ ວະຮະມັກຄະລັງ
ຮະຕະນັຕະຍານຸກາວະນະ	ກະຕະປຸ່ງຢູ່ສະ ເຕະສາ
ວິສີງຫຼາ ຮາະມາຕາ ສາ	ທີ່ໝາຍຸກາ ນິຮາມະຍາ
ວັນຜູປ່າ ພະລູປ່າ	ສຸຂີຕາ ໂທຸ ສັພພະທາ
ທຸກຂະໂຮຄະກະຍາທີໍທີ	ປາປັກຄະເໜີ ມຸຈຈະຖຸ
ຈິວຢູ່ຫົວຕຸ ທີ່ຍານັງ	ສີຮູ້ຕາ ວິເສະະໂຕ
ວະຮາ ກິດຕີ ຍະສັກໂຄ ຈະ	ປັ້ງຢູ່ຍັ້ນຕຸ ນິຮັນຕະຮັງ ບ

จักกิวังสะทະສະມະປະເມນທະມະຫາຣາຊາວິຖຸຕົກຄາໄ

ທັນທະ ມະຍັງ ຈັກກິວງສະທະສະມະປະເມນທະມະຫາຣາຊາວິຖຸຕົກຄາໄ

ກະນາມະ ເສ

ມະຫາວະຊີຣາລັງກະຮະໂນ	ທ້ຽມຍານັງ ປີຍະບັດຕິໂຍ
ມະຫາເຕັນານຸກາໂໄຈ	ພະຫຸສັດຄະວິຈັກຂະໂນ
ທັ້ນທັ້ນ ກະຕັ້ນຸລູຕາຫຼາຍີ	ພຸທ່າທິຕິພະກາຮໄວ
ທະຍານານະສະສັ້ນປັນໂນ	ສະຫາ ກາຮະຜະໂກວິໂທ
ສັ້ນຄະຫານຸປະທາເນນະ	ຮັ້ນມີກາຮັກຂະຄຸດຕິຢາ
ສັ້ພເສັ້ງ ສະມະຄານັ້ນມີປີ	ສັ້ພເສັ້ງ ຮັກສູງວາສິນັ້ງ
ສັ້ພພະກິຈຈານີ ກາເຮີ	ສາວັດຄົການີ ສັ້ພພະໂສ
ມະຫາຣາຊ໌ສະ ອັ້ງເຄີ	ອະເນັດເກີ ສະນັ້ນປົມໂຕ
ສະຮັກສູງວຸກຄົມສັ້ນຮາເນ	ຄົຣະຈິຕໂຕ ອະນິນທີໂຍ
ຕັ້ນໍາທານີ ນະຮິນໂທຍັງ	ສັ້ນປຸ່ນຄະບຸ່ນຄູະປະປະນີ
ວະຮັສສະ ຈັກກິວງສ້ສະ	ທະສະໂນ ໂທດ ຂັດຕິໂຍ
ຮະຕະນັດຕະຍານຸກາວົວນະ	ຮາງໜັນ ປຸ່ນຄູະເຕະຫະສາ
ປະເມນທະມະຫາຣາຊາ	ທີ່ຂາຍຸໂກ ນິຮາມະໂຍ
ວັນຄະວາ ພະລະສັ້ນປັນໂນ	ຖຸນິໂຕ ໂທດ ສັ້ພພະຫາ
ຮັກສູງວິປາລະໂນປາຍັງ	ວິຈາຮະຍັງ ວະ ໂຍນີໂສ
ຮັ້ງໜັງ ຮັ້ນມີນະ ກາເຮີ	ຮາະຮັ້ນມັງ ອະໂກປະຍັງ
ສັ້ນພຸທະສາສະນັ້ງ ເສງູງຮັ້ງ	ອຸປ່າຕົ້ນກະຕຸ ຫຼານະໂສ
ປັບປຸປຸ ສັ້ພພະໄສຕົມງົງຈະ	ສັ້ພັ່ນງົງຈະ ຂະຍະມັງຄະລັ້ງ
ຈິຮັງ ຮັ້ງເຊີ ປະຕິກູ້ຫາຖຸ	ສະຫາ ກັ້ວຽນ ປັສສະຫຼຸ
ສັ້ພພັນຕະຮາຍະໂນກຂາຍະ	ເທວາ ຮັກຂັນຕຸ ນັ້ງ ສະຫາຕີ ໃ

สุทิตาประมมราชินีวะระทานะคานา

หันทะ มะยัง สุทิตาประมมราชินีวะระทานะคานาโย ภะณามะ เส

ประมมราชินี อัคคा	สุทิตาว์หา ยัสสະสินี
ทะสะมินทะกุปลาสสะ	วีระภูตากิวัลลະภา
ปุณญะอิการะสัมปันนา	สิริสัมปัตติสังยุตา
วินีตตตตา สุวิกันตา	สัพพากปปะวิลาสินี
นานาวิธิมหิ พี้ยตตตา จะ	ปุณญ์ตตะวินะยัญญา
สังวิราเน จะ อุก กัณฑ่า	ป่าคุณเยนนะ สะมัปปิตา
สัมมา สุภาษารักษฯ	ประเมນทั้งคระรักขิกา
ทั้หนะกัตติสุสังยุตตา	ประพิพะตา วิเสเศะโต
สะสี วะ ໂອສະຮົມ້ເແນ	สัพพัตเตภาวะ วีโรจะติ
ຮະຕະນັດຕໍຍານຸກາວະນະ	อัคคัญญาปุณญะເທະສາ
สุทิตาราชินี ເສງຫຼາ	สุชาວິມະລະລັກຂະណາ
ອາຍຸອາທິທີ ອັມເມທີ	ອຸດຕະຣິມປີ ປະວັດຕະຖຸ
ສັພພາ ສີຣີ ຈະ ໂສຕົກ ຈະ	ສັພພານີ ນັກະລານີ ຈະ
ສັພພາ ກິຕຕີ ຈະ ກີຍໂຍໂສ	ສັງວັດຕັນຖຸ ອະກິກະໜັງ
ຕັສສາ ເຕຫານຸກາໄວ ຈະ	ອຸພາຮະໂຕ ປະວັດຕະຖຸ
ສັພເພ ມະທິທີກາ ເທວາ	ອະກິປາເລັນຖຸ ນັ້ນ ສະຫາວ

บทพุทธชัยมงคลคลาด

อิติป โล ภะคภา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชาจาระณะ-
สัมปันโน, สุคโคต, โลภะวิทู, อะนุตตะโร บุริสห้มมะสาระถิ, สัตตา
เหวમະນุສานัง, พุทโธ ภะคภาติ.

สาวกขาโต ภะคภาต้า จัมโน, สันทิภูติโก อะกาลิโก, เอหิปัสสิโก,
ໂອປະນະຍີໂກ, ປັຈັດຕັງ ເວທິຕັພໂພ ວິ້ນູ່ນູ່ທີ.

สุປະವິປັນໂນ ภะคภาໂຕ ສາວະກະສັ້ງໂໄສ, ອຸ່ປະວິປັນໂນ ภະຄະວະໂຕ
ສາວະກະສັ້ງໂໄສ, ຝູາຍະປະວິປັນໂນ ภະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ງໂໄສ, ສາມීຈີປະວິ-
ປັນໂນ ภະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ງໂໄສ, ຍະທິທັງ, ຈັຕຕາຣີ ບຸຮິສະບຸຄານີ ອັກຫຼະ
ບຸຮິສະບຸຄະລາ, ເອສະ ภະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ງໂໄສ, ອາຫຸເນຍໂຍ, ປາຫຸເນຍໂຍ,
ທັກຂີແນຍໂຍ, ອັນຸ່ຈະລຶກຮະຄົມໂຍ, ອະນຸຕະຮັງ ປຸ່ນູ່ງັກເຂົດຕັງ ໂລກ໌ສາຕີ.

ພາທຸງ ສະຫັກສະນະກິນິມີຕະສາງຊັ້ນຕັ້ງ

គົ່ຽມຂະລັງ ອຸທິຕະໂໄຮສະເສນະນາຮັງ

ທານາທີ່ມະວິທີນາ ທີ່ຕະວາ ມຸນິນໂຖ

ຕັ້ນເທະສາ ກະວະຕຸ ເຕ ທະຍະມັກຄະລານີ ໆ

ມາຮາຕີເຮກະມະກິບຸ່ໜີມີຕະສັພພະຮັດຕິງ

ໂໄຮຮັມປະນາພະວະກະນັກຂະມະຄັກຮະຍັກຊັ້ງ

ຂັ້ນຕີສຸທັນຕະວິທີນາ ທີ່ຕະວາ ມຸນິນໂຖ

ຕັ້ນເທະສາ ກະວະຕຸ ເຕ ທະຍະມັກຄະລານີ ໆ

ນາພາຄີຣີງ ຄະຫະວະຮັງ ອະຕິມັຕະກຸດຕັ້ງ

ທາວັກຄີຈັກກະມະສະນິວະ ສຸກາຮູ້ຜັນຕັ້ງ

ເມຕັມພຸເສກະວິທີນາ ທີ່ຕະວາ ມຸນິນໂຖ

ຕັ້ນເທະສາ ກະວະຕຸ ເຕ ທະຍະມັກຄະລານີ ໆ

อุกขิตตะขัคคามะติหัตตะสุทารณันตัง^๑
ราวนติโยชนะปะถังคุลิมาละวันตัง^๒
อิทธิภิสังขะทะมะโน ชิตะวา มุนินໂທ^๓
ตันເຕະສາ ກວະຫຼາດ ເຕ ຂະຍະມັງຄະລານີ ໆ
ກົດວານະ ກົງຮະມູທະຮັງ ອົວະ ຄັພກິນີຢາ
ຈິນຈາຍະ ທຸງຮະວະຈະນັງ ຂະນະກາຍະມັ້ແມ
ສັນເຕະນະ ໂສມະວິຫິນາ ທິຕະວາ ມູນິໂທ^๔
ຕັນເຕະສາ ກວະຫຼາດ ເຕ ຂະຍະມັງຄະລານີ ໆ
ສັຈັງ ວິຫາຍະ ມະຕີສັຈະກະວະທະເກຕຸງ
ວາຫາກີໂປຕະມະນັງ ອະຕີອັນຮະກຸຕັງ^๕
ປັງຢູາປະທີປະຫຼືໂຕ ທິຕະວາ ມູນິໂທ^๖
ຕັນເຕະສາ ກວະຫຼາດ ເຕ ຂະຍະມັງຄະລານີ ໆ
ນັນໂທປະນັນທະກຸະຄັງ ວິຫຼັງ ມະທິທີ່
ປຸດເຕະນະ ເຄຣກຸະເຄນະ ທະນາປະຍັນໂຕ^๗
ອີຫຼູປະເທສະວິຫິນາ ທິຕະວາ ມູນິໂທ^๘
ຕັນເຕະສາ ກວະຫຼາດ ເຕ ຂະຍະມັງຄະລານີ ໆ
ທຸກຄາຫະທິກູ້ກຸະເຄນະ ສຸທຸງຮະຫັດ^๙
ພົບໜັງ ວຸຖີ່ຫຼືມີທີພາກກິຫານັງ^{๑๐}
ງານາຄະເທນະ ວິຫິນາ ທິຕະວາ ມູນິໂທ^{๑๑}
ຕັນເຕະສາ ກວະຫຼາດ ເຕ ຂະຍະມັງຄະລານີ ໆ
ເອຕາປີ ພຸທະະຍະມັງຄະລະວັງຮະຄາດ^{๑๒}
ໄຍ ວາຈະໂນ ທິນະທິເນ ສະຮະເຕ ມະຕັນທີ^{๑๓}
ທິດວານະເນກວິຫານີ ຈູປັກທະວານີ^{๑๔}
ໂມກັງ ສຸຂັງ ອະອີຄະເມຍຍະ ນະໂຣ ສະປູ່ໂມ^{๑๕} ໆ

มหาการณ์ นาໂຄ
ປຸເຕົວ ປາຣມີ ສັພພາ
ເອເທນະ ສັຈຈະວັຊເໜະ
ໜະຍັນໂຕ ໂພອິຍາ ມູເລ
ເຂວັງ ຕົວັງ ວິຊະໄຍ ໂທີ
ອະປະກຳສິຕະປັບລັງເກ
ອະກີເສເກ ສັພພະຖຽນ
ສຸນກັບຕັດ ສຸມັກລັງ
ສຸຂະໂນ ສຸມຸຫຼົດ ຈະ
ປະທັກຂີ້ນ ກາຍະກົມມັງ
ປະທັກຂີ້ນ ມະໂນກົມມັງ
ປະທັກຂີ້ນານີ ກົດວານະ

ທິຕາຍະ ສັພພະປານິນ
ປັຕໂຕ ສັມໂພອິນຸຕະມັງ
ໂຫຼຸ ເຕ ປະຍະມັກຄະລັງ. ໆ
ສັກຍານ
ຈະຍັສສຸ ປະຍະມັກຄະເລ ໆ
ສືເສ ປະຫຼະວິໄກຂະເຮ
ອັກັບປັຕໂຕ ປະໂມທະດີ. ໆ
ສຸປະກາຕັງ ສຸຫຼຸກຫຼັງ
ສຸຍິງິຫຼັງ ພົບໜະຈາຣີສຸ
ວາຈາກົມມັງ ປະທັກຂີ້ນ
ປະນິອີ ເຕ ປະທັກຂີ້ນາ
ລະກັນຕັດເຕ ປະທັກຂີ້ນ. ໆ

ບທກວດ ສັພ

ກະວະຕຸ ສັພພະມັກຄະລັງ
ສັພພະຖຽນໝາງວາເວນະ
ກະວະຕຸ ສັພພະມັກຄະລັງ
ສັພພະຮັ້ມມານໝາງວາເວນະ
ກະວະຕຸ ສັພພະມັກຄະລັງ
ສັພພະສັ້ງໝານໝາງວາເວນະ

ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເຫວະຕາ
ສະຫາ ໂສຕົດ ກະວັນຕຸ ເຕ ໆ
ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເຫວະຕາ
ສະຫາ ໂສຕົດ ກະວັນຕຸ ເຕ ໆ
ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເຫວະຕາ
ສະຫາ ໂສຕົດ ກະວັນຕຸ ເຕ ໆ

บหนักขัตตยักษ์

นักขัตตยะกขะภูตานัง	ปาปคคະหนินวาระณາ
ประวิตตสสานุภาวนะ	หันต្រោ ពេស៉ា អូប័ថហេ ។
นักขัตตยะกขะภูตานัง	ปาปคคະหนินវារេនា
ประวิตตสสานุภาวนะ	หันត្រោ ពេស៉ា អូប័ថហេ ។
นักขัตตยะกขะภูตานัง	ปาปคคະหนินវារេនា
ประวิตตสสานุภาวนะ	หันត្រោ ពេស៉ា អូប័ថហេ ។

วิธีทำสามัคคิย่าง่ายๆ

ข้าพเจ้าระลึกถึง

คุณของพระพุทธเจ้า

คุณของพระธรรม

คุณของพระสัมมา

คุณของบิดามารดา

คุณของครูบาอาจารย์

จงมาดลบันดาล ให้ใจของข้าพเจ้ารวมลงเป็นสามัคคิ

พุทธ ธรรม สังฆ

พุทธ พุทธ พุทธ

๑. นั่งในท่าขัดสามัคคิ ขาขวางทับขาซ้าย มือขวางทับมือซ้าย ตั้งกายให้ตรง ดำรงสติให้มั่น

๒. หายใจตามสบาย อย่าเกร็ง และให้สร้างความพร้อมทางจิตใจโดยการตัดความกังวลในสิ่งต่างๆ ออกไปชั่วคราว พยายามลืม อย่ากำหนดจดจำอารมณ์ที่จะก่อภูวนิจให้ฟุ้งซ่าน

๓. มาตั้งความระลึกรู้ อยู่ที่ลมหายใจเข้าออกแต่เพียงอย่างเดียว หายใจเข้าก็ให้รู้ตัว พร้อมกับความรู้ว่า “**พุทธ**” หายใจออกก็ให้รู้ตัว พร้อมกับความรู้ว่า “**ธรรม**” ให้ตามรู้ลุம hairy ใจแบบสบาย ๆ ให้ติดต่อกันไปทุกขณะอย่าให้เหลือเวบไปหาอารมณ์อื่น

๔. ถ้ารู้ว่าจิตเวบไปทางอื่น ก็ให้รีบดึงกลับมาระลึกรู้อยู่ที่ลมหายใจใหม่... พอนานๆ ไปมั่นก็จะเคยชนไปเอง

๕. หลังจากเลิกนั่งสามัคคิแล้ว ก็ไม่ควรปล่อยสติ ควรเอาสติมาจะรู้อยู่ที่ลมหายใจเสมอ เมื่อมีเวลาว่างฝึกอยู่เช่นนี้ ก็จะเป็นการฝึกใจให้มีสามัคคิอยู่เสมอ

ปฏิบัติเบื้องต้น

ของผู้จะเริ่มบำเพ็ญกัมมัฏฐาน

เมื่อจะบำเพ็ญกัมมัฏฐาน

(๑) ต้องตั้งใจตัดปลิโภรกังวลหั้งสันให้ออกไปจากใจ ตั้งสัจจะที่จะไม่ให้ใจไปเกี่ยวข้องกับคนกับเรื่องทั้งหมด หงอดีต อนาคต ปัจจุบัน

(๒) ตั้งเจตนาตรวจดูความประพฤติทางกาย วาจา และใจให้เห็นอาการเป็นอยู่บัดนั้น ว่าเป็นกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต ครบหั้งสามทวาร ถ้ายังไม่เป็นความสุจริต ก็พึงนึกพินิจต่อไปด้วยความสัตย์ ความจริงใจที่เป็นอยู่ว่า อาการบัดนี้เป็นอย่างไร เมื่อตัดสินใจด้วยวิรัติ เจตนาได้แล้ว เป็นกายสุจริตครบไตรทวาร

(๓) พึงแpmemtataปาราณสุขแก่น ให้เห็นว่าตนเป็นคนต้องการความสุข ซึ่งจะสำเร็จโดยราศุ แลวยตนาคือภายใน นี้เป็นเครื่องประกอบให้เกิดสุขได้ด้วยอุบายที่ชอบ แล้วแpmemtataปาราณความสุขแก่สัตว์ทั่วไป ให้รู้สึกว่าตนเป็นคนไม่มีเวร ไม่มีภัยกับใคร ทั้งหน้า มีใจกว้างขวาง ไม่อึดอัดติดขัดไม่มีปฏิ俎ะ

(๔) กำหนดอายุตนา คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ หัง ๖ อย่าง ให้เห็นเป็นแต่ส่วนหนึ่งๆ ต่างหาก ให้กายคงอยู่ตามกาย ตาคงอยู่ตามเรื่องของตา หูคงเป็นสิ่งหนึ่งต่างหาก จมูกก็มีหน้าที่ดูกลิ่น ลิ้นก็มีหน้าที่ลิ่มรู้รส ใจก็มีหน้าที่น้อมนึกคิด อย่าให้อายุตนาเหล่านี้เข้ามาติดพันเนื่องถึงกัน ให้เหมือนต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างทำ วางแผนต่ออายุตนานั้นๆ อย่าให้เข้าไปเกี่ยวข้องทางอายุตนาหัง ๕ ตัดทางมาแห่งความคุณ ๕ ประการ ที่เป็นเสนาของมารออกจากใจ

(๕) พึงตั้งสติกำหนดลมภายในที่ปรากฏทางจมูกเป็นต้น น้อมสติ ตามลมลงไปสู่ที่เกิดของลม หน่วงลมนั้นไว้เป็นเครื่องอยู่ของใจ

มีสัมปชัญญะรู้สึกเห็นอาการนั้นๆ พยายามบากบ้นที่จะพินิจให้อารมณ์นั้น
แจ้งชัด มีสัจจะจริงใจในการบำเพ็ญพระกัมมภูฐาน รักษาความปฏิบัตินั้น
ไว้ด้วยอนุรักษนาปран เหมือนการตั้งใจพินิจของของตนอันมีรaca ที่ตนได้
มาด้วยยกลำบาก ต้องสงวนรักษาไว้อย่าให้อันตรานสูญหายไป ยอมตัว
ต่อภัยพิบัติทั้งหลายแม้จะต้องตายลงในขณะนั้น ก็รู้สึกว่าได้ทำการกุศลอัน
เป็นมิ่งขวัญสำหรับชีวิต ไม่ยอมให้จิตคลายจากอุตสาหะ นิยมการบำเพ็ญ
นั้นว่าเป็นตบะเดchanุภาพ อาจปราบปรามนิวรณ์และรื้อถอนกิเลสทั้งสาม
จำพวกให้ขาดพันธ์ แต่ต้องมีสัจจะ มีวิริยะ มีสติ มีสัมปชัญญะ ประกอบจิต
เกิดขึ้นพร้อมเพรียงเป็นสามัคคีอันหนึ่งอันเดียวกัน จึงจะได้ผลสมประสงค์
รักษาอารมณ์ให้คงเป็นจิตภารนา ให้สมควรแก่กาลเวลาที่ตั้งสัจจะไว้ เช่น
จะนั่งบำเพ็ญให้ได้ ๑ ชั่ววูบ หรือ ๑ ชั่วโมง ก็ต้องทำตามสัจจะที่ตั้งไว้นั้น

ยะถา ถัมเบ นิพันเรยยะ
พันเรยเยวัง สะกัง จิตตัง

วัจฉัง ทะมัง นะโร อิระ
สะติยาرامมະเณ ทัพหัง

นรชนในโลกนี้ เมื่อจะทราบซึ่งลูกโค พึงผูกลูกโคนั้นไว้ที่เสา
(หรือหลัก) ฉันได ผู้บำเพ็ญพระอานาปานัสสติกัมมภูฐาน ก็พึงผูกจิตตนไว้
ให้มั่นในอารมณ์ ด้วยสติฉันนั้น

สมารท ความตั้งใจไว้แนบสนิท

ลักษณะนุต อะวิกເຂໂປ

ວິກເຫບຸທັງສະນັ້ງ ຮະໂສ

ອະກົມປະນັ້ງ ປັຈຸງຫານັ້ງ

ປະທັງຫານັ້ງ ສຸ່ພັ້ນ ອະຍັງ

ກີ່ສມາຮີນີ້ (១) ມີຄວາມໄມ່ຝຸ້ງໜ່ານແກ່ຈິຕເປັນລັກຂະນະເຄື່ອງໝາຍຮູ້
(២) ມີການກຳຈັດເສີຍຕຶ້ງຄວາມຝຸ້ງໜ່ານໄດ້ເປັນຮສ (៣) ມີຄວາມໄມ່ໜ່ວ້ນໃຫວແກ່ຈິຕ
ເປັນເຄື່ອງປຣາກງານ (៤) ມີຄວາມສຸຂະບາຍກາຍສບາຍໃຈເປັນປັກງານ ຄືອ
ໄກລ້າເຄີຍເຂົ້າສມາຮີຕ້ອງພຣ້ອມດ້ວຍອງຄີ ៥ ນີ້

ສມາຮີ ມີການລະອອງຄີ ៥ ເຈິ່ງຢູ່ອອງຄີ ៥ ເປັນຂໍ້ປະສົງຄົງ

(១) **ສມາຮີ ການະຈັນທີສະ ປະກົງປັກໂໂລ** ສມາຮີເປັນຄູ່ປັບຂອງການຈັນທີ

(២) **ປັດ ພະຍາປາທີສະ ປະກົງປັກໂໂລ** ປັດເປັນຄູ່ປັບຂອງພຍາບາທ

(៣) **ວິຕັກໂກ ຄືນະມີທັກສະ ປະກົງປັກໂໂລ** ວິຕັກເປັນຄູ່ປັບຂອງຄືນມີທະ

(៤) **ສຸ່ພັ້ນ ອຸທັຈຈະກຸກກຸຈັກສະ ປະກົງປັກໂໂລ** ສຸ່ພັ້ນເປັນຄູ່ປັບຂອງອຸທັຈຈ-

ກຸກກຸຈະ

(៥) **ວິຈາໂຣ ວິຈິກິຈຈາຍະ ປະກົງປັກໂໂລ** ວິຈາຣເປັນຄູ່ປັບຂອງວິຈິກິຈຈາ

วิธีบำเพ็ญพระอานาปานสสติภวนา

ตามนัยพระพุทธคำรัส

ອີຣະ ກິກຂະເວ ກິກຊູ ອະຮັງງານຄະໂຕ ວາ	ກິກຊູ ເຮອດກຳໄປສູ່ປໍາ
ຮຸກຂະມຸລຄະໂຕ ວາ	ອອກໄປສູ່ໂຄນໄມ້
ສຸ່ງງານຄະໂຕ ວາ	ອອກໄປສູ່ເຮືອນຮ້າງກີດ
ນິສິທະຕິ ປຳລັງກັງ ອາກຸຫີທະວາ	ເຮອນໆນັ້ນຄຸ້ບລັງກົກ ທັດສມາຮີ (ສມາຮີ)
ອຸ່ນ ກາຍັງ ປະນິරາຍະ	ເຮອຕັ້ງກາຍເບື້ອງບນໃຫ້ຕຽງ
ປະຮຸນຸ້າງ ສະຕິງ ອຸປ່ງກະເປດຕະວາ	ເຮອຕັ້ງສົດໄວ້ເຈົ້າພະໜ້າ
ໄສ ສະໂຕ ວາ ອັສສະສະຕີ	ເຮອເປັນຜູ້ມີສົດເຖິງວາ ພາຍໃຈອອກ
ສະໂຕ ປຳສະສະຕີ	ເຮອເປັນຜູ້ມີສົດເຖິງວາ ພາຍໃຈເຂົ້າ

คำดับน้ำ พึงกำหนดระลีกรู๊เท็นลักษณะ ๑๖ และ ๓๒ อาการ แห่ง อัสสาสะและปัสสาสะอยู่อย่างนั้นนั่นเที่ยว จนกว่าจะได้สำเร็จภารนา ๓ นิมิต ๓ และสมารท ๓ นั้น คือ

๑) เมื่อເຮືອທາຍໃຈອອກຍາວ ກົດເຫັນຂັດວ່າເຮາຫາຍໃຈອອກຍາວ ເມື່ອ
ເຮືອທາຍໃຈເຂົ້າຍາວ ກົດເຫັນຂັດວ່າເຮາຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ ອູ້ອ່ອງປ່ານ້ຳ

๒) เมื่อเรอหายใจออกสัก ก็รู้เห็นชัดว่าเราหายใจออกสัก เมื่อเรอหายใจเข้าสัก ก็รู้เห็นชัดว่าเราหายใจเข้าสัก อยู่อย่างนั้น

๓) เออพึงสำเนียกว่า เราชากำหนดรู้เห็นกองลุมทั้งปวง hairy ใจ
ออก เออพึงสำเนียกว่า เราชากำหนดรู้เห็นกองลุมทั้งปวง hairy ใจเข้า
อยู่อย่างนั้น

๔) เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เห็นกองล้มทั้งปวงสบ
รงับหายใจออก เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เห็นกองล้มทั้งปวง
สบระงับหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

๑) เธอพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรูปเห็นปีติหมายใจออก เธอพึง
สำเนียกว่า เราจะกำหนดรูปเห็นปีติหมายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

๒) เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรูปแบบสุขหายใจออก เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรูปแบบสุขหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

๓) เอพีงสำเนียกว่า เราชำหนนدرูห์เห็นຈิตສัชารහຍໃຈອກ
ເเอພີງສຳເນົາຍັງວ່າ ເຮັດຈຳນຸ້າຫຼື ເຊິ່ງນັ້ນ

๔) เธอพึงสำเนียกว่า เราชากำหนดรู้เห็นจิตสังขารสงบงับ
หายใจออก เธอพึงสำเนียกว่า เราชากำหนดรู้เห็นจิตสังขารสงบงับ
หายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

๑) เธอพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เท็นจิตหายใจออก เธอพึง
สำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เท็นจิตหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

๒) เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เห็นทำจิตให้เบิกบาน
หายใจออก เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เห็นทำจิตให้เบิกบาน
หายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

๓) เธอพึงสำเนียกว่า เรากำหนดรู้เห็นตั้งจิตไว้เสมอทายใจ
ออก เธอพึงสำเนียกว่า เรากำหนดรู้เห็นตั้งจิตไว้เสมอทายใจเข้า
อยู่อย่างนั้น

๔) เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรัฐเห็นการเปลี่ยนจิตหายใจออก เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรัฐเห็นการเปลี่ยนจิตหายใจเข้าอยู่อย่างนั้น

๑) เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เห็นความเป็นสภาพ
ไม่เที่ยงหายใจออก เออพึงสำเนียกว่า เราจะกำหนดรู้เห็นความเป็นสภาพ
ไม่เที่ยงหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

(๒) เธอพึงสำเห็นยิกว่า เราชจะกำหนดรู้เห็นธรรมเป็นที่ฟอกอาสวะหายใจออก เธอพึงสำเห็นยิกว่า เราชจะกำหนดรู้เห็นธรรมเป็นที่ฟอกอาสวะหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

(๓) เธอพึงสำเห็นยิกว่า เราชจะกำหนดรู้เห็นธรรมเป็นที่ดับสนิทหายใจออก เธอพึงสำเห็นยิกว่า เราชจะกำหนดรู้เห็นธรรมเป็นที่ดับสนิทหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

(๔) เธอพึงสำเห็นยิกว่า เราชจะกำหนดรู้เห็นธรรมเป็นที่สลัดคืนหายใจออก เธอพึงสำเห็นยิกว่า เราชจะกำหนดรู้เห็นธรรมเป็นที่สลัดคืนหายใจเข้า อยู่อย่างนั้น

ภารนาที่มีรูปเป็นอารมณ์ เช่นลมหายใจออกเข้านั้น มีเครื่องหมายเป็น ๓ ชั้น ชั้นละ ๓ คือ

(๑)	บริกรรมภารนา
อัปนาภารนา	อปจารภารนา
ชั้นทำรอบคอบ
(๒)	บริกรรมนิมิต
ปฏิภาคนิมิต	อุคคหนนิมิต
ชั้นถ่ายภาพไว้ได้
(๓)	ขณิกสมารธ
อัปนาสมารธ	อปจารสมารธ
ชั้นขยายส่วนได้

アナปานัสติเป็นสติปัฏฐาน ๔

アナปานัสติ ที่เจริญแล้วอย่างนี้ ทำให้มากแล้วอย่างนี้ ย่อมให้สติปัฏฐาน ๔ บริบูรณ์

(๑) เมื่อเจริญアナปานัสติ จนปราภูอัสสาสะ ปัสสาสะ สงบ
ระงับเป็น กายานปัสสนนา

(๒) เมื่อเจริญอ่านปานั้นสติ จนปรากฏว่าได้ปีติ สงบระจับเวทนา เป็นเวทนานุปัสสนา

(๓) เมื่อเจริญอ่านปานั้นสติ จนปรากฏว่าเห็นจิตผ่องแฝ้า เป็นจิตตานุปัสสนา

(๔) เมื่อเจริญอ่านปานั้นสติ จนปรากฏว่าเห็นความไม่เที่ยงของ สังขาร จิตเบื้องหน่ายคลายกำหนด เลิกละลั่นคืน สิ้นความยึดถือ เป็นชั้มนานุปัสสนา รวมเป็นสติปัฏฐาน ๔

สติปัฏฐาน ๔ เป็นโพษมงค์ ๗

สติปัฏฐาน ๔ ที่เจริญแล้วอย่างนี้ ทำให้มากแล้วอย่างนี้ ย่อมให้ โพษมงค์ ๗ บรรบูรณ์ คือ

(๑) **สติสัมโพษมงค์** ภิกษุ เรือนมีสติ มีปัญญาตามว่าเห็นกายในกาย เวทนาในเวทนาทั้งหลาย...จิตในจิต...ธรรมในธรรมทั้งหลายอยู่ มีความ เพียร มีสติ มีสัมปชัญญะ พึงกำจัดอวิชโมาโหมนั้นในโลก ในสมัยได ในสมัยนั้น ภิกษุผู้มีสติปรากว่าอยู่ ย่อมมีสติไม่หลงลืม เมื่อภิกษุมีสติปรากว อยู่ไม่หลงลืม ในสมัยได ในสมัยนั้น สติสัมโพษมงค์ก็เป็นธรรมอันภิกษุ ประราภแล้ว ภิกษุก็เจริญสติสัมโพษมงค์ และสติสัมโพษมงค์ของภิกษุก็ถึง ความเจริญเต็มที่

(๒) **ชั้มวิจยสัมโพษมงค์** เมื่อภิกษุมีสติ มีปัญญาอยู่อย่างนั้น ย่อม เลือกເเพนถึงความพิจารณารอบคอบซึ่งธรรมนั้น ด้วยปัญญา ในสมัยได ในสมัยนั้น ชั้มวิจยสัมโพษมงค์ก็เป็นธรรมอันภิกษุประราภแล้ว ภิกษุก็ เจริญชั้มวิจยสัมโพษมงค์ และชั้มวิจยสัมโพษมงค์ ของภิกษุก็ถึงความ เจริญเต็มที่

๓) **วิริยสัมโพชณ์** เมื่อกิจขุเลือกเพ็นถึงความพิจารณาของคอบซึ่งธรรมนั้น ด้วยปัญญาวิริยะ คือความที่จิตไม่ย่อท้อก็เป็นธรรมอันกิจขุประภากแล้ว ในสมัยใด ในสมัยนั้น วิริยสัมโพชณ์ก็เป็นธรรมอันกิจขุประภากแล้ว กิจขุก็เจริญวิริยสัมโพชณ์ และวิริยสัมโพชณ์ของกิจขุก็ถึงความเจริญเต็มที่

๔) **ปิติสัมโพชณ์** เมื่อกิจขุประภากความเพียร นิรามิสปีติกก็เกิดขึ้น ในสมัยใด ในสมัยนั้น ปิติสัมโพชณ์ก็เป็นธรรมอันกิจขุประภากแล้ว กิจขุก็เจริญปิติสัมโพชณ์ และปิติสัมโพชณ์ของกิจขุก็ถึงความเจริญเต็มที่

๕) **ปัสสทธิสัมโพชณ์** เมื่อกิจขุมีใจปิติ ทั้งกายก็สงบ ทั้งจิตก็สงบ ในสมัยใด ในสมัยนั้น ปัสสทธิสัมโพชณ์ก็เป็นธรรมอันกิจขุประภากแล้ว กิจขุก็เจริญปัสสทธิสัมโพชณ์ และปัสสทธิสัมโพชณ์ของกิจขุก็ถึงความเจริญเต็มที่

๖) **สามาริสัมโพชณ์** เมื่อกิจขุมีกายสงบ มีสุขจิต ย่อมตั้งมั่นชอบในสมัยใด ในสมัยนั้น สามาริสัมโพชณ์ก็เป็นธรรมอันกิจขุประภากแล้ว กิจขุก็เจริญสามาริสัมโพชณ์ และสามาริสัมโพชณ์ของกิจขุก็ถึงความเจริญเต็มที่

๗) **อุเบกษาสัมโพชณ์** เมื่อกิจขุเป็นผู้เพ่งดูจิตซึ่งตั้งมั่นชอบ เช่นนั้นสมำเสมออยู่ ในสมัยใด ในสมัยนั้น อุเบกษาสัมโพชณ์ก็เป็นธรรมอันกิจขุประภากแล้ว กิจขุก็เจริญอุเบกษาสัมโพชณ์ และอุเบกษาสัมโพชณ์ของกิจขุก็ถึงความเจริญเต็มที่

โพษณ์ ๗ เป็นวิชา และวิมุตติ

โพษณ์ ๗ ที่เจริญแล้วอย่างนี้ ทำให้มากแล้วอย่างนี้ ย่อมให้วิชา และวิมุตติบริบูรณ์ คือ

กิจชุ่นพระธรรมวินัยนี้เจริญสติสัมโพษณ์... เจริญรัมมวิจัย-สัมโพษณ์... เจริญวิริยสัมโพษณ์... เจริญปิติสัมโพษณ์... เจริญ-ปัสสัทธิสัมโพษณ์... เจริญสมารธิสัมโพษณ์... เจริญอุเบกษาสัมโพษณ์... ซึ่งอาศัยธรรมเป็นที่สังัด ซึ่งอาศัยธรรมเป็นที่ฟอกอาสวะ ซึ่งอาศัยธรรม เป็นที่ดับสนิท ซึ่งน้อมไปสู่ธรรม เป็นที่สลัดออก โพษณ์ ๗ ที่เจริญอย่างนี้ ทำให้มากอย่างนี้ ย่อมให้วิชาและวิมุตติบริบูรณ์ คือมีผลรวมเป็น ๑ คือ บรรครทำหน้าที่กำจัดสังโภชน์ ๑๐ ตามองค์มรรคตนั้นๆ แม้ปัจจุบันจิตย่อม หลุดพ้นแม้จากการมาสวะ แม้จากการมาสวะ แม้จากวิชาสวะ ครั้นจิตหลุด พ้นแล้ว ก็มีญาณว่าหลุดพ้นแล้ว ย่อมรู้ทั่วถึงว่า ชาติสิ้นแล้ว พระมหาจารย์ อยู่่จบแล้ว กิจที่ควรทำได้ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อย่างนี้อีกไม่มีแล้ว

อานิสงส์ของผู้เจริญพระอานาปานัsstि

อนึ่ง ในท้ายพระสูตรนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสสอน พระราหุลพุทธชิโนรสว่า อานาปานัsstि ที่บุคคลเจริญแล้วอย่างนี้ ทำให้ มากแล้วอย่างนี้ อัสสาสะ ปัสสาสะ แม้ลมนั้นจะดับไป ก็รู้ได้ หาดับไป โดยไม่รู้เมื่อ

อานิสงส์ผู้เจริญอานาปานัsstिจะพึงได้รับในปัจจุบัน ๕ อย่าง คือ

๑) สันโต เจาะ	สงบระงับสนิท
๒) ปะณีต จะ	ประณีต ละเอียด สุขุม
๓) อะเสจะนะโก จะ	ไม่ต้องรดนำ้ก็เยือกเย็นเอง
๔) สุโข จะ วิหาร	มีความสุขสำราญเป็นเครื่องอยู่

๔) อุปปันนุปปันเน^๕
ป้าปะเก ฯ เป ฯ วุปะสะเมติ. ย่อมกำจัดบำบัดรวมอันเกิดขึ้น ฯ
ให้อันตรaranสูญหายไปได้

อุบายสำหรับประคองจิตมิให้ฟังช่าน

อุทัง ป่าทะตะลา เปื้องบนตั้งแต่พื้นเท้าขึ้นไปถึงปลายเส้นผม
อะโถ เกษะมัตตะกา เปื้องต่ำตั้งแต่กระหม่อมลงมาถึงฝ่าเท้า

อานาปานสสติ ชั้นวิปัสสนา

สัพเพสัง นามะรูปานัง	วาโย อัตถิ นิรันตะรัง
เอวัง ณัตตะวา ยะถาภตตัง	กา耶 สะติง วิภาวะเย.
เหล่านามรูปทั่วทั้ง	ไตรกາล
สีนหมดไปหนทาง	ชั่วครั้ง
เห็นจริงเช่นบรรหาร	พึงรีบ
ตั้งจิตคิดเหนี่ยรั้ง	สติไวในกาย (กาย คือลม)
เตสัง วะยัง ປากาเตติ	วาโยราติ สะติมะโต
สะตima ปัจจะເວກຂັ້ຕີ	ນິພິທາຍະ ວັບຊະຕີ.

กองลมบอกเรื่องสั้น	แห่งขันธ์
นามรูปทุกสิ่งสรรพ	หมวดพร้อม
<u>ມືສຕຣອບຮູ້ທັນ</u>	<u>ເຫັນປະຈັກ</u>
เพราะหน่ายຄลายນຶກນ້ອມ	ວິລາສສິນຍິນດີ

(หมายเหตุ) ที่ขึ้นสัญประกาศไว้ เรียกว่า ยถาภูตญาณทั้สสนะ

กำหนดลมหายใจไม่ผิด

อัสสาสะ กำหนดลมหายใจเข้า ก่อน]
ปัสสาสะ กำหนดลมหายใจออก ภายหลัง]
อันนี้โดยนัยพระอรรถกถาพระวินัย.

อัสสาสะ กำหนดลมหายใจออก ก่อน]
ปัสสาสะ กำหนดลมหายใจเข้า ภายหลัง]
อันนี้โดยนัยพระอรรถกถาพระวินัย.

การเจริญวิปัสสนา

๑. เกสา	(เส้นผม)
๒. โลมา	(uhn)
๓. นา	(ເລີບ)
๔. ทันตา	(ຟິນ)
๕. ตโจ	(ໜັງ)

เมื่อใช้กรรมฐาน ๕ มาพิจารณา ท่านให้พิจารณาดังนี้ คือ

๑. **เกสา** คือเส้นผมที่อกอยู่บนศีรษะนับเส้นไม่ถ้วน มันของกามไม่สิ้นสุด ต้องตัด ต้องรักษาความสะอาด ต้องตกแต่งให้เข้ารูป แต่แล้วมันก็ไม่คงทน เมื่ออายุยังเยาว์อยู่ เส้นผมก็จะชำรุดเป็นงาน พ้อยมากขึ้น ก็หลุดร่วงหงอกขาว ไม่เจริญยั่งยืน เสื่อมโทรมไปตามกาลเวลา ไม่น่าดูเลย

๒. **โลมา** คือเส้นขนที่อยู่ตามเนื้อตามตัว อันได้แก่ขนตามตัว ขนรักแร้ ขนหน้าแข้ง ขนในที่ลับ ขนคิ้ว ขนตา เป็นอาทิ ขนเหล่านี้ เมื่ออยู่ในวัยรุ่นก็จะชำรุดเป็นมัน และดูเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าดู พ้อยมากเข้า ความชำรุดเข้ามาแทนที่ ขนก็จะหลุดร่วงหรือหงอกขาว ไม่ก็บิดเบี้ยวเปลี่ยนสภาพไป ไม่คงทน และไม่สามารถจะเรียกให้กลับคืนมาได้

๓. **นา** คือเล็บ หรือกระดูกที่โผล่ออกจากนิ้วมือนิ้วเท้า เมื่ออายุอยู่ในวัยรุ่นก็คุ้งดงما แต่พอแก่ตัวเข้าก็เหลืองและบิดไปมาไม่น่าดู บางครั้งก็หลุดออกจากด้าวยโรคเชื้อรา ไม่คงทนเช่นกัน

๔. **หันดา** คือกระดูกทุกๆ ส่วนของร่างกาย ตั้งแต่กระโหลกศีรษะ ไปจนกระดูกปลายเท้า เจ้ากระดูกนี้มันแข็งแรงก็ตอนหนุ่มตอนสาว พอแก่เข้าแล้วไชข้อไม่ดีบ้าง กระดูกเสื่อมบ้าง กระดูกอกบ้าง เดินเห็นก็ไม่ค่อยคล่อง เพราะกระดูกมันไม่ดี

๕. **ตโจ** หมายถึงเนื้อหนัง ตับไต ไส้พุง และเส้นเอ็นต่างๆ ที่หุ้มกระดูกอยู่ภายนอก ก็คือร่างกายที่มองเห็นกันอยู่ เห็นสวย เห็นงาม หนุ่มๆ ก็รูปหล่อ สาวๆ ก็รูปงาม มองดูแล้วน่ากอด น่ารัก น่าสัมผัส เพราะเจ้านี้อยู่หนังนั้นมันหุ้มห่อเอาความสกปรกเอาไว้ทั้งนั้น

พอพันหนังกำพร้าเข้าไปก็เป็นเนื้อแดง แล้วก็มีเส้นเอ็นเส้นเลือดวิ่งไปมา ดูไม่ได้เลย พอกรีดเนื้อลงไปก็เห็นกระดูกที่เป็นโครง ภายในพันจากกระดูกเข้าไปก็เป็นตับไต ไส้พุง ดูไม่ได้ ภายในไส้พุงก็มีของเก่าปฏิกูล มีกากอาหารเน่าเหม็น ต้องถ่ายออกมาก

เจ้า ตโจ นี้ พ้อยอยู่ร่างเข้าวัยชรา ความเต่งตึงก็หายไป ผิวนางเหี่ยวเยี่ยนเหมือนหนังช้าง อะไรที่มันเคยยิ่วต้ายิ่วมือ มันก็ลายไป จับตรงไหนก็เหลวและไปหมดเหมือนศพเดินได้

คณากรวดนำ พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕

ปุณณสสิธานิ กษตสสะ^๑
ยานุญาณิ กษตานิ เม,
เตสุจจะ ภารคโน โนหนตु
สัตตานันตาปะมานะกา
เย ปิยา คุณะวันตา จะ^๒
มัยหัง มาตาปิตาทะโย^๓
ทิกูฐา เม จาปะยะทิกูฐา วา^๔
อัญญี มัชชัตตะเรวโน^๕
สัตตตา ติกูฐันติ โลกสสะมิง^๖
เต ภุบมา จะตุโยนิกา^๗
ปัญเจกะจะตุโวการ
สังสสรันตา ภรรภะเว^๘

ญาตัง เ yeast ปัตติทานัมเม^๙
อะนุโมทันตุ เต สะยัง^{๑๐}
เย จิมัง นัปปะชานันดิ^{๑๑}
เทวा เตสัง นิเวทะยุง^{๑๒}
มะยา ทินนานะ ปุณณานัง^{๑๓}
อะนุโมทนะเหตุนา^{๑๔}
สัพเพ สัตตตา สะทา โนหนตุ^{๑๕}
อะเรรา สุขชีวโน^{๑๖}
เขมปปะทัญจะ ปัปปีโน^{๑๗}
เตสาสา สิชณะตัง สุภา.^{๑๘}

ขอสัตว์ทั้งหลายไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ
จะเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้ทำ
ในบัดนี้ แลแห่งบุญ ทั้งหลายอื่น ที่
ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว คือชนเหล่าใดเป็นที่รัก
ผู้มีคุณ มีมารดาและบิดาของข้าพเจ้า^{๑๙}
เป็นต้น ที่ข้าพเจ้าได้เห็นหรือแม้ไม่ได้
เห็น และสัตว์ทั้งหลายอื่นที่เป็นกลาง และ
มีเร屋กันตั้งอยู่ในโลก เกิดในภูมิ ๓ เกิด^{๒๐}
ในกำเนิด ๔ มีขันธ์ ๕ และขันธ์ ๑ และ^{๒๑}
ขันธ์ ๔ ท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อยแล
ภพใหญ่^{๒๒}

สัตว์เหล่าได ทราบการให้ส่วนบุญของ
ข้าพเจ้าแล้ว ขอสัตว์เหล่านั้นจะ^{๒๓}
อนุโมทนาองเกิด ก็สัตว์เหล่าได ย้อม^{๒๔}
ไม่ทราบการให้ส่วนบุญของข้าพเจ้านี้^{๒๕}
ขอเทพทั้งหลายพึงแจ้งแก่สัตว์เหล่านั้น^{๒๖}
 เพราะเหตุคืออนุโมทนาบุญทั้งหลายที่^{๒๗}
ข้าพเจ้าให้แล้ว ขอสัตว์ทั้งปวง จงอย่ามี^{๒๘}
เเร อยู่เป็น สุขเสมอเดิม และลงถึงทาง^{๒๙}
อันເກມมເດີ ขอความหวังอันดี ของ^{๓๐}
สัตว์เหล่านั้น จงสำเร็จ เทօญ.

อุทิสสนารិភាឍanca

(หันทะ มะยัง อุทิสสนารិភាឍancaโย ភាគមະ เส)

ອົມືນາ ປຸ່ງຄູະກັ້ມເມນະ
ອັປ່ພາຍາ ຄຸນຸທຕຣາ
ອາຈະຮີຢູ່ປະກາරາ ຈະ
ມາຕາ ປິຕາ ຈະ ພູຕະກາ
ສຸຮົມ ຈັນທິມາ ຮາຫາ
ຄຸນະວັນຕາ ນະຮາປີ ຈະ
ພຣທມະມາຮາ ຈະ ອິນທາ ຈະ
ໂລກະປາລາ ຈະ ເຫວະຕາ
ຍະໂນ ມິຕຕາມະນຸສສາ ຈະ
ມັຂ່ພັດຕາ ເວົກາປີ ຈະ
ສັພເພ ສັຕຕາ ສຸ່ໂທນຸ
ປຸ່ງຄູະນິ ປະກະຕານິ ແມ
ສຸ້ພັງ ຈະ ຕິວັຮັງ ແທນຸ
ຂີປັບປຸງ ປາເປະດ ໂວ ມະຕັງ

ດ້ວຍບຸຄູນີ້ ອຸທຶສໃຫ້
ອັປ່ພາຍີ່ ຜູ້ເລີສຄຸນ
ແລອາຈາຣຍີ່ ຜູ້ເກື້ອຫຼຸນ
ທັ້ງພ່ອແມ່ ແລປວງຄູາຕີ
ສຽງຈັນທີ່ ແລຣາຫາ
ຜູ້ທຽງຄຸນ ອຣີວສູງໝາຕີ
ພຣທມມາຮ ແລະ ອິນທຣາຊ
ທັ້ງທາຍເທັພ ແລະ ໂລກບາລ
ຍມຣາຊ ມນຸ່ຫຍົມືຕຣ
ຜູ້ເປັນກລາງ ຜູ້ຈັ້ງພລາຍ
ຂອໃຫ້ເປັນສຸຂຄານຕີ່ ທຸກທ່ວ່ານ້າອ່າທຸກໆທິນ
ບຸ່ງຜອງ ທີ່ຂ້າທຳ ຈົງໜ່ວຍອຳນວຍສຸກຜລ
ໄທ້ສຸຂ ສາມອຍ່າງລັ້ນ
ໄທ້ບຣລຸຄື່ງ ນິພພານພລັ້ນ

ອົມືນາ ປຸ່ງຄູະກັ້ມເມນະ
ອົມືນາ ອຸທຶສເສນະ ຈະ
ຂີປາກ້າງ ສຸລະເກ ເຈະ
ຕັນຫຼຸກາທານະເຂະທັນ
ເຢ ສັນຕາເນ ທິນາ ອົມມາ
ຍາວະ ນິພພານໂຕ ມະມັງ

ດ້ວຍບຸຄູນີ້ ທີ່ເຮົາທຳ
ແລອຸທຶສ ໃຫ້ປວງສັຕ່ວົງ
ເຮົາພລັ້ນໄດ້ ທີ່ງກາຣຕັດ
ຕັ້ງຕັນຫາ ອຸປາຖານ
ສິ່ງໜ້ວ ໃນດວງໃຈ
ກວ່າເຮົາຈະ ຄົງນິພພານ

**นัสสันตุ สัพพทา เยาว
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว
อุชุจิตตัง สะติปัญญา
สัลโลโข วิริยมหินা

มารา ละภันตุ โนกาสัง^๑
กາตูญจะ วิริเยสุ เม^๒

พุทธาทิปะวะโร นาໂຄ
ຮັມໂມ นาໂຄ ວະຮຸຕະໂມ
นาໂຄ ປັຈເຈກພຸທໂຣ ຈະ
ສັງໄຂ นาໂຄຕະໂຣ ມະມັງ
ເຕີໂສຕະມານຸກາວະນະ
ນາໂຮກາສັງ ละภັນຕຸ ມາ
ທະສະບຸງໝານຸກາວະນະ
ນາໂຮກາສັງ ละภັນຕຸ ມາ.**

มลายสิน จาสันดาน
ทุกๆ gap ที่เราเกิด
มีจิตตรง และสติ ทั้งปัญญา อันประเสริฐ
พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขุด
กิเลสหาย
โอกาส อย่าพึงมีแก่หมู่มาร สิ้นทั้งหลาย
เป็นของ ประทุษร้าย ทำลายล้าง ความ
เพียรجم
พระพุทธผู้ บวรนาถ
พระธรรมเป็นที่พึ่ง อันอุดม
พระปัจเจกพุทธสม ทบ
พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง ผยอง
ด้วยอานุภาพนั้น
ขอหมู่มาร อย่าได้ซ่อง
ด้วยเดชบุญ ทั้งสิบปีอง
อย่าเบิดโอกาส แก่มา (เทอญ)

คำกรวดน้ำของพระเจ้าพิมพิสาร อิทั้ง โน ญาตีนัง ໂທຖ, ສຸຂິຫາ ໂທນຕ ພາຕະໂຍ. คำเปล

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอญาติ
ทั้งหลายของข้าพเจ้า จงมีความสุขกายสุขใจเดิม

คำกรวดน้ำแบบไทยฯ

ขอคุณผลกรรมที่ทำนี้
จะเป็นที่ประจักษ์แจ้งทุกแห่งหน
ที่เวียนวนตามเกิดกำเนิดมา

จะประจักษ์ในคุณผลนี้หนา
สมดังข้า ฯ อุทิศให้ด้วยใจ เทอญ.

จะสำเร็จแก่ญาติมิตรสนิทชน
สรรพสัตว์ทุกถวันหน้าเทพารักษ์
พ้นจากทุกข์ประஸบสุขทุกเวลา

กรวดน้ำคำกลอน

ขอเดชะตั้งจิตอุทิศผล
บุญคุณแพร่ไปให้เพศล
ถึงบิดามารดาและอาจารย์
ทั้งบุตรหลานญาติมิตรสนิกัน
ขอให้ท่านมีสุขอย่าทุกข์โศก
นิราศโรคอิ่มเอมเงยมสันต์
ทั้งเจ้าเรือนายกรรມและเทวัญ
ขอให้ท่านได้คุณผลนี้ เทอญ.

บทແຜ່ສ່ວນກຸດລ

ອີທັງ ເມ ມາຕາປີຕຸນັ້ນ ໂຫດ ສຸຂືຕາ ໂຫດຖ ມາຕາປີຕະໂຮ

ขอສ່ວນບຸญນີ້ ຈงสำเร็จแก่มาตรាបິດາของข้าพเจ້າ ขอให้มาตรាបິດາของ
ข้าพเจ້າຈงມีความສຸຂ

ອີທັງ ເມ ຢູາຕິນັ້ນ ໂຫດ ສຸຂືຕາ ໂຫດຖ ຢູາຕະໂຍ

ขอສ່ວນບຸญນີ້ ຈงสำเร็จแก่ญาติທີ່ທັງໝາຍຂອງข้าพเจ້າ ขอให้ญาติທີ່ທັງໝາຍ
ຂອງข้าพเจ້າຈงມีความສຸຂ

อิทั้ง เม ครรุปัชณายาจะริยานัง ໂທຖຸ ສຸຂິຕາ ໂහນຖຸ ຄຣຽມ ດຣູມ ປະເມີນ

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ครูอุปปัชณายาอาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครู
อุปปัชณายาอาจารย์ของข้าพเจ้าจะมีความสุข

ອີທັ້ງ ສັພພະເຫວະຕານັ້ນ ໂທຖຸ ສຸຂິຕາ ໂທຖຸ ສັພເພ ເຫວາ

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลาย ขอให้เทวดาทั้งหลายจะมีความสุข

ອີທັ້ງ ສັພພະເປຕານັ້ນ ໂທຖຸ ສຸຂິຕາ ໂහນຖຸ ສັພເພ ເປຕາ

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลาย ขอให้เปรตทั้งหลายจะมีความสุข

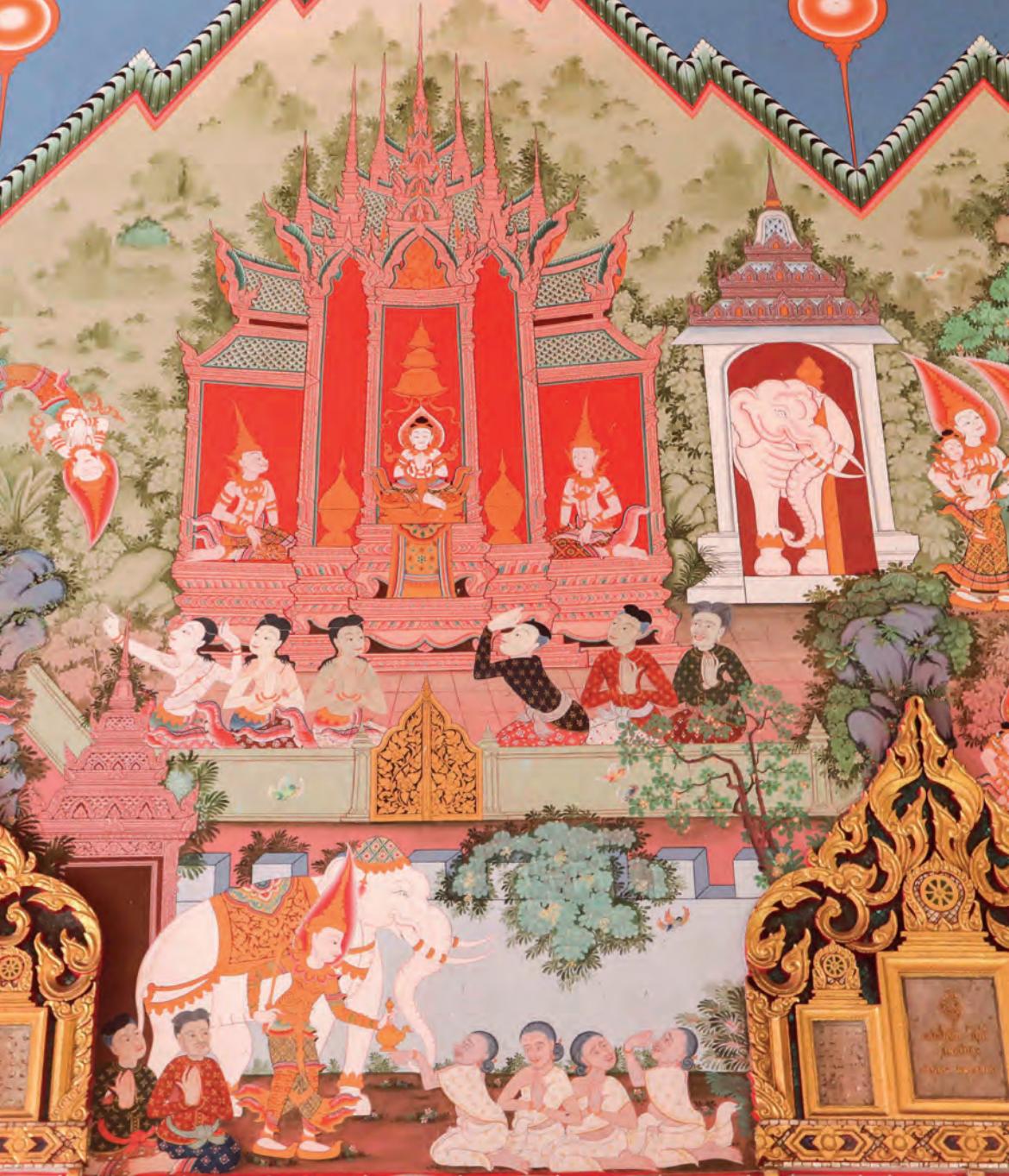
ອີທັ້ງ ສັພພະເວຣີນັ້ນ ໂທຖຸ ສຸຂິຕາ ໂහນຖຸ ສັພເພ ເວຣີ

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ขอให้เจ้ากรรมนายเวร
ทั้งหลายจะมีความสุข

ອີທັ້ງ ສັພພະສັຕຕານັ້ນ ໂທຖຸ ສຸຂິຕາ ໂහນຖຸ ສັພເພ ສັຕຕາ

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจะ^{ห້າ}
มีความสุขทั่วหน้ากัน เทອญ.

EXIM
THAILAND
ธนาคารเพื่อการส่งออก
และนำเข้าแห่งประเทศไทย

สำนักงานใหญ่ อาคารเอ็กซิม ๑๙๗๓ ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

- ☎ ๐ ๒๒๗๗ ๒๗๐๐, ๐ ๒๒๗๗ ๐๐๕๗, ๐ ๒๖๑๗ ๒๔๔๔
🌐 www.exim.go.th
✉ info@exim.go.th
 FACEBOOK EXIM Bank of Thailand
YOUTUBE EXIM Bank of Thailand
TWITTER @EXIMThailand

หน่วยที่รับผิดชอบ
บริหารจัดการภารกิจทางการค้า
ธนาคารเพื่อการส่งออก
และนำเข้าแห่งประเทศไทย
ประจำปี ๒๕๖๔

